

hnátové jeho jako trouby měděné,
 14. Ont' jest přední z účinků Boha silného, učinitel jeho sám na něj doložití může meč svůj.
 15. Hory zajisté přinášejí mu pastvu, a všecka zvířata polní hrát tam.
 16. V stínu léhá, v soukromí mezi třtím a bahnem.
 17. Dříví stín dávající stínem svým jej přikrývá, a vrbí potůčků obkličuje jej.
 18. A, zadržuje řeku tak, že nemůže pospíchat; tuší sobě, že pozře Jordán z ústa svá.
 19. Zdá se kdo před očima jeho polapí jej, aneb provazy proaňne chřtípě jeho?
 20. Vytáhneš-liž * velryba udicí, aneb provazem pohříženým až k jazyku jeho?
 21. Zdali dáš kroužek na chřtípě jeho, aneb hákem probodneš čelisti jeho?
 22. Zdaž se obrátí k tobě z prosbami, aneb mluvíti bude tobě lahodně?
 23. Učiní-liž smlouvu s tebou? Přijmeš-liž jej za služebníka svého?
 24. Zdaž budeš s ním hrátí jako s piáčkem, aneb přivážeš jej dětem svým?
 25. Přistojí-liž sobě hody z něho spočetníci, a rozdělí-liž jej mezi kuce?
 26. Zdaž naplníš háky kuži jeho, a vidlicemi rybářskými hlavu jeho,
 27. Vztáhneš-liž jen na něj ruku svou, a neučiníš zmínky o boji.
 28. A, naděje o polapení jeho mylná jest. Zdaž i k spatření jeho člověk nebývá poražen?

KAPITOLA 41.

Bůh krátce připomenuv velikou moc svou, k začatí řeči se navrácuje, a o velrybě dále, jaký jest, vypravuje.

Není žádného tak smělého, kdo by jej zbudil, kdož tedy postaví se přede mnou?
 2. Kdo mne tím předěl, abych se jemu odplácel? Cožkoli jest pode vším nebem, * mě jest. *Kř.11.36.
 3. Nebudu mlčet o údech jeho, a o síle výborného stornování jeho.
 4. Kdo odkryl svrchek oděvu jeho? S dvojitými udidly svými kdo k němu přistoupí?
 5. Vrata úst jeho kdo otevře? Okolo zubů jeho jest hrůza.
 6. Supiny jeho pevně jako štítové sevětené velmi tuze.

7. Jedna druhá tak blízko jest, že ani vítr nevrhá mezi ně.
 8. Jedna druhá se přidrží, a neděl se.
 9. Od kýchání jeho zažehá se světlo, a oči jeho jsou jako záře slavní.
 10. Z úst jeho jako pochodně vycházejí, a jiskry ohnivé vyskakují.
 11. Z chřtípě jeho vychází dým, jako z kotle vrouchoho aneb hrnce.
 12. Dýchání jeho uhlí rozpaluje, a plamen z úst jeho vychází.
 13. V šíji jeho přebývá síla, a před ním utíká žalost.
 14. Kusové masa jeho drží se spolu; celistvé jest v něm, aniž se rozdrobuje.
 15. Srdece jeho tuhé jest jako kámen, tak tuhé, jako úlomek zpodního žernovu.
 16. Vyskytání jeho bojí se nejvyšší, až se strachem i vyčišťují.
 17. Meč stihající jej neostojí, ani kopí šíp neb i pancíř.
 18. Pokládá železo za plevy, ocel za dřevo snuší.
 19. Nezáhání ho střela, v stěblo obrací se jemu kamení prakové.
 20. Za stěblo počítá střelbu, a posmívá se šermování kopím.
 21. Pod ním ostré střepiny, stěle sobě na věci spícaté jako na blátě.
 22. Působí, aby vřelo v hlubíně je jako v moždíři.
 23. Za sebou patrnou činí stězku, až se zdá že propast má šediny.
 24. Záděného není na zemi jemu podobného, aby tak učiněna byl bez strachu.
 25. Cokoli vysokého jest, za nic pokládá, jest králem nade všemi šelmami.

KAPITOLA 42.

Job od Boha jas poučen, pokání činí, Bůh přátely jeho trestal, i cestu k spokojení jim s sebou ukázal. 10. Jobovi pak nad předešlé čas přebíhá řeči.
 Tedy odpovídá Job Hospodinu, řekl:

2. Vim, že * všecko můžes, a že nemůžeš překaženo býti *Luk.1.37. myšlení.
 3. Kdo jest to ten, přídá se, ještě zatemňuje radu Boží tak hloupě? Protož přiznávám se, že jsem tomu nerozuměl. Divnější jsou ty věci nad mou stížitelnost, aniž bych mohl poznati.
 4. Vyslychejž, prosím, když bych

koli mluvil; když bych se tebe * tázal, oznamuj mi. *Kř.38.8.
 5. Tolikof jsem slychal o tobě, nyní pak i oko mé tě vidí.
 6. Pročez mrzí mne to, a želim toho v prachu a v popele.
 7. Stalo se pak, když odmluvil Hospodin slova ta k Jobovi, že řekl Hospodin Elifazovi * Temanskému: Rozpálí se hněv můj proti tobě, a proti dvěma přátelům tvým, proto že jste nemluvíli o mně toho, což pravého jest, tak jako služebník můj Job. *Kř.4.1.
 8. Protož nyní vezmete sobě sedm volků, a sedm skopců, a jděte k služebníku mému Jobovi, abyste dali obětovati oběť za sebe, a služebník můj Job, aby se modlil za vás. Nebo jistě obličej jeho přijmu, abych neučinil s vámi podlé bláznovství vašeho; nebo nemluvíli jste toho, což pravého jest, o mně, tak jako služebník můj Job. *Kř.4.1.
 9. A tak odsedě * Elifaz Temanský a Bildad Suchský a Zofar Naamatský, učinili, jakž jim byl příkazal Hospodin, a přijal Hospodin obličej Jobův. *Kř.4.1.
 10. Navrátili také Hospodin to, což odjato bylo Jobovi, když se modlil za přátele své, tak že což

ŽALM 1.

Vlastnost 8. i šťastný prospěch lidí blahoslavených. 4. Zpěsňob lidí bezbožných, i cíl bromý jejich.

1. Blahoslavený * ten muž, kterýž nechodí o po radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestojí, a na stolicích posměvačů nesedá. *Z.119.1. oř.11.1,10.12.
 2. Ale v zákoně Hospodinově jest míšlím dnem i nocí. *Joz.1.8.
 3. Nebo bude jako * strom štípečný při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne, a cožkoli činití bude, šťastně mu se povede. *Z.44.4. Jer.17.8.
 4. Ne takf budou bezbožní, ale * jako plevy, kteréž rozmnitá vítr. *Job 21.18.
 5. A protož neostojí bezbožní * na soudu, ani hříšníci v shromáždění spravedlivých. *Mat.25.32.41.48.
 6. Neboť zná Hospodin cestu spravedlivých, ale cesta bezbožných zahyne.

KNIHA ŽALMŮ.

ŽALM 2.

Nepřítel Davidových a Kristových mar-ná uslování. 6. Uložení Boží o království Kristovu, 10. a napomenutí ku poddání se a k sloužení jemu.

1. Proč se bouří národové, a lidé daremné věci přemýšlují?
 2. Sstoupil se králové zemští, a kníždá se spolu * radi proti Hospodinu, a proti pomazanému jeho. *Z.31.14.
 3. Říkajíce: Roztrháme svazky jejich, a zavrzneme od sebe provazy jejich.
 4. Ale ten, jenž přebývá v nebesích, směje * se, *Z.37.13. Př.1.1.26.
 5. Tehdáž mluvíti bude k nim * v hněvě svém, a v prchlivosti své předěstí je, *Fka: *Z.11.6.
 6. Ját jsem ustanovil krále svého nad Sionem, horou svatou mou.
 7. Vypravovati budu úsudek, Hospodin řekl ke mně: Syn * můj ty jsi, já dnes zplodil jsem tě. *Mat.3.17. Sk.15.38. Zid.1.6.
 8. Požádej * mne, a dám ti náro-

měl Job, rozmožil to Hospodin dvanásobně.
 11. A sědše se k němu všickni příbuzní, a všechny příbuzné jeho, a všickni známi jeho prvnejší, jedli s ním chléb v domě jeho, a listost majice nad ním, potěšovali ho. Uvedl Hospodin na něj. A dali je jeden každý peníz jeden, a jeden každý naušnici zlatou jednu.
 12. A tak posledek Hospodin Jobovi k posledku více nežli v počátku jeho. Nebo měl čtrnácte tisíc ovcí, a šest tisíc velbloudů, a tisíc spřežení volů, a tisíc oslic.
 13. Měl také sedm synů a tři dcery,
 14. Z nichž první dal jméno Jemima, iméno pak druhé Keciha, a iméno třetí Kerenhappuch.
 15. Aniž se nacházely ženy * tak krásné, jako dcery Jobovy, ve vsi té krajíně; kterýmž dal otec jejich dědictví mezi bratřími jejich. *Kř.12.11.
 16. Byl pak živ Job potom sto a čtyřicet let, a viděl syny své, a pokojeni.
 17. I umřel Job, stár jsa a pln dnů.

ZALM 2. 3. 4. 5.

dy, dědictví o tvé, a kontiny země vládati tvé. *Kra.1.5. *Z.27.18.
 9. Rozlučtes je prutem železným, a jako nádobu hrnčířskou roztrháš je.
 10. A protož, králové, nyní srozmějte, vyučujte se, soudcové zeměš.
 11. Služte Hospodinu v *bázní, a veselte se s třesením. *F.1.12.
 12. Líbejte * syna, aby se nerozhněval, a zhybnuli byste na cestě, jakž by se jen málo zapálil hněv jeho. Bloslovení jsou všickni, o kteříž doufají v něho. *V.18.16.19. *Z.54.9.

ZALM 3.

David touže svých těžkostí Bohu, 4. a předkládám sobě jeho dobroty i ochrany prvnějši, za své i vrcho lidu apaseni se modli.

1. Zalm Davidův, když * utíkal před Absolonem synem svým. *II Sam.15.14.16.
2. Hospodine, jakž jsou * mnozi nepřátelé moji! Mnozi povstávají proti mně. *Z.26.19.
3. Mnozí mluví o duši mé: Ne-mám tento žádně * pomoci v Bohu. *Z.10.11. Mat.27.40.33.
4. Ale ty, Hospodine, jsi * štítem vůkol mne, slávu mou, a kterýž povyšuješ hlavu mé. *I M.16.1.
5. Hlasem svým * volal jsem k Hospodinu, a vyslyšel mne s horu svatě své. Sélah. *Z.4.4.
6. Já jsem * lehl, a spal jsem, i zas proctil; nebo mne zdržoval Hospodin. *Z.4.9.
7. Nebuduť se báti mnoha tisíců lidí, kicíž se vůkol kladou proti mně.
8. Povstaniž * Hospodine, zachovej mne, Bože můj, kterýž jsi zbil všech nepřátel mých líce, a zuby bezbožníků zvrátil. *Z.66.7.
9. Tvéť, ó Hospodine, jest spasení, a nad lidem tvým požehnáni tvé. Sélah.

ZALM 4.

David modlitbou kálm tento začínaje i zavínaje, 3. meš tím protivníkvy své třese, 4. uči, 6. straší a ku pokání vabuje.

1. Přednímu zpěváku na neginot, zalm Davidův.
2. Když volám, vyslyš mne, Bože spravedlnosti mé. Ty jsi mi v úkřsti prostranství způsoboval, smiluj se nadě mnou, a vyslyš modlitbu mou.
3. Synové lidští, dokudž sláva má

ZALM 5. 6. 7.

11. Zkaz * je, ó Bože, nechať padnou od rad svých; pro mnozství nešlechtnosti jejich rozptyl je, poněvadž odporní jsou tobě. *Z.9.6.
 12. A ať se všickni v té * doufající radují, na věsky ať plésají, když je zastíráti budeš; ať se v tobě veselí, kterížkoli mluví jméno tvé.
 13. Nebo ty, Hospodine, požehnáš spravedlivému, a jako štítem přívětivosti svou * vůkol zastřeš jej. *Z.103.4.

ZALM 6.

David 8. modle se, aby nemoci i umrtí zproštěn byl, 9. a ja sám jist, že bude vyslyšen, 11. nepřítelům svým zahabeni žádá.

1. Přednímu kantoru na neginot, k nízkému zpěvu, zalm Davidův.
2. Hospodine, * netrešci mne v hněvě svém, ani v přchlivosti své kárcj mně. *Z.3.7.2. Jer.10.24.
3. Smiluj * se nadě mnou, Hospodine, neboť jsem zemřelý; u-zdrav mne, Hospodine, nebo ztr-nuly kosti mé. *Z.41.6.
4. Ano i duše má předěšena jest naranně, ty pak, Hospodine, až dokaváš?
5. Navratíš se, * Hospodine, a vytrhni duši mou; spomoz mi pro milosrdenství své. *Z.98.16.
6. Nebo mrtví nezpominají na tebe, a v hrobě kdo tě bude oslavovat?
7. Ustávám * v úpění svém, ložce své každě noci svažuji, slzami svými postel svou smáčkám. *Z.98.10.
8. Sškvrkla se zámutkem * tvář má, sstarala se příčinou všech nepřátel mých. *Job 17.7. Ž.91.10.
9. Odstuptež * ode mne všickni činilelé nepravosti; neboť jest vyslyšel Hospodin hlas pláče našeho. *Mat.25.41.
10. Vyslyšel * Hospodin pokornou modlitbu mou, Hospodin modlitbu mou přijal.
11. Nechažť se * zastydí a předeš zřejmé všickni nepřátelé moi, nechažť jsou zpět obráceni a rychle zahabeni. *Z.85.4.49.15.16.

ZALM 7.

David 8. modí se Bohu za vyvobosení. 11. Za tím ustanoví se v doufání protivníkům svým třestám hrozí, 13. sám pak od sebe váččnost zaslubje.

1. Osvědčení nevinny Davidovy, o

čemž zpíval Hospodinu z příčiny slov Chusi syna * Jerminova. *II Sam.16.6.11.

2. Hospodine Bože můj, v toběť doufám, vysvobod mne ode všech protivníků mých, a vytrhni mne, aby neuchvátil jako * lev duše mé, a neroztrhal, když by nebyl, kdo by vysvobodil. *Z.19.8.
4. Hospodine Bože můj, učinil-li jsem to, jest-li nepravost při mně, 5. Činil-li jsem zle tomu, kdož se ke mně pokojně choval, (nybž spomáhal jsem protivnicimu se mi bez přičiny);
6. Nechať stihá nepřítel duši mou, i popadne, a pošlapá na zemi život můj, a slávu mou v prach uvede. Sélah.
7. Povstaň, Hospodine, v hněvě svých, vyvyš se proti vzteklostem mým nepřátele, a procti ke mně, nebo jsi soud našelil.
8. I shrne se k tobě shromáždění lidí; pro ně tedy u výstost navrať se zase.
9. Hospodin * souditi bude lidi. Sudiž mne, Hospodine, podle spravedlnosti mé, a podle nevinnosti mé, kteráž při mně jest. *I M.19.25. Ž.9.5.
10. Ó by již k skončení přišla nešlechtnost bezbožných, spravedlivého pak abys utvrdil ty, kterýž o zkoušejěš srdce a ledví, Bože spravedlivý. *Z.104.35. *I Sam.16.7. Luk.16.15.
11. Bůh jest * štít můj, kterýž spaseny činí upřimé srdcem. *Z.3.4.18.9.
12. Bůh jest * soudce spravedlivý, Bůh silný hněvá se na bezbožného každý den. *Z.9.6. 84.2.
13. Neobráti-li se, naostríť meč svůj; lucičtě své * natáhl a naměřil je. *Přil. Jer.2.4.3.22.
14. Připravil sobě i zbroj smrtelnou, střely * své proti škůdcím přistrolil. *Z.46.6.
15. Ať rodí nepravost; nebo * po-čav těžkou bolest, urodí lež. *Job 15.36.
16. Jámu * kopal, i vykopal ji, ale padne do dolu, kterýž přistrolil. *Z.9.16. Kaz.10.8. Přil.28.27.
17. Obrátíť se * usilování jeho na hlavu jeho, a na vrch hlavy jeho nepravost jeho stoupí. *Přil.5.22.
18. Slaviti budu Hospodina podle spravedlnosti jeho, a * žalmy zpívati jménu Hospodina nevyššho. *Z.92.2.

ZALM 8.

David vyvyšuje Božskou velebnost ve všech věcech a obzvláštně v stvoření a v napravení člověka zjevenou.

1. Přednímu zpěváku na gittejský nástroj, žalm Davidův.
2. Hospodine Pane náš, jak důstojné jest jméno tvé na vsi zemí! Nebo jsi vyvyšil slávu svou nad nebesa.
3. Z * úst nemluvnátek a těch, jenž prsí požívají, mocné dokazuje síly z příčin svých nepřátel, abys přítrž učinil protivníkům a vystavil jim se.
4. Když spatřuji nebesa tvá, * di-
lo prstů tvých, měsíc a hvězdy,
kteréž jsi tak upevnil, říkají:
*Z. 109, 26.
5. Co * jest člověk, že jsi naň pa-
mětliv, a syn člověka, že jej na-
vštěvuješ? *Job 7, 17. Zia. 2, 6.
6. Nebo učinil jsi ho málo * men-
šího andělů, sílou o a cti koru-
noval jsi jej. *Zia. 2, 7. ož. 21, 6.
7. Pánem * jsi ho učinil nad dí-
lem rukou svých, všecko jsi o pod-
ložil pod nohy jeho: *1 Kor. 15, 27. ožia. 2, 6.
8. Ovce i voly všechny, také i
* zvěř polní, *Jer. 27, 6. 6. Dan. 2, 9.
9. Ptactvo nebeské, i ryby moř-
ské, a cožkoli chodí stezkami moř-
skými.
10. Hospodine Pane náš, jak dů-
stojné jest jméno tvé na vsi zemí!

ZALM 9.

Davidova za porážení nepřítelů včelčnost k Bohu, 12. i jiných k ni napomenutí, 13. a za tím modlitba.

1. Přednímu zpěváku na al mut-
labben, žalm Davidův.
2. Oslavovati * tě budu, Hospo-
dine, celým srdcem svým, vypra-
vovati budu všechny divné skutky
tvé. *Z. 136, 1.
3. Radovati a * veseliti se budu
v tobě, žalmů zpívati budu jménu
tvému, ó Nejvyšší, *Z. 1, 6. ož. 92, 2.
4. Proto že nepřátelé moji jsou
nazpět obráceni, že klesli, a za-
býnuli od tváří tvé.
5. Nebo jsi vyvedl soud můj a
přítel mou, posadils se na stolicí
* soudec spravedlivý. *Z. 7, 12. 50, 6.
6. Ohromil jsi národy, * zadržals
bezbožníka, jméno jejich o vy-
hladil jsi na věčné věky. *Z. 5, 7. ož. 84, 17.
7. Ó nepříteli, již-li jsou dokoná-
ny zhouby tvé na věky? Již-li jsi

ZALM 8. 9. 10.

- města podvrátil? Zahynula * pa-
mátka jejich s nimi. *Job 18, 17.
8. Ale Hospodin * na věky kra-
luje, připravil k soudu trůn svůj.
*Z. 109, 19.
9. Onť soudí sám okřátek v spra-
vedlnosti, a * vypověd čini náro-
dům v pravosti. *Z. 99, 13. 99, 9.
10. Hospodin zajisté jest * úto-
čiště chudého, útočiště v čas sou-
zení. *Z. 37, 39.
11. I budou v tebe doufati, kte-
říž znají jméno tvé; nebo * ne-
opouští hledajících tě, Hospodine.
*Z. 54, 6. 6.
12. Žalm * zpívejte Hospodinu,
přebývajícím na Sionu, zvěstují-
cí mezi národy skutky jeho. *Z. 74, 2.
13. Nebo on * vyhledává krve,
pomíná se na ni, aniž se za-
pomíná na křik utištěných. *Z. 6, 9.
14. Smiluj * se nade mnou, Hos-
podine, viz souzení mé od těch,
kteréž mne nenávidí, ty, kterýž
mne vyzdvihuješ z bran smrti. *Z. 6, 9.
15. Abych vypravoval všechny
chvály tvé v branách dcery Sion-
ské, a * veselil se v spasení tvém.
*Z. 19, 6.
16. Pohříženíť jsou národové v
* jámé, kterouž udělali; v osidle,
kteréž potělili, uvázla nohář je-
jich. *Z. 7, 16.
17. Přišelť jest v známost Hos-
podin, pomstu učiniv; v díle ru-
kou svých zapletl se bezbožník.
Higgaion Sélah.
18. Obráćeni budete bezbožníci do
pekla, všickni národové, kteréž se
zapomínají nad Bohem.
19. Neboť nebude dán chudý u
věčné zapomenutí; očekávání sou-
zených nezahyneť na věky.
20. Povstaniť * Hospodine, ať se
nesilí člověk; národové budete sou-
zeni před tebou. *Z. 7, 7; 88, 2.
21. Pust na ně strach, ó Hospo-
dine, ať tomu porozumějí národo-
vé, že smrtelní jsou. Sélah.

ZALM 10.

Církev Boží nad opuščením sebe, nad
přechod zlosti, křeslím, i nátky svých
nepřítelů, 12. a za vyvolání, ne-
přítel pak zrostatí čoukavě se modlí.

1. Proč ó Hospodine stojiš zda-
leka a skrýváš se v čas soužení?
2. Z pýchu bezbožník protivěn-
ství činí chudému. O by jati byli
v zlych radách, kteréž vymýšlejí.
3. Neboť se honosí bezbožník
* v litostech života svého, a lako-

ZALM 10. 11. 12.

- mý sobě pochlebuje, a Hospodina
*Fu. 3, 19.
4. Bezbožník pro pýchu, kterouž
si sobě prokazuje, nedbá na nic;
všecka myšlenka jeho jsou, že * ne-
má Boha.
5. Dobře mu se daří na cestách
jeho velikého času, soudové tvo-
ři vzdáleni jsou od něho, i na
všecky nepřátely své fouká,
6. Říkaje v srdci svém: Nepo-
hrnuť se * od národu až do přepá-
rodí, nebo nebojím se zlého. *Z. 80, 7.
7. Ústa * jeho plná jsou zlořeče-
ství, i chytrosti a lsti; pod jazy-
kem jeho trápení a starost.
*Z. 12, 3. žim. 3, 14.
8. Sedl v zálohách ve všech a v
skryších, aby zamordoval nevin-
ného; očima svýma po chudém
špehuje.
9. Číhá v skrytých jako lev v jesky-
ni své, číhá, aby pochytíl chudé-
ho, uchvacujeť jej, a táhne pod
sítku svou.
10. Připadá a stuluje se, dokudž
by nezapadlo v sílné pazoury jeho
shromáždění chudých.
11. Říká v srdci svém: Zapome-
nulť jest Bůh silný, skrylť tvář
svou, nepohledilť * na věky.
*Job 22, 13. Z. 64, 7.
12. Povstaniť * Hospodine Bože
silný, vznes rukou svou, nezapomí-
nejť se nad chudými. *Z. 7, 7; 9, 30.
13. Proč má bezbožník Boha po-
pouzeť, říkaje v srdci svém, že
foho vyhledávati nebudeš?
14. Diváš se do času, nebo ty
nátkas a bolest spatruješ, abys jim
odplatil rukou svou; na tebeť se
spouští chudý, sirotku * ty jsi
spomocník. *Z. 69, 6.
15. Poti rámež bezbožného, a vy-
hleděj nepravosti zlostného, tak
aby neostál.
16. Hospodin jest králem věčných
věků, národové z země své hynou-
17. Žádost * ponížných srdce
cháš, Hospodine, utruzejš srdce
jejich, ucha svého k nim nřakto-
hujes, *Z. 18, 28.
18. Abys * soud činil sirotku a
ssouzenému, tak aby jich nřakto-
val více člověk bídny a zemský.
*V. M. 10, 18.

ZALM 11.

David své v Bohu doufání, 2. a bezbožných
zahynutí, 4. též Boží svých opatrování, 6.
bezbožník pak přiané trestání ukazuje.

1. Přednímu zpěváku, žalm Da-
vidův.

1. Přednímu zpěváku na nizkému
zpěvu, žalm Davidův.
2. Spomoz, ó Hospodine; nebo se
již nenaselá * milosrdného a vy-
hynuli věrni z synů lidských. *Z. 57, 1.
3. Lež mluvi jeden každý z blíž-
ním svým, rty úlisnými z srdce
dvojitého řeči vynásejí.
4. Ó by vyplnil Hospodin vše-
liké rty úlisné, a jazyk veliko-
mluvný,
5. Křtěž říkají: Jazykem svým
přemůžeme, mámeť ústa svá s se-
bou, kdo * jest pánem naším?
6. Pro zhoubu chudých, pro ú-
pění nuzných již povstanu, praví
Hospodin, v bezpečnosti postavim
foho, na něj polekeno bylo.
7. Vymluvnosti * Hospodinovy
jsou vymluvnosti čisté, jako stříb-
ro o v hliněné peci přehnané a
sedmkrát zprubované. *Přia. 50, 5. ož. 27, 21.
8. Ty, Hospodine, jím spomáhati
budeš, a ostrňhati každého od ná-
rodu tohoto až na věky.
9. Vůkol a vůkol * bezbožní se
protulují, když takovi nicemni vy-
výšení bývali mezi syny lidskými.
*Přia. 5, 12.

ZALM 12.

Vzýváje David Boha na pomoc, nad tí-
kosti upřimých, i převrácenosti bezbož-
ných nátká, 6. a pravdomluvnými silby
Božími sebe i jiné v doufání ustavje.

1. Přednímu kantoru k nizkému
zpěvu, žalm Davidův.
2. Spomoz, ó Hospodine; nebo se
již nenaselá * milosrdného a vy-
hynuli věrni z synů lidských. *Z. 57, 1.
3. Lež mluvi jeden každý z blíž-
ním svým, rty úlisnými z srdce
dvojitého řeči vynásejí.
4. Ó by vyplnil Hospodin vše-
liké rty úlisné, a jazyk veliko-
mluvný,
5. Křtěž říkají: Jazykem svým
přemůžeme, mámeť ústa svá s se-
bou, kdo * jest pánem naším?
6. Pro zhoubu chudých, pro ú-
pění nuzných již povstanu, praví
Hospodin, v bezpečnosti postavim
foho, na něj polekeno bylo.
7. Vymluvnosti * Hospodinovy
jsou vymluvnosti čisté, jako stříb-
ro o v hliněné peci přehnané a
sedmkrát zprubované. *Přia. 50, 5. ož. 27, 21.
8. Ty, Hospodine, jím spomáhati
budeš, a ostrňhati každého od ná-
rodu tohoto až na věky.
9. Vůkol a vůkol * bezbožní se
protulují, když takovi nicemni vy-
výšení bývali mezi syny lidskými.
*Přia. 5, 12.

ZALM 13.

David v soužení stíhané se na Boha o prodlívání s pomocí domlouvá; 4. stoho zase za zechování a spomožení pokorně a důvěrně jemu se modlí.

1. Přednímu zpěváku, žalm Davidův.
2. Až * dokud, Hospodine? Což se na věky zapomenés na mne? Dokudž o tvář svou skrývati budeš přede mnou? *^{27.6.9. 27.4.25.}
3. Dokud rady vyhledávati budu v mysli své, a den ode dne svírat se v srdci svém? Až dokud se zpínati bude nepřítel můj nade mnou?
4. Vzhledni, vyslyš mne, Hospodine. Bože můj, osvť * oči mé abych neusnul smrtí. *^{28.4.9.9.}
5. A aby neřekl nepřítel můj: Svítěl jsem nad ním, a nepřítel mé moji aby nepísal, jestliže bych se poklesl.
6. Jáť zajisté v milosrdenství tvém doufám, plésati bude srdce mé * v spasení tvém; zpívati budu Hospodinu, že jest mi tak dobře učinil.

ZALM 14.

Prorok obecně všech lidí stánu a poručení předkládá, 6. pobožné těži, 6. božným domlouvá, 7. a vysvobození věřícím šáá.

1. Přednímu zpěváku, plésá Davidova.
2. Řiká blázen v * srdci svém: O Není Boha. Porušení jsou, a o hlavní v snažnostech; není, kdo by činil dobré. *^{2.5.3.1. 2.10.4.}
3. Všickni se * odvrátili, napotřád neužiteční učinění jsou; není, kdo by činil dobré, není ani jednoho. *^{3.1.1.2.}
4. Zdalíž nevědí všickni činitele nepravosti, že * zřítají lid můj, jako by chleb jedli? Hospodina pak o nevzývají. *^{7.7. 7.1.14.}
5. Tehdáž se náramně strašiti budou; nebo Bůh jest v rodině spravdivého.
6. Radu chudého potupujete, ale Hospodin * jest naděje jeho. *^{2.4.9.2.}
7. O * by z Siona dáno bylo spasení Izraelovi. Když Hospodin záse přivede zajaté lidi svého, píesati bude. Jákob, a veseliti se Izrael.

ZALM 13. 14. 15. 16.

ZALM 15.

David se otazuje, a Bůh odpovídá na to, kdo by pravi odvodě sírky svatí byli, a v nebi věně přebývatí měli.

Zalm Davidův.

1. Hospodine, kdo * bude přebývatí v stánku tvém? Kdo o bydliti bude na hoře svatě tvé? *^{2.6.4.5. 2.2.4.3.}
2. Ten, kdož * chodí v upřímnosti, a činí spravedlnost, a o mlhvi pravdu z srdce svého. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
3. Kdož * neutráhá jazýkem svým, blíznému svému nečiní zleho, a potupy neuvodí na bližního svého. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
4. Ten, před jehož očima v * nevážnosti jest zavřeny v poctivosti pak dojíci se Hospodina; a o přísahli-li by i se škodou, však toho nemění. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
5. Kdož * peněz svých nedává na lichvu, a daru o proti nevinnému nebuře. Kdož tyto věci činí, nepohnc se na věky. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}

ZALM 16.

Modlitba s ukázaním pravé důvěrnosti k Bohu, 5. zatím dobrodini Božích vděčné a poctěné vypravování.

1. Zlatý zpěv Davidův.
- Ostrihej * mne, Bože silný, neboť o tebe doufám. *^{2.2.6.2.}
2. Řeč, duše má, Hospodinu: Ty jsi Pán můj, dobrota má nic tobě neprospěje.
3. Ale svatým, kteříž jsou na zemi, a znamenitým, v nichž všechna libost má.
4. Rozmnožili bolesti své ti, kteříž k cizimu Bohu chvátají; neokusim * oběti jejich ze krve, aniž vezmu jména jejich ve rty své. *^{2.1.1.1.}
5. Hospodin jest částka dílu mého a kalicha mého; ty zadržješ los můj.
6. Provazrové padli mi na mšíech veselých, a * dědicí rozkošné dořáto se mi. *^{2.2.6.}
7. Dobrořečiti budu Hospodinu, kterýž mi radí; nebo i v noci vyučí mne ledví má.
8. Představuji * Hospodina před obličej svůj vždycky, a když jest mi po pravici, nikoli se nepohnu. *^{2.2.6.}
9. Z té přičiny * rozveselilo se srdce mé, a zpíesala sláva má, ano i této mé v bezpečnosti přebývatí bude. *^{2.1.1.1.}
10. Nebo * nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení. *^{2.2.6.7. 2.1.1.}

ZALM 16. 17. 18.

11. Znamou učiníš mi * cestu života; svyostí hohného veselí jest před obličejem tvým, a dokonale utěšení po pravici tvé až na věky. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}

ZALM 17.

Muš svatý v soužení svém porouči se s svou nevinou Bohu, nepřítel svých vstakost, svou pak k Bohu donauřilost předkládá.

1. Modlitba Davidova.
- Vyslyš, Hospodine, * spravedlnost, a pozoruj volání mého; nakloni uši k modlitbě mé, kteráž jest beze vši rtí ošemetnosti. *^{2.4.9.5.1.}
2. Od tváři tvé vydiž soud můj, oči tvé nechat patrí na upřímnost.
3. Zkusis * srdce mého, navštívils je v noci; ohněm jsi mne zpruboval, aniž jsi co shledal; to, což myslím, nepředstihá úst mých. *^{2.4.1.10.}
4. Z strany pak skutků lidských, já podle slova rtí tvých vyřítal jsem se stěží z zhoubce. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
5. Zdržuj kroky mé na cestách svých, aby se neuchylovaly noby mé.
6. Já volám k tobě, nebo vyslycháš mne, ó Bože silný; nakloni k mně ucha svého, a slyš řeč mou.
7. Prokaž * milosrdenství svá, nedějí mařících ochrance před těmi, kteříž povstavají proti pravici tvé. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
8. Ostrihej mne jako * zřitelnice oka, v o sílu křidel svých skrej mne. *^{2.2.6.2. 2.2.6.2. 2.2.6.2.}
9. Od tváři bezbožných těch, kteříž mne hubí, od nepřítel mých uhlavních obklíčujících mne.
10. Kterž tukem svým zarostli, mlví pyšně * ústy svými. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
11. Již i kroky * naše předstihají, oči své obrácené mají, aby nás porazili na zem. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
12. Každý z nich podoben * jest lvu žádostivému loupeže, a lyčeti sedícím v skrýši. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
13. Povstaníž Hospodine, předejdi tvář jeho; sehní jej, a vyřihni duši mou od bezbožníka mečem svým.
14. Rukou svou od lidí, ó Hospodine, od lidí světských, jichžio * oddíl jest v tomto životě, a jejich břicho ty z * pižírny své naphujes. Čimž i synové jejich nasyceni byvají, a ostatku zachávají malickým svým. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
15. Já pak v spravedlnosti * spatřo-

ZALM 16. 17. 18.

vaři budu tvář tou; nasycen budu obrazem tvým, když proclitím.

ZALM 18.

Vypas David 8. vyvohosení sebe s rukou nepřítel, 47. opravdovon věčnost za to Pánu Bohu připovída.

1. Přednímu zpěváku, služebníka Hospodinova * Davida, kterýž mluvil Hospodinu slova písně této v ten den, v němž ho vysvobodil Hospodin z ruky všech nepřítel jeho i z ruky Saulovy, a řekl: *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
2. Z vnitřnosti srdce miluji tě, Hospodine, * sílo má. *^{2.4.6.2.}
3. Hospodin skála má a hradi můj, i vysvoboditel můj. Bůh silný můj, skála má, * v němž nadějí skládám, štít můj a roh spasení mého, * mé tlocičtě. *^{2.4.1.13.}
4. Chvály * hodného vyzval jsem Hospodina, a od nepřítel svých byl jsem vyproštěn. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
5. Obklíčily mne byly bolesti smrti, a proudové nesčetných předěsili mne.
6. Bylyť jsou mne obklíčily bolesti i hrobu, ostřila smrti zachvátila mne.
7. V * úzkosti své vyzval jsem Hospodina, a k Bohu svému volal jsem, i vyslyšel z chrámu svého hlas můj, a volání mé před obličejem jeho přišlo v úši jeho. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
8. Tehdy pobnula se a zatřásala země, základové hor pohnuli se, a třásli se pro rozhněvání jeho.
9. Dým vystupoval z chrtpí jeho, a oheň * zřítající z úst jeho, * od něhož se uhlí rozpálilo. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
10. Nakloniv nebes, sstoupil, * a mrákota byla pod nohama jeho. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
11. A sedě na cherubinu, letěl, letěl na perf větrovém.
12. Udělal sobě z temnosti * skrýš, vukol sebe stánek svůj z temných vod a hustých oblaků. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
13. Od blesku před ním oblakové jeho rozehnáni jsou, krupobití i uhlí řefavě.
14. I * hrímal na nebi Hospodin, a Nejvyšší vydal zvuk svůj, i krupobití a uhlí řefavě. *^{2.1.1.1. 2.1.1.1.}
15. Vystřelil i střely své, a rozprýžil je, a blískáním castým porazil je.
16. I ukázaly se hlubiny vod, * a odkryti jsou základové okřší-

ku pro žebřání tvé, Hospodine, pro dechnutí větru chrápi tvých.

17. Poslav s výsosti, uchopil mne, vytáhl mne z velikých vod.

18. Vytrhl * mne od nepřítelů mého silného, a od těch, kteříž mne nenáviděli, ačkoli silnější mne byli.

19. Předstihl^{† Luk. 1, 71} jsou mne byli v den trápení mého, ale Hospodin byl mi podpůra.

20. Kterýž vyvedl mne na prostranno, vytrhl mne, nebo mne sobě oblíbil.

21. Odplatil mi Hospodin podle spravedlnosti mé, * podle čistoty rukou mých nahradil mi. * Job 21, 30.

22. Nebo jsem ošťřhal cest Hospodinových, a aniž jsem se bezbožně stihl Boha svého.

23. Všickni zajisté * soudové jeho jsou přede mnou, a ustanovení jeho neodložil jsem od sebe. * v. 1, 19.

24. Nýbrž upřímě choval jsem se k němu, a vystřřhal jsem se nepravosti své.

25. Protož odplatil mi Hospodin podle spravedlnosti mé, podle čistoty rukou mých, kteráž jest před očima jeho.

26. Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládaš, a k člověku u přímému upřímě se máš.

27. K sprostnému sprostně se ukazujáš, a s převráceným převráceně zacházíš.

28. Lid pak ssouzený vysvobozuješ, a oči * vysoké snižuješ.

29. Ty zajisté rozsouváš svíce; Hospodin Bůh můj * osvícuje temnosti mé. * 2, 11; 119, 4.

30. Nebo v tobě proběhl jsem vojsko, a v Bohu svém přeskotil jsem i zed.

31. Boha tohoto silného cesta jest dokonala, výmluvnosti * Hospodinovy jsou přecistěné, on[†] jest štít všech, kteříž v něho doukají. * 2, 12; 7, 19, 9.

32. Nebo * kdo jest Bohem kromě Boha našeho? * 12, 6; 11, 4; 6, 3.

33. Ten Bůh silný přepasuje mne udatnosti, a činí dokonalo cestu mou.

34. Čím nohy mé jako lán, a na vysokostech mých postavuje mne. Učť ruce mé boji, tak že lámí i lucičtce ocelivě rukama svými.

36. Iys mi také dodal štítu spasení svého, a pravice tvá podpí-

rala mne, a dobrotivost tvá mne * zvelebila. * 2, 7, 31.

37. Rozšířil jsi krokům mým mnohy mé, a nepodvrtil se nohy mé.

38. Honil jsem nepřátely své, a postihl jsem je, * aniž jsem se na vrátil, až jsem je vyhubil. * 1 Sam. 30, 17 n. 41.

39. Tak jsem je * zranil, že ne mohli povstati, padše pod nohy mé.

40. Ty jsi zajisté mne přepásal udatnosti k boji, povstavající protli mně sehnul jsi pode mne.

41. Nýbrž dals mi šiji nepřátel mých, abych ty, kteříž mne nenáviděli, vyplněli.

42. Volal[†] jsou, * ale nebylo spomocníka, k Hospodinu, ale nevyšel jich. * 2, 33; 3, 10; 1, 7.

43. I potřel jsem je jako prach u povětrí, jako * biáto na ulicích rozšlapal jsem je.

44. Ty jsi mne vyprostil z různé rodum; lid, kteréhož jsem neznal, sloužil mi.

45. Jakž jen zastechli, uposlechli mne, cizozemci lhalí mi.

46. Cizozemci svadli a tráslí se v ohradách svých.

47. Živ[†] jest * Hospodin, a požehnaná skála má; protož buď vyvyšován Bůh spasení mého. * v. 1, 32; 40.

48. Bůh silný, kterýž mi pomstí porouči, a podmaňuje mi lidi.

49. Ty jsi vysvoboditel můj z moci nepřátel mých, také i nad povstávající proti mně vyvyšils mne, a od člověka ukrutného vyprostils mne.

50. A protož * chváliti tě budu mezi národy, ó Hospodine, a jménu tvému žalmy zpěpěvovati, * 2, 10, 9.

51. Kterýž tak důstojně vysvobozuješ krále * svého, a činis milosrdenství pomazanému svému Davidovi, i semeni jeho až na věky. * 2, 2, 4.

ZALM 19.

David ukázav, jak se Bůh věcmi stvořenými i slovem svým v známosti avonuje, a modli se, aby ho od hříchů pře-
dejších očistil, 14. od dalších zadržel, 16. a v Kristu sobě oblíbil.

1. Přednímu z kantorů, žalm Davidův.

2. Nebesa * vypravují slávu Boha silného, a dílo rukou jeho obloha avěstuje. * 2, 9, 6; 2, 1, 20.

3. Den po dni vynáší řeč, a noc po noci ukazuje umění.

4. Neml[†] řeti ani slov, kdež bij[†] nemohl slyšán býti hlas jejich.

5. Po vši * zemi rozchází se zpráva o jeitech, a až do končin okrátku slova jich, slunci [†] o pak rozbil stánek na nich. * 1, 10, 18. 1, 41; 1, 2.

6. Kteréž jako ženich vychází z pokoje svého, veseli se jako * udatný rev, cestou bežeti máje. * 1, 1, 40, 10.

7. Od končin nebes východ jeho, a obcházení jeho až zase do končin jejich, a něhož není, což by se ukryti mohlo před horkostí jeho.

8. Zákon Hospodinův jest * dokonaly, očerstvující duši, Hospodinovo svědectví pravé, moudrost dávající neumělym. * 2, 119, 60.

9. Rozkazové Hospodinovi přímé, obveselující srdce, prikazani Hospodinovo čistě, * osvčující oči. * 2, 119, 106.

10. Bázeň Hospodinova čistá, zůstávajíci na věky, soudové Hospodinovi praví, a k tomu i spravedliví.

11. Mnohem žádostivější jsou * než zlato, a než mnoho ryzího zlata, sladší než med a stred z plástu.

12. Služebník tvůj zajisté jimi ošvečován byvá, a kdož jich * ošstřhá, užítel hojný má. * 2, 106, 3.

13. Ale pobouzením kdo vyzrozmí? Protož i od tajných očistí mne.

14. I od zůmyslných zdržuj služebníka svého, aby nade mnou nepanoval, a tendýř dokonaly budu, a očistěny od přestoupení velkého.

15. O at jsou slova úst mých * tobě příjemná, i přemýšlování srdce mého před tebou, Hospodine oskálo má, a vykupiteli můj. * 2, 46, 4. 2, 78, 36.

ZALM 20.

Medliba za krále, 7. a potěšené svědectví o spášení j. 8. a doložení přitín toho, 10. i krátkým též modlitby obnovením.

1. Přednímu zpěváků, žalm Davidův.

2. Vyslyšíš tě Hospodin v den ssouzení, k zvýšení přivede jméno * Boha Jákobova. * 1, 31, 13, 10.

3. Sešlíz tobě pomoc * z svatyně, a z Siona utvřizuj tě. * 2, 27, 16.

4. Rozpomeneš se na všechny oběti své, a zápalý tvé v popel obrátíš. * 2, 2, 4.

5. Dejž tobě vše * podle srdce tvého, a všelikou radu tvou vyplň. * 2, 2, 1, 9.

6. I budeme zpěpěvovati * o spasení tvém, a ve jménu Boha našeho korouhev vyzdvihneme; naplníž Hospodin všechny prosby tvé. * 2, 18, 6.

7. Nynif isme poznali, že Hospodin zachoval svého pomazaného, a že jej vyslyšel s nebe svatého svého; nebo v jeho přesilné pravici jest spasení.

8. Tito * v vozích, jini v koních doukají, ale my jméno Hospodina Boha našeho sobě připomínáme. * 2, 44, 7.

9. A protož oni sehnuli jsou, * a padli, ale my povstali jsme, a zmužile stojíme. * 2, 9, 4.

10. Hospodine, * zachovávejž nás, i král at slyší nás, když k říemnu volati budeme. * 2, 12, 3.

ZALM 21.

David předložív dobrodini Boží sobě učiněná, 8. ano i budoucí svý zpěpěob, 9. nepřítelům zahynutí osvčuje, 14. a za rozšíření slávy Boží se modlí.

1. Přednímu z kantorů, žalm Davidův.

2. Hospodine, v síle tvé raduje se král, a v spasení tvém * veseli se přenáramně. * 2, 13, 6.

3. Žádost srdce jeho dal jsi jemu, a prosbě rtů jeho neodprel jsi. Sělah.

4. Předšel jsi jej zajisté hojným požehnaním, vstavil jsi na hlavu jeho korunu * z ryzího zlata. * 2, 132, 18.

5. Života požádal od tebe, a dal jsi mu prodieni dnů na věky věků. Veliká jest * sláva jeho v spasení tvém, důstojnosti a krásou přioděl jsi jej. * 2, 3, 6.

7. Nebo jsi jej vstavil za přitín hojného požehnaní až na věky, rozveselil jsi jej radostí obliteje svého. * 1, 12, 3. 5, 3, 25, 28.

8. A poněvadž král doufá v Hospodina, a v milosrdenství Nejvyššího, nepohneš se. * 2, 102, 28; 14.

9. Najdeť ruka tvá všechny nepřátely své, dosáhne pravice tvá těch, kteříž tě nenávidí.

10. Uvržeš je jako do peci ohnivě čas rozhňování svého; Hospodin v prchlivosti své sehtí je, a oheň sžije je.

11. Přemě jeitech * z země vyhladíš, a simě jeitech z synů lidských. * 2, 109, 13.

12. Nebo jsou proti tobě * ukřádalí zlost, myslili na nešlechtemost, ač jí dovesti nemohli. * 1, 1, 50, 20.

13. Protož je vystavíš za cíl, na

tětvra svá příkladati budcš proti tváři jejich.

14. Zjevíš se, ó Hospodine, a oslavě své, a budemeť zpívati a oslavě vati udatnost tvou.

ZALM 22

Prokekuje o útrpeních Kristových, v nichž bořil se medliv, je vyřčen jest, svěd. 51, 23. kněžství s království jeho věčné ke vši církvi se přimáhejí, ukazuje.

1. Přednmu zpěvaku k času jitř-nímu, žalm Davidův.

2. Bože můj, Bože můj, pročť jsi mne opustil? Vzdálils se od spasení mého a od slov našikání mého.

3. Bože můj, a neslyšís, i v noci, a nemolám, a neslyšís, i v noci, a nemohu se utajiti.

4. Ty zajistě jsi svatý, zůstávajíc vřdycky k veliké chvále Izraeľovi.

5. V toběť doufali otcové naši, doufali, a vysvobozovals je.

6. K tobě volávali, a spomáhals jim; v toběť doufali, a o nebývali zahabeni.

7. Já pak červ jsem, a ne člověk, útržka lidská a povrhel vřbce.

8. Všickni, kteříž mne vidí, psomřívaj se mi, oškebuj se, a hlavami potřásaj, říkajíc:

9. Spustilť se na Hospodina, nechť ho vysvobodí; nechť jej vytrhne, poněvadž se mu v něm zalíbilo.

10. Ješto ty jsi, kterýž jsi mne vyvedl z života, ustav mne v doufání při prsích matky mé.

11. Na tebeť jsem uvržen od narození svého, od života matky mé Bůh můj ty jsi.

12. Nevzdaluj se ode mne, nebo ssouzení blížě jest, a nemám spomocníka.

13. Obklíčuj mne býkové mnozí, silní volové z Bázan obstupuj mne.

14. Otvíraj na mne ústa svá, jako lev rozspavajíc a řvoucí.

15. Jako voda rozplynul jsem se, a rozstoupily se všecky kosti mé, a srdce mé jako vosk rozpuštlo se u prostřed vnitřnosti mých.

16. Vyprahla jako střeplna slia má, a jazyk můj přilnul k dásním mým, anobř m přilnul k dásním ložls mne.

17. Nebo psi obskočili mne, rota zlostníkú oblehla mne, zprohjeji ruce mé i nohy mé.

18. Mohl bych sčísti všecky kosti

ZALM 21. 22. 23.

své, oni pak hledí na mne, a diví se mi.

19. Děj mezi sebou roucha má, a o můj oděv mecl los.

20. Ale ty, Hospodine, nevzdaluj se, silo má, přispěj k spomolení mému.

21. Vychvať od meče duši mou, a z moci psů jedinkou mou.

22. Zachovej mne od úst lva, a od rohú jednorozcových vyprost mne.

23. I budu vypravovati s bratřím svým o jménu tvém u prostřed shromáždění chváliti tě budu.

24. Kteríž se bojíte Hospodina, chvalte jej, všecko símě Jákobovo cítěte jej, a boj se ho vřecka rodino Izraeľova.

25. Nebo nepohrdá, ani se odvrací od trápení ztrápeného, aniž skřývá tváři své od něho, nýbrž když k němu volá, vyslychá jej.

26. O tobě chvála má v shromáždění velikém, silby své plníti budu před těmi, kteříž se bojí tebe.

27. Jisti budou těší a nasyceni budou, chváliti budou Hospodina ti, kteříž ho hledají, živo bude srdce vaše na věky.

28. Rozpomenou a obrátí se k Hospodinu všecky končiny země, o a skláněti se budou před nim všecky čeledi národů.

29. Nebo Hospodino jest království, a onť panuje nad národy.

30. Jisti budou a skláněti se před nim všickni tuňi země, jemu se kláněti budou všickni stupujíc do prachu, a kteříž duše své nemohou při životu zachovati.

31. Símě jejich sloužiti mu bude, a přičteno bude ku pánu v každém věku.

32. Přijdouť, a lidu, kterýž z nich vyjde, vypravovati budou spravedlnost jeho; nebo ji skutkem vykonal.

ZALM 23.

Prorok Boha pasatřem svým, nebo pak ovcí býti vyznáváje, a vypravuje péči jeho, 6. i v nadřiti o dalším opatrování se ustavuje.

1. Žalm Davidův. Hospodin jest můj pastýř, nebudu míti nedostatku.

2. Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí.

3. Duši mou očerstvuje, vodi

ZALM 23. 24. 25.

mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své.

4. Byť mi se dostalo jiti přes údol stínu smrti, nebuduť se báti ztvo, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, tot mne potěšuje.

5. Strojíš stíl před obličejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naplňuje, až oplývá.

6. Nadto i dobrota a milosrdcnství následovati mne budou povšecky dny života mého, a přebývatí budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.

ZALM 24.

Ukává prorok, kdo a jaký král jest Hospodin, 3. též kdo epolu obyvatele a lid jeho, 7. k stavění chrámu a trahy Boží do něho vnesení napomíná.

1. Žalm Davidův. Hospodina jest země, a plnost její, okřásek země, i ti, kteříž obývají na něm.

2. Nebo on jí na moři založil, a na řekách upevnil ji.

3. Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho?

4. Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisáhá listivé.

5. Ten přijme požechnání od Hospodina, a spravedlnost od Boha spasitelé svého.

6. Toť jest národ hledajících jeho, hledajících o tváři tvé, ó Bože Jákobův. Selaň.

7. Pozdvihněte, ó brány, svrchní kvů svých, pozdvihněte se vrata věčná, aby vjiti mohl král slávy.

8. Kdož jest to ten král slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin udátní válečník.

9. Pozdvihněte, ó brány, svrchní kvů svých, pozdvihněte se vrata věčná, aby vjiti mohl král slávy.

10. Kdož jest to ten král slávy? Hospodin zastupuj, onť jest král slávy. Selaň.

ZALM 25.

Medlba za 60, aby Bůh Davida stovem i duchem svým spravoval, 8. Velebení dobroty Boží a křestí bojících se Boha, 16. a opět medlba.

1. Žalm Davidův. K toběť, Hospodine, duše své požaduhuji.

2. Bože můj, v toběť naději skládám.

dám, nechť nejsem zahaběn, aby se neradováli nepřátelé moji nade mnou.

3. A takť i všickni, kteříž na te očekávají, zahabeni nebudou; zahabeni budou, kteříž se přeráčené mají bez přičiny.

4. Cesty své, Hospodine, uved mi v známost, a stezka mým vyvč mne.

5. Dejž, ať chodím v pravdě tvé, a poučuj mne; nebo ty jsi Bůh spasitel můj, na tebeť očekávám dne každého.

6. Rozpomeň se na slitování svá, Hospodine, a na milosrdcnství svá, kteráž jsou od věků.

7. Hřichů mladosti mé a přestoupení mých nezpomínej, ale podlé milosrdcnství svého, o pamětliv buď na mne pro dobrotu svou, Hospodine.

8. Dobry a přímý jest Hospodin, a protož vyučuje hřisníky cestě své.

9. Působí to, aby tiš chodili v soundu, a vyučuje tiché cestě své.

10. Všecky stezky Hospodinovy jsou milosrdcnství, a pravda těm, o kteříž ostřihajl smlovu jeho a svědectví jeho.

11. Pro jméno své, Hospodine, odpusť nepravost mou, neboť jest veliká.

12. Který jest člověk, ješto se bojí Hospodina, jehož vyučuje, kterou by cestu vyvoliti měl?

13. Duše jeho v dobrém přebývatí bude, a símě jeho dědické obdrží zemi.

14. Tajemství Hospodinovo zjevné jest těm, kteříž se jeho bojí, a v známost jim uvedl smlovu svou.

15. Oči mé vždycky patřl k Hospodinu, on zajistě z lečí vyvodí nohy mé.

16. Popatřž na mne, a smiluj se nade mnou, neboť jsem opuštěný a strápený.

17. Ssouzení srdce mého rozmnožují se, z úzkosti mých vyved mne.

18. Viz trápení mé a bídu mou, a odpusť všecky hřichy mé.

19. Viz nepřátely mé, jak mnozí jsou, a o nenávisti neslechnou nenávidí mne.

20. Ostřihěj duše mé, a vytrhni mne, ať nejsem zahaběn, neboť v tebeť doufám.

21. Sprostnost a upřimnost nechať mne ostřihajl, nebo na te očekávám.

ZALM 25. 26. 27. 28. 22. Vykup * ó Bože, Izraele ze všelijakých úzkostí jeho. *Z.190.8.

ZALM 26.

Modli se tuto David S. za vyvobození s moci nepřátel, 9. při čemž svou nevinnost a při Boží službě celost osvědčuje, 12. též i vaččnost zastabuje.

- 1. Žalm Davidův.
2. Suď mne, Hospodine, nebo já v upřímnosti své chodím, a v té Hospodina doufám, nepohnuť se.
3. Zprubuj * mne, Hospodine, a zkus mne, přepal ledví má i srdce mé.
4. Milosrdenství tvé zajisté před očima máma jest, a * chodím stále v pravdě tvé.
5. S lidmi marnými * neseďám, a s pokrytci v spolek nevchá- zím.
6. V nenávisti * mám shromáždění zlostníků, a s bezbožnými se neusazují.
7. Umývám * v nevinnosti ruce své, postavuji se při oltáři o tvém, Hospodine.
8. Abych té hlasitě chválil, a vypravoval všechny divné skutky tvé.
9. Hospodine, jáť mlhuji obydlí domu tvého, a místo přibývku slávy tvé.
10. Nezahrnij s brňšnými duše mé, a s lidmi vražděnými života mého.
11. V jeičněž rukou jest nešlechtnost, a pravice jejich vzátků plná.
12. Já pak v upřímnosti své chodím, vykupuž mne, a smiluj se nade mnou.
13. Noha má stojí na rovině, * v shromážděných svatých dobrořečtí budu Hospodinu.
14. *Z.22.23; 40.10.

ZALM 27.

David S. mce svého v Bohu doufání přečt kládaje, 4. za volnost k chození do domu Páně, 9. za pomoc, 11. učení a vedení, též za zachování od nepřátel se modlí, 14. a k očekávání na Hospodina nuspomíná.

- 1. Davidův.
Hospodin * svělo mé a spasení mé, kohož se budu báti? Hospodine síla života mého, kohož se budu strašiti?
2. Útok učinivše na mne zlostníci, k sežrání těla mého, protivníci moji a nepřátelé moji, sami se potkli a padli.
3. Protož byť i stany své proti mně rozbili, nebude se lekatí srdce

26. 27. 28.

mé; byť se pozdvihla proti mně válka, na toť se já spouštím.
4. Jedné věci žádal jsem od Hospodina, též vždy hledati budu: Abych přebýval v domě Hospodinově po všechny dny života svého, a zpřítovl okrasu Hospodinovu, a zpřítovl v chrámě jeho.
5. Nebo tu mne ukrýje v stápku svém, v den zly schová mne v skryší stanu svého, a na skálu vzdvihne mne.
6. A tak * vyvýšena bude hlava má nad nepřátely mými, kteříž mne obklíčili; i budu obětovati v stánku jeho oběti plésání, zpěvovati a chvály vzdávati, budu Hospodinu.
7. Slyš * mne, Hospodine, hlasem volajícího, a smiluj se nade mnou, i vyslyš mne.
8. O tobě přemýšl srdce mé, že věllš. Fka: Hleďte tváři mé, a prolož tváři tvé, Hospodine, o hle- datí budu.
9. Neskrývej * tváři své přede mnou, aniž zamíteš v hněvě služebníka svého; spomož mi mé bý- val jsi, neopouštěj mne, aniž se mne zhoštni, Bože spasení mého.
10. Ačkoli * otec můj a matka má mne opustili, Hospodin však mne k sobě přivine.
11. Vyuč * mne, Hospodine, cestě své, a veď mne po stezce přímé pro ty, jenž mne štěhou.
12. Nevzdávej * mne líbosti protivníků mých, neboť by ostáli proti mně svědkové lživí, i ten, jenž dříve ukrutnosl.
13. Bychť nevěřil, že užívati budu dobroty Hospodinovy * v ze- mi živých, nikoli bých neostl.
14. Očekávej * na Hospodina, posilj se, a o onj posilj srdce tvcho, protož očekávej na Hos- podina.
15. *Abak.2.3. 02.31.25.

ZALM 28

David S. modlil se za to, aby nebyl trestán a bezbožníky, 4. ale onj aby znalouženou mzdou svou vzatil. 6. Vypravoval pak, že, Bohu děkuje, 8. a církvi dobrých věcí žádá.

- 1. Davidův.
K toběť, Hospodine, volám, ská- lo má, neodmítuj mi se, abych, neodval-ij bys mi se, nebyl * po- dobný učiněn těm, kteříž sstu- puji do hrobu.
12. *Z.1.43.7.

ZALM 28. 29. 30.

2. Vyslychej * hlas pokorných modliteb mých, kdykoli k tobě volám, když pozdvihuji o rukou svých k svatyni svatosti tvé.
3. Nezahrnij mne s bezbožníky, a s těmi, kteříž páši nepravost, kteříž mluvivají pokoj s blízkými svými, ale převrácenost jest v srdcích jejich.
4. Dej jim podle skutků jejich, a podle zlosti nestechetnosti je- jich; podlé práce rukou jejich mzdí jim jejich.
5. Nebo, nechť * myslí, přiložiti k skutku Hospodinovým, a k dlm rukou jeho; protož podvráti je, a nebude jich vzdělávati.
6. Požehnaný Hospodin, nebo vyslyšel hlas pokorných modliteb mých.
7. Hospodin jest * sila má a o štít můj, v němť jest složilo nadějí srdce mé, a dána mi po- moci; protož se veselí srdce mé, a písničkou svou oslavovatí jej budu.
8. Hospodin jest síla svých, a síla hojného spasení * pomaza- ní svého on jest.
9. Spas lid * svůj, Hospodine, a požehnej dědictví svému, a pas je, i vyvyš je az na věky.
10. *Z.29.11.

ZALM 30.

David vyvobozen jea z rukou Absolonových, Boha slavi, 5. a pobožných k té- muž pobizi, 8. bídý předešlé, 12. i na- vrácení své k první důstojnosti vypra- vuje, a slib vděčnosti Bohu činí.

- 1. Žalm písně, při posvěcení * domu Davidova.
2. Vyvyšovati tě budu, Hospo- dine, nebo jsi vyvyšil mne, aniž náde mnou.
3. Hospodine Bože můj, k * to- běť jsem volal, a uzdravil jsi mne.
4. Hospodine, * vyvedl jsi z pek- la duši mou, obzivil jsi mne, abych s jinými nesstoupil do hro- bu.
5. Zalmy zpívejte Hospodinu sva- tí jeho, * a oslavujte památku svatosti jeho.
6. Nebo * na kratičko trvá v hněvě svém, všecken pak život v dobré libeznosti své; z večera potravá pláč, ale z jitra navrátlí se prozpěvování.
7. I jáť jsem řekl, když mi se šťastně vedlo: Nepohnu * se na věky.
8. Nebo ty, Hospodine, podle dob- re libezné vůle své silou upevnil jsi horu mou, ale jakž jsi skryl tvář svou, byl jsem * přestrašen.
9. I volal jsem k tobě, Hospo- dine, Pánu pokorně jsem se mod- lil, Fka:
10. Jaký bude užitek z mé křve, jestliže sstoupím do jámy? * Zda- líž tě prach oslavovati bude? Zda- líž zvěstovati bude pravdu tyou?
11. Vyslyš, Hospodine, * a smil- uje se nade mnou, Hospodine, bu- diž můj spomocník.
12. I * obrátil jsi mi pláč můj v plésání, odvázal jsi pytel můj, a přepásal mne veselím.
13. Protož toběť zalmy zpívati bu- de jazyk můj, a nebude mlčetli.

ZALM 29.

Vypravuje k oslavování Boha z toho, že se zjevuje, 3. i skrze věcí přirozené jako hřmání, 9. i skrze svátostní mláost, již podává církvi v slovu svém.

- 1. Žalm Davidův.
Vzdejte Hospodinu, velikomocní, vzdejte Hospodinu čest a sílu.
2. Vzdejte Hospodinu slávu jmé- na jeho, sklánějte se Hospodinu * v ozdobe svatosti.
3. Hlas * Hospodinův nad vo- dami, Bñh silny slávy o hřmání vzburaje, Hospodin to číral nad vodami mnohými.
4. Hlas * Hospodinův přichází s moci, hlas Hospodinův s ve- lebností.
5. Hlas Hospodinův láme cedry, rozráží Hospodin cedry Lihánské.
6. A číml, aby skákali jako te- lata, Libán a Sirion, jako mladý jednorozec.
7. Hlas Hospodinův * rozkřesá vá plamen ohně.
8. Hlas Hospodinův k bolesti přivedl poušť, k bolesti přivedl Hospodin poušť Kádes.

9. Hlas Hospodinův to činí, že laně plodu pozdvývají, obnažuje i lesy, ale v chrámě * svém vše- cku svou slávu vypravuje.
10. Hospodin * nad potopou se- děl, a budeť seděti Hospodin, isa králem na věky.
11. Hospodin silou lid svůj darf, Hospodin požehná lidu svému v pokoji.

- David vyvobozen jea z rukou Absolonových, Boha slavi, 5. a pobožných k té- muž pobizi, 8. bídý předešlé, 12. i na- vrácení své k první důstojnosti vypra- vuje, a slib vděčnosti Bohu činí.
1. Žalm písně, při posvěcení * domu Davidova.
2. Vyvyšovati tě budu, Hospo- dine, nebo jsi vyvyšil mne, aniž náde mnou.
3. Hospodine Bože můj, k * to- běť jsem volal, a uzdravil jsi mne.
4. Hospodine, * vyvedl jsi z pek- la duši mou, obzivil jsi mne, abych s jinými nesstoupil do hro- bu.
5. Zalmy zpívejte Hospodinu sva- tí jeho, * a oslavujte památku svatosti jeho.
6. Nebo * na kratičko trvá v hněvě svém, všecken pak život v dobré libeznosti své; z večera potravá pláč, ale z jitra navrátlí se prozpěvování.
7. I jáť jsem řekl, když mi se šťastně vedlo: Nepohnu * se na věky.
8. Nebo ty, Hospodine, podle dob- re libezné vůle své silou upevnil jsi horu mou, ale jakž jsi skryl tvář svou, byl jsem * přestrašen.
9. I volal jsem k tobě, Hospo- dine, Pánu pokorně jsem se mod- lil, Fka:
10. Jaký bude užitek z mé křve, jestliže sstoupím do jámy? * Zda- líž tě prach oslavovati bude? Zda- líž zvěstovati bude pravdu tyou?
11. Vyslyš, Hospodine, * a smil- uje se nade mnou, Hospodine, bu- diž můj spomocník.
12. I * obrátil jsi mi pláč můj v plésání, odvázal jsi pytel můj, a přepásal mne veselím.
13. Protož toběť zalmy zpívati bu- de jazyk můj, a nebude mlčetli.

ZALM 30. 31. 32.
 Hospodine Bože můj, na věky tě oslavovati budu.

ZALM 31.

David v soužení Bohu se modlí, 11. a těžkostí své předkládá, protivníkům zabývaní žádá, 20. Potom Boha z dobrodiní nejdřívech dobrořeší, 24. pobožených k milování a počestí Boží napomíná.

1. Přednímu zpěváku, žalm Davidův.
 2. V tebe, Hospodine, doufám, nedejž mi o zahanbenou být na věky, pro spravedlnost svou vysvobod mne. *Z. 26.2, 27.11.
 3. Naktón * ke mně ucha svého, rychle vytrhni mne; budíž mi pevnou skalou a domem ohrazeným, abys mne zachoval. *Z. 21.2.
 4. Nebo * skála má a hrad můj ty jsi, protož o pro jméno své ved i dověd mne. *Z. 18.3, 22.3.
 5. Vyved mne z leči, kterýchž poléklí na mne; nebo síla má ty jsi.

6. V ruce tvé poroučím ducha svého, nebo jsi mne vykoupil, Hospodine, Bože silný a věrný. *Luk. 23.46. Sk. 7.59.
 7. Nenávidím * těch, kteříž následují pouhých marností, nebo já v Hospodinu naději skládám. *Z. 19.11.
 8. Plésati a radovati se budu v milosrdenství tvém, že jsi vzešel na mě trápení, a poznal jsi v soužení duši mou.

9. Aníž jsi mne zavřel v ruce nepřítelů, ale postavil jsi na širou zemi nohy mé.
 10. Smiluj se nade mnou, Hospodine, nebo jsem ssoužen, tak že usvadla zámukem tvář má, duše má, i život můj.

11. Žalosti žalostě zhvynulo zdraví mé, a léta má od úpění, zemřelá budou mou síla má, a kosti mé vyprahly.

12. U všech nepřátel svých jsem v pohánění, a nejvíce u sousedů, známým pak svým jsem strážidlem; kteříž mne vidají vnitř, utíkají přede mnou.
 13. Vyšel jsem * z paměti tak, jako mrtvý, učiněn jsem jako nádobá rozražena. *Kaz. 9.6.
 14. Nebo slychám utrhaní mnohých, strach odevad, když se proti * mně spolu punňují, listivě přemýšlejíce, jak by odjali duši mou.
 15. Ale já * v tobě naději skládám.

16. V rukou tvých jsou časové moji, vytrhni mne z ruky nepřátel mých a těch, kteříž mne stíhají.
 17. Osvět * tvář svou nad služebníkem svým, zachovej mne pro milosrdenství své. *Z. 80.4.
 18. Hospodine, ať nejsem zahanben, nebo jsem tě vzýval; nechat jsou zahanbeni bezbožníci, a skrocentí v pekle.

19. Oněmějte * rtové žijví, kteříž mluví o proti spravedlivému tvrdě, pyšně a s potupou.
 20. Ó jak veliká jest * dobroti-vost tvá, kterouž jsi odložil těm, jenž se bojí tebe, a kterouž jsi činival douhajícím v tebe před svy lidskými. *Z. 17.7.
 21. Ty je * skrýváš v skryší obličeje svého před vysokomyšlností člověka, skrýváš je jako v stanu před jazyky svařlivými. *Z. 27.5.
 22. Požehnany buď Hospodinu, milosrdenství své jako v městě ohrazeném.

23. Já zajisté když jsem * pospíchal, řekl jsem: Zavřené jsem o od očí tvých, ale ty jsi vyslyšel hlas pokorných modliteb mých, když jsem k tobě volal. *Z. 116.11. 1. Jon. 2.5.
 24. Milujtež Hospodina všickni svatí jeho, neboť ostříhá věřících Hospodín, a též * odplaci vrchovatě tomu, kdož pýchu provodí. *Joh. 22.29.

25. Zmužile * sobě činite, (a posilní Bůh srdce vašeho.) všickni, kteříž naději máte v Hospodinu. *Z. 27.14.

ZALM 32.

Protek blahoslavenství v odpoutění hříchů předkládá, 3. a přikludem víst-ním toho dotvrzuje, 6. učí, jak by se ten chováti měl, kdo by téhož dojíti chtějí, neb i došel.

1. Zalm Davidův vyučující.
 Blahoslavený * jest ten, jemuž odpuštěno přestoupení, a jehož hříchů přikrytí jest. *K. 4.7.
 2. Blahoslavený člověk, * jemuž nepočítá Hospodín nepravosti, a v jehož duchu lži není. *1. M. 15.6.
 3. Já když jsem mluvil, práhly kosti mé v upění mém každého dne.
 4. Nebo dnem i nocí obížeňa byla nade mnou ruka tvá, tak že

ZALM 32.

* přirozená vlhkost má obrátila se v sucho letní. Sélah. *Z. 22.18.
 5. Protož hřích svůj oznámil jsem tobě, a nepravosti své jsem neukryl. Řekl jsem: * Vyznám na sebe Hospodinu přestoupení svá, nebo Hospodín nepřavost hříchu mého. Sélah. *Přihl. 28.13.
 6. Za to se tobě bude modlití každý svatý v času příhodném k nalezení tebe; protože vody mnohé v rozvodnění k němu nedosáhnou.
 7. Ty * jsi skryše má, od ssoužení zachováš mne, a přisáním vítězným obdaríš. Sélah. *Z. 27.5. 1z. 4.5.6.

8. Já tobě k srozumění poslouchám, a vyučím * tě cestě, po níž bys choditi měl; dámť radu, oči své na mě obrátě. *Z. 25.12. 1z. 48.17.
 9. Nebývejte jako kůň a jako mzeck, kteříž rozumu nemají, jejichž usta * uzdoú a udidly sevřiti musís, aby tobě neskodili. *Přihl. 26.9.
 10. Mnohé bolesti jsou bezbožník, ale toho, jenž naději skládá v Hospodinu, milosrdenství obkltí. *Z. 16.4; 94.22. 1z. 57.20.

11. Radujte se v Hospodinu, a přesejte spravedliví, a prozpěvujte vítěckni srdce upřímhého. *Z. 83.1. F. 1.4.4.
 ZALM 33.
 Protek k Boží chvále vzabuzuje, 4. skutky jeho přirozenými zazračnými, 13. a dočkej se jména Boží v své právy, 20. k čemu povědomost jí pobožným slouží, ukazuje.

1. V eselte * se spravedliví v Hospodinu, na upřímet přístuší chváleni. *Z. 32.11; 64.11.
 2. Oslavujte Hospodina na harfě, na loutně, a na nástroji o desíti strunách, žalmy * zpívejte jemu. *Z. 32.4.
 3. Zpívejte jemu * píseň novou, a hudte dobře a zvucně. *Z. 36.1; 93.1.
 4. Nebo pravé jest * slovo Hospodínovo, a všeliké dílo jeho stálé. *Z. 19.10.
 5. Mluvět * spravedlnost a soud, milosrdenství Hospodínova o píná jest zeme. *Z. 45.8. 2z. 104.24.

6. Slovem * Hospodínovým nebesa učiněna jsou, a duchem úst jeho všecko vojsko jejich. *1. M. 1.6.
 7. Onť shrnul jako na hromadu vody morské, a složil na poklad propasti.
 8. Boj se Hospodina všcka země, děstěž se před ním všickni * obyvatelé okrášlu zemského. *Joh. 37.28.

ZALM 33.

9. Nebo on * řekl, a stalo se, on rozkázal, a o postavilo se. *1. M. 1.3. 1z. 48.13.

10. Hospodín ruší rady národu, a v nic obrací přemýšlování lidská.
 11. Rada * pak Hospodínova na věky trvá, myšlení srdce jeho od národu do pronárodu. *Přihl. 21.20.
 12. Blahoslavený národ, kterýž hož Hospodín jest Bohem jeho, lid ten, kterýž sobě on vyvolil za dědici. *Z. 144.15.
 13. Hospodín * patře s nebe, vidí všechny svny lidské, *Z. 14.2; 68.9.
 14. Z příbytku trunu svého dohlédá ke všechném obyvatelům země.
 15. Ten, kterýž stvořil srdce jednoho každého z nich, * spátruje všechny skutky jejich. *Z. 56.9. Přihl. 5.21.

16. Nebývá král zachován skrze mnohy zástup, ani udatný rek vysvobozen skrze velikou moc svou.
 17. Oklamavatelny jest * kůň k spomožení, aniž ve množství síly své vytrhuje. *Z. 147.10.
 18. Až oči Hospodínovy patřít na ty, kteříž se ho bojí, a na ty, kteříž očekávají milosrdenství jeho, 19. Aby vyprostil * od smrti duše jejich, a o živil je v čas hladu. *Joh. 6.29. 2z. 34.10; 37.19.

20. Duše naše * očekává na Hospodina, on jest spomožení naše, a pavěza o naše. *Z. 27.14. 1. M. 16.1.
 21. V něm zajisté * rozveseli se srdce naše, nebo ve jménu jeho svatém naději skládáme. *Jan. 16.22.
 22. Budíž * milosrdenství tvé nad námi, Hospodine, jakož naději máme v tobě. *Z. 31.7.8.

ZALM 34.

David těžkého nebezpečnosti zproštěný Boha slaví, 4. jiné k témuž vzabuzuje, 12. zatím vede k životu všechněmu, 16. a k rozjímání Boží při lidech aprávy i ochrany.

1. Davidův, * když proměnil obličej svůj před Abimelechem; pročež jsa od něho vhnán, odšel. *1. Sam. 21.13.

2. Dobrořetci * budu Hospodinu každého času, vzdýcky chvála jeho u ústech mých. *Z. 104.39.
 3. V Hospodinu * chlubití se bude duše má, což uslyší tiší, budou se veseliti. *Jer. 9.24.
 4. Zvelebujeť se mnou Hospodín, a jméno jeho společně vyslujme.
 5. Hledal * jsem Hospodina, a vyslyšel mne, a oze všech přistrachů mých vytrhl mne. *1z. 65.24. 2z. 34.18.
 6. Pročež k němu patřiti budou,

a sblhali se, a nebudou * zahanbeny tváří jejich, *ale* *řkou*: * *Mat. 15. 22.*
 7. Tento chudý * volal, a Hospodin vyslyšel, i ze všech úzkostí jeho vysvobodil jej. * *Ž. 69. 34.*
 8. Vojenský * se kláde aněi Hospodinův okolo těch, kteříž se ho bojí, a zastává jich. * *1. M. 23. 1. 2. Ž. 91. 11.*
 9. Okuste * a vizte, jak dobrý jest Hospodin. O Blahoslavený člověk, kterýž doufá v něho. * *Žid. 6. 4. 5. Ž. 2. 12.*
 10. Bojtež se Hospodina svatí jeho; neboť * nemívají nedostatku ti, kdož se ho bojí. * *Ž. 37. 19. 107. 9. 111. 6.*
 11. Lvíčátka nedostatek a hlad trpívají, ale ti, kteříž hledají Hospodina, nemívají * nedostatku ve všem dobrém. * *1. Kor. 1. 7.*
 12. Podítež, * dítky, poslouchajte mne, bázni Hospodinově vyučovatí vás budou. * *Ž. 66. 16.*
 13. Který člověk * žádostv jest života, a miluje dny, *aby* užíval dobrých věcí? * *1. Petr. 3. 10.*
 14. Zdržuj * jazyk svůj od zlého, a rty své od mluvení lsti. * *Ž. 39. 2.*
 15. Odstup od zlého, * a číš dobré, hleděj pokoje, a stihěj jej. * *1. Iz. 1. 16.*
 16. Oči * Hospodinovy obrácené jsou k spravedlivým, a uši jeho k volání jejich. * *Job. 36. 7. Ž. 33. 18.*
 17. *Ale* zřítivý obličej Hospodinův proti těm, kteříž páší zlé věci, aby vyplněn z země památku jejich. * *Job. 18. 17.*
 18. Volají-li *spravedliví*, Hospodin vyslychá, a ze všech jejich úzkostí je vytrhuje.
 19. Nebo blízko jest Hospodin těm, kteříž jsou * srdce skroušeného, a potřeným v duchu spomáhá. * *Ž. 61. 19.*
 20. Mnohé úzkosti jsou spravedlivého, ale Hospodin ze * všech jej vytrhuje. * *Job. 5. 19.*
 21. Onť ostrhá všech kostí jeho, žádána z nich nebyvá zlámana.
 22. Bezbožníka * zahubí zlost, a ti, kteříž nenávidí spravedlivého, zkaženi budou. * *Ž. 39. 10.*
 23. Služebníků pak svých duše koupí Hospodin, a nebudou zkaženi, kteříž doufají v něho. * *Ž. 37. 39.*

ZALM 35.

David 8. žádá je pomsty nepřátelům, 11. křivdy sobě činěné i jejich převrácenost vyplňuje, 17. a hledějí u Bona ochránny, o ním: rozoznán býti žádá, pro Boží míru a pobouzené potěšení.

1. *Žalm Davidův.*

Suť se, * Hospodine, s těmi, kteříž

se nepřátelsky mají: * ti, kteříž mne nenávidí bez příčiny, ať ne-mhourají očima. * *Jan. 15. 25.*
 20. Neboť * nemluvím na zemi slova, ale proti pokojným na zemi slova lstivá vymýšleji. * *Ž. 38. 5. 59. 4.*
 21. Anobř rozdirají proti mně ústa svá, a říkají: * Haha, hahá, *již* vidí oko naše. * *Ž. 40. 16. 70. 4.*
 22. Vidíš ty fo, Hospodine, ne-odmlčuj se, Pane, nevzdaluj se ode mne.
 23. Probudiz * se a procit k soudu mému, Bože můj a Pane můj, k obhájení pře mé. * *Ž. 44. 24.*
 24. Suť mne * podle spravedlnosti své, Hospodine Bože můj, ať se neradují nade mnou. * *Ž. 49. 1.*
 25. Ať neříkají v srdci svém: Měhóděk duši naší; ať neříkají: Sehtili jsme jej.
 26. *Ale* ať se * zahabní a zapýří všickni radující se mému oblečení, v stud a hanbu ať jsou oblečeni ti, kteříž se zpínají proti mně.
 27. Ti pak, kteříž mi přejí mé spravedlnosti, ať * plesají, a radují se, a ať říkají vždycky: Velepraje pokoje služebníku svému. * *Ž. 40. 17.*
 28. I můj * jazyk ohlašovati bude spravedlnost tvou, a na každý den chválu tvou. * *Ž. 40. 5. 7.*

ZALM 36.

David vyplňuje neslechotnost lidí bezbožných, 6. Boží správu při věcech stvořených i při církvi jeho velebí, 11. a dobrých věcí sobě i lidu Božímu žádá.
 1. Přednímu z kantorů, služebníka Hospodina Davida.
 2. Převrácenost bezbožníka pojišťuje u vnitřnosti srdce mého, že není žádná házně Boží před očima jeho.

3. Nebo mu ona pochlebuje před očima jeho, aby vykonal nepravdu svou až do zosklivení.
 4. Slova úst jeho jsou nepravá a lstivá, přestal srozumlvat, aby dobře činil.
 5. Nepravost smýšl i na ložci svém, ustavuje se na cestě nedobré, zlého se nevaruje.
 6. Hospodine, až do * nebes milosrdenství tvé, pravda tvá až do nejvyšších oblaků. * *Ž. 57. 11. 106. 6.*
 7. Spravedlnost tvá jako nejvyšší hora, soudové tvoji jako hluboké kosti nesmírná; lidi i hovada sđm zachovávas, Hospodine.

8. Jak převělni drabě jest milosrdenství tvé, Bože, a protož synové lidsí v stínu * křidel tvých doufají. * *Ž. 17. 8.*
 9. Tučnosti domu tvého rozvolávají bývali, a potokem rozkošlivých napájíš je.
 10. Nebo u tebe jest * studnie života, a v o světě tvém světlo vidíme. * *Jer. 2. 13. 17. 13. 9. 12. 9. 2.*
 11. Rozprostiti * milosrdenství své na ty, kteříž tebe znají, a spravedlnost tvou na upřímé srdcem. * *Ps. 8. 9.*
 12. Nechažť nedotírá na mne noha pyšných, a ruka bezbožníků ať mne nezavazuje.
 13. Tam, kdež padají * činitelé nepravosti, poraženi bývali, a nemohou povstati. * *Jer. 50. 39.*

ZALM 37.

Prorok aby pobožní bezbožným jejich časného dobrého byla nezavídal, 2. ale na Božím opatrování přetavuje v něho doufat se učiti, 9. bezbožných běh i cíl života kalostný, pobožných pak pořádky překládá, 27. k užitání slého a přidržení se dobrého je vzbuzuje.

1. *Žalm Davidův.*

Nechť nejví se * příčinou zlostníků, nechť nejví se * příčinou pášijí nepravost. * *Ps. 14. 9. 24. 19.*
 2. Nebo jako * tráva v máhne podťati budou, a jako zelená bylina uvadnou.
 3. Doufej * v Hospodina, a číš dobré; přebývej na zemi, * *0. 12. 6. 7.*
 4. Těš se v Hospodinu, a * dá tobě žádosti srdce tvého. * *Ž. 30. 6.*
 5. Uval * na Hospodina cestu svou, a slož v něm naději, onť zajistě všecko spraví. * *Mat. 6. 28.*
 6. A vyvedeť spravedlnost tvou jako světlo, a nevinu tvou jako polehne.
 7. Mítelivě se měj k Hospodinu, a očekávej na něj pečlivě. Někdo rmuť se příčinou toho, jemuž se daří na cestě jeho, příčinou člověka, kterýž provodí, cožkoli umyslí.
 8. Pust mimo sebe * hnev, a zanech přchlivosti; nepouzvej se tak, abyš zle činil chťel. * *Efe. 4. 26. 31. Kol. 3. 8.*
 9. Nebo zlostníci vyplnění budou, ale ti, kteříž očekávají na Hospodina, * dědičně zemí vládnouti budou. * *Mat. 5. 5.*
 10. Po malé chvíli zajistě, ať bezbožníka nebude, a pohledis na místo jeho, ať ho již není.
 11. Ale * tiši dědičně obdrží zemi, a rozkoš míti budou o ve množství pokoje. * *Mat. 5. 5. 0. 2. 118. 165.*

12. Zle myslí bezbožník o spravdivém, a škřípi na něj zuby svými.

13. Ale Hospodin směje se jemu; nebo vidí, že se přibližuje den jeho.

14. Vytrhnout * bezbožníka měč, a natahují lucičky své, aby porazili chudého a nuzného, aby hubili ty, kteříž jsou ctěného obcování; *Z.1,16.

15. Ale meč jejich vejde v jejich srce, a lucičky jejich budou polámana.

16. Lepší jest * málo, což má spravdivý, než veliká bohatství bezbožníků mnohých. *Psa.16,16.

17. Nebo * ramena bezbožných polámana budou, spravdivé pak zdržuje Hospodin. *Isa.3,31.

18. Znáť Hospodin dny upřímých, protož dědictví jejich na věky zůstane.

19. Nebudouť zahabeni v čas zlý, a ve dnech hladu nasyceni budou;

20. Ale bezbožníci * zahynou, a nepřátelé Hospodinovy, jako tuk beranů s dymem mizí, tak zmizí jeji.

21. Vypůjčuje bezbožník, a nemá co opláciti, ale spravdivý * milost čini, a rozdává. *Z.119,5.

22. Nebo * požeňtani ode Pána země vládnouti budou, ale zlořečení od něho budou vyplněni. *Z.25,13. Mat.25,34.

23. Krokové člověka spravdivého od Hospodina spravování bývaj, a cestu jeho libuje.

24. Jestliže by upadl, neurazí se; nebo Hospodin drží jej za ruku jeho.

25. Mlad jsem byl, a sstaral jsem se, a neviděl jsem spravdivého opuštěného, ani semene jeho žebřati chleba.

26. Každého dne milost čini, i půjčuje, a však símé jeho jest v požeňtání.

27. Odstup * od zlého, a čiň dobré, a bydliti budeš na věky. *Z.34,15.

28. Nebo Hospodin miluje soud, a neopouští svatých svých, na věky stráží jeho budou; símé pak bezbožníků bude vyplněno.

29. Ale spravdiví uimou zemi dědičné, a na věky v ní přebývati budou.

30. Ústa spravdivého raluji moudrost, a jazyk jeho vynáší soud.

31. Zákon Boha jeho jest v srdci jeho, protož nepodvrtnou se nohy jeho.

32. Spehujet * bezbožník po spravdivém, a hledá ho zahubiti; *Z.10,9.

33. Ale * Hospodin ho nenechá v

ruce jeho, aniž ho dopustí potuřiti, když by souzen byl. *Dan.6,14,20.

34. Očekavej * tedy na Hospodina, a ostříhej cesty jeho, a on tě o povýší, abys ** dědičné obdržel zemi, z níž že vykorenění budou bezbožníci, uhlédáš. *Z.27,14. 91 Petr.5,6. **Mat.5,6.

35. Viděl jsem bezbožníka hrozně sly, an se rozložil jako zelený samorostlý strom.

36. Ale tudíž pominul, a aj nebylo ho; nebo hledal jsem ho, a není nalezén.

37. Pozor měj na pobožného, a viz upřímého, žeť takového člověka poslední věci jsou potěšené.

38. Přestupníci * pak že tolikéž vyhlazeni budou, a bezbožníci následky vyřadí. *Z.73,19.

39. Ale spasení spravdivých jest od Hospodina, onť jest síla jejich v čas soužení.

40. Spomínat jim Hospodin, a je vytrhuje, vytrhuje je od bezbožníků, a zachovává je; nebo doufají v něho.

ZALM 38.

David jea v úzkosti, hřích vyznává, nad nemocí ducha i těla, 12. opuštěním od přátel, i nad zlostí nepřátel nářká, 14. a předloživ svou trpělivost i Bohu doufařnost, 22. za spomožení Boha prosí.

1. Žalm Davidův k připomínání.

2. Hospodine, v prchlivosti své netrešci * mne, ani v hněvě svém kárej mne. *Z.6,2. Jer.10,24.

3. Nebo střely * tvé uvázly ve mně, a ruka tvá na mne těžce dolehla. *Job.6,4.

4. Nic není * celého v těle mém pro tvou hněvivost, nemají pokoje kosti mé pro břich můj. *Z.12,1,6.

5. Nebo nepravosti mé vzešly nad hlavu mou, jako břímě těžké nemožné jsou mi k unesení.

6. Zahnojliv se, a kyšť * rány mé pro bláznovství mé. *Z.58,6.

7. Póurbeny a skřivený jsem náramně, každého dne v smutku chodím.

8. Nebo ledví má plná jsou mrzkostí, a nic není celého v těle mém.

9. Zemdlen jsem a potřín převelice, tvu pro úzkost srdce svého.

10. Pane, před tebou jest všechno zádot má, a * vzdychání mé není před tebou skryto. *Z.6,7.

11. Srdce mé zmítá se, opustila mne síla má, i to světlo očí mých není se mnou. *Z.22,26.

12. Ti, kteříž mně * milovali, a

523
marnost každý člověk, jakkoli pevně stojí. Sélah. *Z.90,5.

7. Jisté tak normij člověk jako stín, nadarmo zajisté kvatuje se; sšromazduje, a neví, kdo to porobě. *Kaz.2,18.

8. Nátež bych tedy nyní očekával, Pane? * Očekávání mé jest na tebe. *Z.25,2; 26,1.

9. A protož ode všech přestoupení mých * vysvobod mne, za pospěch bližnu nevstavuj mne. *Z.79,9.

10. Oněměl jsem, a neotevřel úst svých, proto že jsi ty učinil to.

11. Odejmi ode mne metlu svou, nebo od švihání ruky tvé docela zbynul jsem.

12. Ty, když žehráním pro nepravost tresceš člověka, hned jako mot k zetlení přivodíš zdárnost jeho; marnost zajisté jest všelký člověk. Sélah.

13. Vyslyšij * modlitbu mou, Hospodine, a volání mé přijmi v úši své; neodmicuj se kvilení mému, nebo jsem přichozí a podruh u tebe, jako i všickni otcové moji. *Z.4,2; 27,7.

14. Ponechej mne, ať se posílím, prvě než bych se odebral, a již zde v tce nebyl.

ZALM 40.

David předehými áobrodinými, ikeh i sám s i e jinými věrnými služi, 8. a státní svou při Bohu v dověrnosti se státní, 12. sobě milost a pomoci, 16. bezbožným vynázej, dobrým potěšení od Boha ždá.

1. Předtímu zpěváku, Davidův žal.

2. Žádostivě * očekával jsem na Hospodina, i naklonil se ke mně, a vyslyšel mé volání. *Z.27,14; 38,16.

3. A vytáhl mne z čisterny hluchav, i z blata bahnivého, a postavil na skále nohy mé, a kroky mé utvrdil. *Z.98,3.

4. A tak vložil v ústa má * přeseň novou, chválu Bohu našemu, což když uhlédají mnozi, i báti se, i doufání skládají budou v Hospodinu. *Z.jev.5,9.

5. Blahoslavený * ten člověk, kterýž skládá v Hospodinu svou naději, a neohlédá se na pyšné, ani na ty, kteříž se ke lži uchylují. *Z.2,12.

6. Mnohé věci činíš ty, Hospodine Bože můj, * a divní jsou skutkové tvoji i, myšlení tvá o nás; není, kdo by je pořad vyčísti mohl před tebou. Já chtěl-li bych

tovarýsi moji, štíti se ran mých, a příbuzní moji zdaleka stojí. *Job.19,13,14.

13. Ti pak, kteříž * stojí o bezzávloti mé, osidla léceji, a kteříž nebo zlého hledají, mluví přerávené, a přeseň celý den jest a chytrost smýšlejí. *Mat.26,4.

14. Ale já jako hluchý neslyším, a jako němý, kterýž neotvírá úst svých;

15. Tak jsem jako člověk, kterýž neslyší, a v jehož * ústech není žádného odporu. *1 Pet.3,29.

16. Nebo na té, Hospodine, očekávám, ty za mne odpovíš, Pane Bože můj.

17. Nebo jsem řekl: Ať se nerádují ze mne, poklesla-li by se noha má, ať se pyšné nepozdvínají nade mnou.

18. Poněvadž k snášení bid hotov jsem, anobř bolest má vždycky jest přede mnou.

19. A že * nepravosti své vyznávám, a pro břich svůj tesklím. *Z.32,3.

20. Pročež nepřátelé moji veselí jsouce, sili se, a rozmnožují se ti, kteříž mne bez příčiny nenávidí.

21. A zlym * za dobré mi se odplácuje, činí mi protivensví, protožedobrého následují. *Z.35,12.

22. Neopouštěj mne, Hospodine Bože můj, nevzdaluj se ode mne.

23. Přispěj * k spomožení mému, Pane spasení mého. *Z.40,14.

ZALM 39.

Ať sobě David uočil v pokoji a trpělivosti šír být, však těžceotmi mýsl své jaš anepokojen, i v repání proci Bohu se vřtáti; 6. potom, sám k sobě přišed, za milost prosí.

1. Předtímu zpěváku * Jedutunovi, žalm Davidův. *1 Par.16,42.

2. Rekl jsem: Ostříhati budu cest svých, abych nezhřěšil jazykem svým; pojmu v úřdu ústa svá, doukáž budě bezbožník přede mnou.

3. Mlčením byl jsem * k němému podobný, umlčel jsem se i spravdivého odporu, ale bolest má více zbourěna jest. *Z.39,14.

4. Hořelo ve mně srdce mé, roz-nícen jest ohně v přemýšlování mém, tak že jsem mluvil jazykem svým, řka:

5. Dej mi * znáti, Hospodine, konec života mého, a odměnění dnů mých jaké jest, abych věděl, jak dlouho trvati mám. *Z.90,12.

6. Aj, * na dlaně odměřil jsi mi dny, a věk můj jest jako nic před tebou, a jisté žet není než pouhá

je vymluviti a vypraviti, mnohem více jich jest, nežli vypraveno býti může.
7. Oběti * a daru neoblibils, *ate* už jsi mi otevřel; zápalu a oběti za hrách nežádal jsi. *Z.51.18. 01.M.21.6.
8. Tehdy řekl jsem: Ať, iduť já, kož v knihách * psáno jest o mně. *J.14.46.

9. Abych činil vůli tvou, Bože můj, libost * mám, nebo zákon můj, *jest u prostřed vnítnosti* mých. *1x.50.6. 02.37.31.

10. Ohlašoval jsem * spravedlnost v shromáždění velikém; ať, rťú svých že jsem nezdřoval, ty znáš, Hospodine. *Z.58.18. Jan.17.14.26.

11. Spravedlnosti tvé neukryl jsem u prostřed srdce svého, pravdu tvou a spasení tvé vypravoval jsem, * nezatajil jsem milosrdenství tvého a pravdy tvé v shromáždění velikém. *Z.57.4.

12. Ty pak, Hospodine, nevzdaluj slitování svých ode mne; milosrdenství tvé a * pravda tvá vždycky ať mne osifňhají. *Z.61.8.

13. Neboť jsou mne obkřtěly zlé věci, iimž počtu není; dostihly mne mé nepravosti, tak že prohlédnouti nemohu; rozmnožily se nad mě počet vlasů hlavy mé, a srdce mé opustilo mne.

14. Račiz ty mne, Hospodine vysvoboditi; Hospodine * pospěš ku pomoci mé. *Z.38.35. 70.9.

15. Zahanběni buďte, a zapřete se všickni, kteříž hledali duše mé, aby li zahladili; zpět obráceni a v potupu dáni buďte, kteříž lihost mají v neštěstí mém.

16. Přijdiž na ně spuštění za to, řikajíce: Hana, hana. *Z.35.31.36.

17. Ať ať radují a veselí se v tobě všickni hledající tebe, a milující spasení tvé ať řikají vždycky: Veleslaven buďž Hospodin.

18. Já pak *áčkolí* chudý a nučný jsem, Pán však pečuje o mne. Pánoc má a vysvoboditel můj ty jsi, Bože můj, neprodlevejž.

ZALM 41.
David blahoslavenství těch, kteříž nad bládnými lífoet mají, ukazuje, 6. nad nepřimrností nepřítel svých narřka, 11. a za vysvobození takových lidí Bonu se modlí.

1. Přednímu zpěváku, žalm Davidův.
2. Blahoslavený, kdož * prozřetelný soud činí o chudém; v den zlý vysvobodí jej Hospodin. *Př.14.14.21.

3. Hospodin, ho * ostřeže, a obživí jej; b'ážený bude na zemi, aniz ho vydá libosti nepříteli jeho. *Sk.9.36. n.61.

4. Hospodin ho * na ložci ve mdlobě posílí, všechno ležení jeho v nemoci jeho promění. *11.Kr.1.20. 8.n.61.

5. Já řekl jsem: Hospodine, * smiluj se nade mnou, uzdrav duši mou, nebo jsem tobě zkršřel. *Z.6.9. 02.51.6.

6. Nepřítelé moji mluvíli zle o mně, řkouce: Skoro-liž umře, a zahyne jméno jeho?

7. A jestliže kdo z nich přichází, aby mne navštívil, nachlebenszí mluví; srdce jeho sbírá sobě nepravost; a vyjda ven, roznáš jí.

8. Šeptávají * se spolu proti mně všickni, kteříž mne neávidí, a přičítají mi zlé věci, řikajíce: *Mat.23.16.

9. Pomsta pro nešlechetnost přichýtila se ho, a kdyžž se složil nepovstanet zase.

10. Také i ten, s nimž jsem byl v přátelství, řemuz jsem se dovérovat, a kterýž jidal chléb můj, pozdvihl paty proti mně. *Jan.13.18. Sk.1.16.

11. Ale ty, Hospodine, smiluj se nade mnou, a pozdvihni mne, a odplati mi jim.

12. Abych odůd * poznal, že mne sobě libuješ, když by se neradoval nade mnou nepřítel můj. *11.Sam.6.12.

13. Mne pak v upřimnosti mé zachováš, a postavíš před * obličejem svým na věky. *1Par.17.27.

14. Požehnaný * Hospodin Bůh Izraelský, od věků až na věky, Amen i Amen. *Z.72.16. Luk.1.68.

ZALM 42.
David s. slněb Božích jsa zřaven a přičinou ton od nepřítel obtuně loyřkán, Hospodinu toho toně, 6. zám, jaký stím v sobě o tu vše boj mě, v němž víra a mřlobou těla, se tak postřkají, že vždy naspoleky zvítězí, o tom vypravuje.

1. Přednímu zpěváku z synů Chóře, žalm vyučující.

2. Jakož jelen řve, *dýchťe* po tekutých vodách, * tak duše má řve k tobě, ó Bože. *Z.26.1.

3. Zizní * duše má Boha, Boha živého, a řiká: Skoro-liž pňđu, a ukáži se před obličejem Božím?

4. Slzy mé jsou mi místo chleba dnem i noci, když mi řikají každého dne: Kdež jest Bůh *Z.70.10.

5. Na to když se rozpomínám,

těněž duši svou sám v sobě vylévám, že jsem chodil s mnohými a ubírával jsem se s nimi do domu Božého s hlasitým zpíváním, a dikčíněním v zástupu plésajících.

6. Proč jsi * smutná, duše má, a proč se kormoutíš? Poseckěj na Boha, neboť ještě vyznávají jej Bohu, i hojně spasení tváři jeho. *Z.43.5.

7. Můj Bože, jak tesklí duše má! Protož se na te rozpomínám v krajině Jordánské a Hermonské, na hoře Mitsar.

8. Propast propasti se ozývá k hluchení trub tvých, všechna vino bití tvá a rozvodnění tvá na mne se svalila.

9. *Věřim však*, žeť mi udělí ve dne Hospodin milosrdenství své, ho, a v noci písnička jeho se mnou, a modlitba má k Bohu života mého.

10. Dírn k Bohu silnému, skále své: Pročť * jsi zapomnul se nade mnou? Proč o pro soužení od nepřítelů v smutku mám choditi? *Z.13.2. 02.43.2.

11. Jako rána v kostech mých jest to, když mi * utržaji nepřítelé moji, řikajíce mi každého dne: Kdež jest Bůh tvůj? *Z.19.42.

12. Proč jsi * smutná, duše má, a proč se kormoutíš ve mně? Poseckěj na Boha, neboť ještě vyznávají jej Bohu; *onť jest* hojně spasení tváři mé a Bůh můj. *Z.43.5.

ZALM 43.
David zjevna násití i lastivě útkady od protivníkř trpě, prosí Boha za vysvobození, 6. a v nadějí se ustavuje.

1. Sud * mne, ó Bože, a zasade o mou při; od národu nemilosrdného, a od člověka listivého a nepravého o vytrhni mne.

2. Nebo ty jsi Bůh mé síly. Proč jsi mne zapudil? Proč pro soužení od nepřítelů v smutku mám ustavičně choditi?

3. Sešlřiž světlo své a pravdu svou, to ať mne vodi a zpravdu na horu svatosti tvé a do přibytků tvých, *Z.26.1. 02.140.2.

4. Abych přistoupil k oltáři Božím, k Bohu radostného plésání mého, a budu tě oslavovati na harfě, ó Bože, Bože můj.

5. Proč jsi * smutná duše má, a proč se kormoutíš ve mně? Poseckěj na Boha, neboť ještě vyznávají jej Bohu, i hojně spasení tváři mé a Bůh můj. *Z.43.5.

43. 44. 525
znávají jej budu; *onť jest* hojně spasení tváři mé a Bůh můj. *Z.42.6.12. 116.7.

Čirkev přikladý předků svých, emlouvou i vůli Boží utvrzená, 10. svých těžkostí Bohu tonži, 18. a že to pro jeho jméno smaři, ukazuje, 24. pomoci k spasení svému žádá.

1. Přednímu zpěváku z synů Chóře, vyučující.

2. Bože, usiřna svýma slýchali jsme, a otcové * naši vypravovali nám o skutcích, kteréž jsi činil za dnu jejich, za dnu starodávnic. *V.M.6.21. n.61. Z.78.9.

3. Tys * sám rukou svou vyhnal pohany, a vstřpil jsi je; potřel jsi lidi, a je jsi rozpłodil. *V.M.7.1. n.61.

4. Neboť jsou neopanovali země mécem * svým, aniz jim rámě jejich spomohlo, ale pravice tvá a rámě tvé, a světlost obličjeje tvého, proto že jsi je o zamiloval. *V.M.8.17. 0V.M.7.8.

5. Ty jsi * sám král můj, ó Bože, udilejž hojněho spasení Jákobova.

6. V toběť jsme protivníky naše potřrali, a ve jménu tvém pospávali jsme povstávající proti nám.

7. Neboť jsem * v lutišti svém naděje neskládal, aniz mne kdy obránil meč můj.

8. Ale ty jsi nás vysvobožoval od nepřítel našich, a kteříž nás neávidí, ty jsi zahanboval.

9. A protože chválíme tě Boha na každý den, a jméno tvé ustavičně oslavujeme. Selař.

10. Ale nyní jsi nás zahnal i zahanbil, a nevycházis s vojsky našimi.

11. Obrátil jsi nás nazpět, a ti, kteříž nás nenávidí, rozchvátali mezi sebou jméni naše.

12. Oddal jsi nás, jako ovce k sněžení, i mezi pohany rozptýlil jsi nás.

13. Prodál * jsi lid svůj bez peněz, a nenadsadils mzdy jejich. *V.M.32.80.

14. Vydal jsi nás * k utržení sou sedům našim, ku posměchu a ku potupě těm, kteříž jsou vůkol nás. *Z.70.4.

15. Uvedl jsi nás v přísloví mezi národy, a mezi lidmi, aby * nad námi hlavou zmítáno bylo. *Z.22.8.

16. Na každý den stydětí se musedim, a hanba tváři mé přikřývá mne, *Z.70.10.

17. A to z přičiny řeči * utrhalji-

cího a hanějícho, z příčiny nepřítelů a vymstvájícho se. *Z.74,10. Všecko to přišlo na nás, a však jsme se nezapomenují na te, aniž jsme zrušili smlouvy tvé, naše, aniž se uchýlil krok náš od stezky tvé.

20. Ačkoli jsi nás byl potřel na místě draku, a přikryl jsi nás stnem smrti.

21. Kdybychom se byli zapomenuli na jméno Boha svého, a pozdvihli rukou svých k Bohu cizimu, 22. Zdáliž by toho Bůh byl nevyhledával? Nebo on zná skrytosti srdce.

23. Anobř pro * tebe mordováni býváme každého dne, jimi jsme jako ovce k zabiti oddané. *R.8,36.

24. Pročtíž, proč spíš, ó Pane? Probudíš se, a nezaháněj nás na věky.

25. I pročž tvář svou * skrýváš, a zapomináš se na trápení a ssoužení naše? *Z.13,2.

26. Neboť * se již sklonila až k prachu duše naše, přilnul k zemi život náš. *Son.11,35.

27. Povstaniž k našemu sponožení, a vykup nás pro své milosrdenství.

ZALM 45.
Krista Pána samého pravého ctivého žemého, 10. též i cizího, jako nevěsty, a choť jeho, i povinnosti jejími vypořádní.

1. Přednímu kantoru z synů Chóře, na šošannim, vyučující. Píseň o lásce.

2. Vyneslo srdce mé slovo dobré, vypravovali budu * písně své o králi, jazyk můj jako péro hbitého písaře. *Koi.3,16.

3. Krásnější * jsi nad všechny syny lidské, rozlita jesti milost o věrtech tvých, proto že jest tobě požehnal Bůh až na věky. *Pis.Šai.1,6. 0k.4,3.

4. Přípaš * meč svůj na bedra, ó reku udatný, prokaž důstojnost a slávu svou. *Z.12,11.5. Zia.4,12.

5. A v té slávě své šťastné vyjžděj s slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti, a dokáže pravice tvá hrozných věcí.

6. Sířely tvé jsou ostré, padají budou od nich před tebou národové, proniknou až k srdci nepřítel královských.

7. Trůn * tvůj, ó Bože, jest věčný a stálý, berla království tvého jesti berla neupřimější. *Dan.7,27. Zia.1,18.

8. Mlůvješ * spravedlnost, a o ne-

navidiš bezbožnosti, protože mazal tě, Bože, Bůh tvj olejcem veselé nad učastníky tvé.

9. Mirra, * aloe a kassia, všecka roucha tvá voní z paláců, z kosti slonových vzdělaných, nad ty, jenž té obveselují. *Jan.19,38.

10. Dcery králů jsou mezi vzácnými tvými, přistojíť i manželka tobě po pravici v ryzim zlatě.

11. Spjžíž, dcenko, a viz, a naklón ucha svého, a * zapomeh na lid svůj a na dům otce svého. *Mat.10,37.

12. I zalíbí se * králi tvá kráska, skláněj se před ním. *Pis.Šai.4,1.

13. Tuť * i Tyrští s dary, před obličejem tvým korčí se budou bohatí národové. *Z.7,10. Iz.23,18.

14. Všecka * slavná jest dečna královská u vnitřku roucho zlatem vytkávané jest oděv její. *Pis.Šai.1,8.

15. V rouše krumpaném přivedena bude kráľi, i panny z družičky její, přivedeny budou k tobě.

16. Přivedeny budou s radostí velikou a píesáním, a vejdou na palác královský.

17. Místo otců svých budeš * mítí syny své, kteréž postavíš za knížata po vši zemi. *Zia.2,13.

18. V paměť uvodíti budu jméno tvé po všechny věky, pročž oslavovati té budou národové na věky věků.

ZALM 46.
Obyvatelé Jeruzalémští díky žni Bohu, že je před nepřáteli ochránil, a vespolek se k rozvažování toho napomenuvá, 12. přitomnosti Boží potěšené se chlubí.

1. Přednímu kantoru z synů Chóře, píseň na alamot.

2. Bůh jest naše * útočiště i síla, ve všelikém ssouzení pomoc vždycky hotová. *Z.18,2.3. Iz.4,5.6.

3. A protož * nebudeme se báti, byf se pak i země podvrátila a přepracely se hory do prostřed moře.

4. Byf * i ječely, a kormoutily se vody jeho, a hory se rozrážely od duti jeho. Sélah. *Luk.21,25.

5. Potok a pramenové jeho obveselují město * Boží, nejsvětější přibýtků Nejvyššho. *Z.46,9.

6. Bůh jest * u prostřed něho, nepohneť se; přispějeť jemu Bůh na pomoc hned o v jitře. *Zjev.21,3. oZ.30,6.

ZALM 46.
7. Když hlučeli národové, a pohrnula se království, vydal hlas svůj, a rozplýnula se země.

8. Hospodin zástup jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův. Sélah.

9. Podtě, viztě skutky Hospodiny, jakýchž jest pustin nadělal na zemi.

10. Přítrž * čini bojům až do končin země, lucičtě láme, kopí posekává, a vozy spaluje ohněm. *Z.76,4.

11. Mluně: Upokojtěž se, a vyzvýšen budu mezi národy, vyvýšen budu na zemi.

12. Hospodin * zástup jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův. Sélah. *II Par.19,12. K.8,31.

ZALM 47.
Cístev Izraelská vzbuzuje pohany k radosti v Kristu, aby jej chválili z toho, že jeh k apaseni povolal, a i mocnou správu a ochranu v království avém nad ním věde.

1. Přednímu zpěváku z synů Chóře, žalm.

2. Všickni národové plésejte * rukama, trubte Bohu s hlasitým prozpěvováním.

3. Nebo Hospodin nejvyšší, hrozný, jest král veliký nade vši zemi.

4. Uvozuje * lidi v moc naši, a národy pod nohy naše. *Z.149,4. n. 1.

5. Oddělil nám za dědictví naše slávu Jákobovu, kteréhož miloval. Sélah.

6. Vstoupil * Bůh s troubením, Hospodin s zvukem trouby. *Z.68,19.

7. Žalmy zpívejte Bohu, zpívejte; zpívejte žalmy králi našemu, zpívejte.

8. Nebo král vši země Bůh jest, zpívejte žalmy rozumně.

9. Krajuet * Bůh nad národy, Bůh sedl na trůnu svém svatém. *Z.2,28.

10. Knížata * národů připojili se k lidu Boha Abrahamova; nebo pavyzemy Boží jsou, pročž on o náramně vyvýšen jest. *Z.45,17. oZ.97,9.

ZALM 48.
Měšťané Jeruzalémští chválí Boha, že jest je ochránit, buď před Senecherbam a Assyryckými, za času Ezechiáše, a neb před Moabským, za čsu Jozafatových.

1. Píseň žalmu synů Chóře.

2. Veliký jest Hospodin, a převelmi chvalitebný v městě Boha našeho, na hoře svatosti své.

3. Ozdoba krajiny, útěcha vši země jestiř hora Sion, k straně * púlnocni, město krále velikého. *Mat.5,30.

4. Bůh na palácích jeho, a znají ho býti * vysokým hradem. *Z.9,10.

5. Nebo * ai, králové když se shromáždili a spolu táhli, *Z.2,2.

6. Sami to uzřevše, velmi se divili, a předěseni byvše, náhle utíkali.

7. Tuť jest je * strach popadl, a bolest jako ženu rodící. *Mich.7,17.

8. Větrém východním rozrážíš * lodí Tarské.

9. Jákž jsme slychali, tak jsme spatřili, v městě Hospodina zástupů, v městě Boha našeho. Bůh upevní je až na věky.

10. Rozjímáme, ó Bože, milosrdenství tvé u prostřed chrámu tvého.

11. Jakož jméno tvé, Bože, tak i chvála tvá až do končin země; pravice tvá zajistě plná jest spravedlnosti.

12. Raduj se, horo Sione, plésejte, dcery Judské, z přítiny soudů Božích.

13. Obejděte Sion, a obstupte jej, sečtete věže jeho.

14. Přiložte mysl svou k obradě popatřte na paláce jeho, abyste uměli vypravovati věku potomnímu.

15. Ze tento Bůh jest Bůh * náš na věčné věky, a že on vůdce náš bude až do smrti. *Iz.26,9.

ZALM 49.

Protek ku pozorování slov svých probudiv, 6. napomenutí čini pobožným, aby u vite nemádeli, když by ode Pána restáni byli, ani se nad časným štěstím bezbožných nekormoutili, životem věbným jisti jeouce.

1. Přednímu kantoru z synů Chóře, žalm.

2. Slyšte to všickni národové, pozorujte všickni obyvatelé země, 3. Tak z lidu obecného, jako z povýšených, tak bohatý, jako chudý.

4. Ústa má mluviti budou moudrost, a přemýšlování srdce mého rozumnosti.

5. Naklonim k přísloví ucha svého, a při harfě * vykládáti budu připovědku svou. *Z.78,2. Mat.19,35.

6. I proč se báti mám ve dnech zlych, aby nepřavost těch, kteříž mi na paty sláspaj, mne obklíčiti měla?

7. Kterž doufají v svá zboží, a množstvím bohatství svého chlubi.
8. Zládný bratra svého nijakž vykoupi nemůže, ani Bohu za něj dáti mzdy vyplacení.
9. (Neboť by * velmi drahé musilo býti vyplacení duše jejich, protož nedovedeť toho na věky.) *Mat. 16. 26.
10. Aby živ byl věčně, a neviděl porušení.
11. Nebo se vidá, že i moudří umírají, blázen * a hovadný člověk zaroveň hynou, zboží o svého i cizím zanechávajíce. *Job 8. 22. *Kaz. 9. 2.

12. Mýšlení jejich jest, že domové jejich věční jsou, a příbytkové jejich od národu do pronárodu; pročez je po krajinách nazývají jmény svými.
13. Ale člověk v slávě netrvá, jsa podobný hovadům, kteráž hynou.
14. Taková snažnost jejich jest bláznovství při nich, však potomci jejich ústy svými to schvalují. Sélah.
15. Jako hovada v pekle skladeňi budou, smrt je žráť bude, ale upírní panovati budou nad nimi v jitre; způsob pak oněchno aby zvětsel, z příbytku svého očtnou se v hrobě.

16. Ale Bůh * vykoupí duši mou z moci pekla, když mne přijme. Sélah. *0. 13. 14.
17. Neboj se, když by někdo zbohatl, a když by se rozmnožila sláva domu jeho.
18. Při smrti * zajisté ničeho nevezme, aniž sstoupí za ním sláva jeho. *Job 27. 19.

19. Ačkoli duši své, pokudž * jest živ, lahodi; k tomu chváli jej i jiní, když sobě čistě bovo-luje. *1. Kor. 12. 19.

20. A však musí se odebrati za věkem otců svých, a na věky světa neužítí.
21. Summou: Člověk jsa ve cti, neurozumí-li sobě, bývá učiněn * podobný hovadům, kteráž hynou. *Kaz. 3. 19.

ZALM 50.

Boha na Stonu přebývajícího důstojnost slávu, a kněží i slovo prorok vyvážuje, pravě Boží počť vyvážuje, a božské z hříchů tresce 22. i ka pokání jim slouží.

1. Zalm Azaťovi.

Bůh silný, Bůh Hospodin * mluvil, a přivolal zemi od východu slunce i od západu jeho. *2. 2. 12.

2. Z Siona * v dokonale krásě Bůh zasítkl se.
3. Běřef se Bůh nás, a nebude mičeti; ohen před ním vše zžiráti bude, a vukol něho vichřice náramná.

4. Zavolal * nebes s hůry i země, aby soudil lid svůj, říka: *V. M. 31. 28.
5. Shromazďte * mi svaté mé, kterž smlouvu se mnou učinili při obětech. *Mat. 24. 31.

6. I budou vypravovati nebesa spravedlnost jeho; nebo sám * Bůh soudece jest. Sélah. *2. 7. 19. * 8.

7. Slyš, lide můj, a buduť mluviti, Izraeli i buduť lebou osvědčovati. Já zajisté * Bůh, Bůh tvůj jsem. *V. M. 6. 4.

8. Nechej tě obviňovati * z příčiny obětí tvých, ani zápalu tvých, že by vždycky přede mnou nebyli. *1. Kor. 7. 22. 29.

9. Nevezmuť z domu tvého volka, ani z chlévů tvých kozlů.
10. Nebo má jest všecka * zvěť lesní, i hovada na tisici horách. *Z. 8. 9. a.

11. Já znám všecko ptactvo po horách, a zvěť polní před sebou mám.
12. Zlačím-li, nic tobě o to nedím; nebo * můj jest okráslek zemský i plinosť jeho. *Z. 24. 1.

13. Zdalíž jidám maso z volů, a pijim krev kozlovou?
14. Obětuj * Bohu obět chvály, a plň Nejvyššímu své sliby; *Z. 116. 17.

15. A * vzyvej mne v den ssouzení, vytrhnu tě, a ty mne budeš slaviti. *Z. 77. 9. Mat. 7. 7.

16. Sic jinak bezbožníku praví Bůh: Což * tobě do toho, že ty vypravuješ ustanovení má, a břeš smlouvu mou v usta svá, *R. 2. 17. kážeň, a zavrhl jsi za sebe slova má.

18. Vidíš-li zloděje, hned s ním běžís, a s cizoložníky dil svůj maš.
19. Usta svá pouštíš ke zlému, a jazyk tvůj skládá lest.

20. Usazuješ se, a mluvíš proti bratru svému, a na syna matky své lehkost uvodíš.

21. To jsi čiml, a já * mlčel jsem. Měl-liž jsi ty se domnívati, že já tobě podobný budu? Njbrž trestati tě budu, a představím to před oči tvé. *1. Kor. 14. 4.

22. Srozumítež tomu již aspoň vy, kterž * se zapomínáte na Boha, abych snad nepomýtl, a nebyl by, kdo by vytrhl. *Z. 78. 11.

23. Kdož obětuje obět chvály, tent mne učí, a tomu, kdož napravuje cestu svou, ukáží * spasení Boží. *Z. 1. 19.

ZALM 51.

David obviněn jsa skrze proroka, zamilost pokorně prosí, 12. a aby Duch S. máje, v posvěcení se ostřihati, jiné vyčovati, i Boží slávu rozářovati mohl. 20. Modlí se také za spaseení lidu, i vřelčnost silboje.

1. Přednímu z kantortů, žalm Davidův.
2. Když k němu přišel * Nátan prorok, po jeho vítí k Betsabě. *1. Sam. 12. 1. 7.

3. Smiluj * se naďe mnou, Bože, podlé milosrdenství svého, podlé množství slitování svých o shlad přestoupení má. *Z. 56. 2. 9. a. 44. 22.

4. Dokonale obmej mne od nepravosti mé, a od hříchu mého očíš mne.
5. Nebo já znám přestoupení svá, a hřích můj přede mnou jest ustavičně.

6. Tobě, tobě samému, zhrěšil jsem, a zlého se před očima tvýma dopustil, abys spravdivlý zůstal v řečech svých, a bez úhony v soudech svých.

7. Aj, * v nepravosti zplozen jsem, a v hříchu počala mne matka má. *Jan. 6. 38. a. 9. 3.

8. Aj, ty libuješ pravdu u vnitřnostech, nadto skrytú * moudrost zjevil jsi mi, *Job 11. 6. Kol. 1. 28.

9. Vyčisť mne zopem, a očistěn budu, unej mne, a nad snh bēlejší budu. * slyšeti radost a potěšení, tak ať zpléší kosti mé, kterž jsi potřel. *Sk. 16. 14.

11. Odvrát tvář svou přisnou od hřisností svých, a vyzmaž všechny nepravosti mé.
12. Srdce * čistě stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých. *Ezech. 11. 19. 39. 26. Mat. 5. 8.

13. Nezamítej mne od tváři své, a * Ducha svatého svého neodjmej ode mne. *Ezech. 4. 30.

14. Navrať mi radost spaseení svého, a duchem dobrovolným utvrď mne.
15. I budu vyučovati přestupníky cestám tvým, aby * hřisníci k tobě se obraceli. *Luk. 22. 32.

16. Vytrhni mne z pomsty protiv, abych snad nepomýtl, a nevytřít krve, * ó Bože, Bože spasi- teli můj, a budeť s veselím pro-

zpěvovati jazyk můj o spravdivnosti tvé. *1. Sam. 11. 17.

17. Pane, rty mé otevři, i budou ústa má * zvěstovati chválu tvou. *Z. 71. 8.

18. Nebo neoblíbil bys obětí, bychť ji i dal, aniž bys zápalu přijal.
19. Oběti Boží duch * skroušený; srdcem skroušeným a poitřeným, Bože, nezhrzíš. *Z. 84. 19. 1. Kor. 13. 16.

20. Dobrotivě nakládej z milosti své s Stonem, vzdělej zdi Jeruzalémské.
21. A tehďž sobě zalibíš oběti * spravedlnosti, zápal a pálení celych obětí, tehďžž voly na oltari tvém obětovati budou. *V. M. 39. 19. Z. 4. 6.

ZALM 52.

David domlouvá D. egovi pro jeho nešlechmost. 7. Osvědčuje mu zakynutí a potupu, 10. neposledy těší se Boží dobrotou, a že s věčnými počty jeho vykonávat bude.

1. Přednímu z kantortů, vyučující žalm Davidův.
2. Když přišel Doeg Idumejský, a zvěstoval Saulovi, a pověděl mu, že David všel do domu Achimelechova.

3. Proč se chlubíš nešlechmosti, ty mcný? Milosrdenství * Boha silného trvd každého dne. *Z. 138. 8.

4. Těžkosti obmýšl jazyk tvůj, tak jako břitva nabrousená jest provodí.
5. Mluješ zlé více než dobré, ráději lež * mluvíš než spravdivnost Sélah. *Přil. 14. 8.

6. Mluješ všelijaké řeči k seblacení, a jazyk * osemětný, *Jak. 3. 6.
7. I tebeť Bůh silný zkaží na věky, pochyti * tě, a vytrhne tě z stánku a vykoření z země živých Sélah. *Z. 50. 22.

8. Což spravdivliví vidouce, budou se báti a jemu posmívati:
9. Aj, toť jest ten člověk, kterýž neskládal v Bohu síly své, ale doufaje ve množství bohatství svých, zmochoval se v zlosti své.
10. Já pak budu jako * oliva zelenající se v domě Božím; neboť jsem naději složil v milosrdenství Božím na věky věků. *Z. 99. 13. 14.

11. Oslavovati tě budu, Pane, na věky, že jsi to * učinil, a poshovním na jméno tvé, neboť jest vzácené před obličejem svatých tvých. *Z. 99. 10.

David z přetvárné punktu Absolonova noh
ochrany, protivněm pak pomýl od
Boha žádá, 16. Jistoty, že se to stane, př-
pomínaje, víru totiž svou a Boží dobro-
tvornost, z strany pak nepřátel bezbožnost
a ukrutnost jejich.

1. Přednímu kantoru na negimot,
vyučující žalm Davidův.
2. Slyš, * ó Bože, modlitbu mou,
a neskrývej se před prosbou mou.
*ž.94,4.
3. Pozoruj a vyslyš mne, neboť
naríkám v úpení svém, a kormou-
tím se,
4. A to pro křik nepřítelů, pro
nástisk bezbožníků; neboť sčítají
na mne živé věci, a s vzteklostí
se proti mně postavují.
5. Srdce mé bolesti ve mně, a
strachové * smrti připadli na
mne.
6. Bázeň a strach přišel na mne,
a hrůza přikvácila mne.
7. I řekl jsem: O bohu měl
křídla jako holubice, zaletěl bych
a poodpočinul.
8. Ať, daleko bych se vzdálil, a
přebýval bych na poušti: Sélah,
9. Pospíšil bych ujeti větru prud-
kému a vichřici.
10. Zkáz je, ó Pane, změř * ja-
zyk jejich, neboť jsem spatřil
bezpráví a rozbroj v městě. *ž.19,4.
11. Dnem i nocí ty věci je ob-
kličují po zdech jeho, a v pro-
středku jeho jest nepravost a
převrácenost.
12. Těžkosti jsou u prostřed ně-
ho, aniž vychází chytrost a lest
z ulic jeho.
13. Nebo ne nějaký nepřítel ú-
tržky mi činil, sic jinak smel
bych to: ani ten, kdož mne nená-
vidí, pozdvihl se proti mně, nebo
skryl bych se před ním.
14. Ale ty, člověče mně rovný,
vádcem můj * domácí můj; *ž.41,10.
15. Ješto jsme spolu mile tajně
radý drživali, a do domu * Bo-
žeho společně chodivali. *ž.42,5.
16. Ó by je smrt náhle přikva-
čila, tak aby * za živa sstoupiti
musili do pekla; nebo jest neše-
chetnost v přibývcích jejich a u
prostřed nich.
17. Já pak k Bohu volati budu,
a Hospodin vysvobodí mne.
18. U večer, * i ráno též o po-
ledni modlitvi se, a nezbedně vo-
lati budu, až i vyslyší hlas můj.
*Dan.6,10.

ZALM 53.

O témž jako žalm 14.

1. Přednímu z kantorů na ma-
chalat, vyučující žalm Davidův.
2. Říká blázen * v srdci svém:
Není Boha. Porušení jsou, a o-
havnou páši nepravost; není, kdo
by činil dobře.
3. Bůh s nebe * popatřil na sy-
ny lidské, aby viděl, byl-li by kdo
rozumný a hledající Boha. *ž.39,19.
4. Ať, každý z nich * nazpět od-
šel, napořád neužiteční učinění
jsou; není, kdo by činil dobré,
není ani jednoho. *ž.3,10.
5. Zdalíž nevedí všickni činitelé
nepravosti; lid můj šířajice, jako
by chléb jedli? Boha pak nezvy-
vaj.
6. Tuť se náramně strašiti bu-
dou, kdež není strachu. Bůh za-
jistě rozpůjil kosti těch, kteříž tě
vojensky obliehli; zahanbíš je,
nebo Bůh pohrdl jimi.
7. Ó by * z Siona dáno bylo
spasení Izraelovi. Když Bůh zase
přivede zajaté lidi svého, plásati
bude Jákob, a veseliti se Izrael.
*ž.14,7.

ZALM 54.

David vzrazen, ja od Zifaj, ježeh sobě
ochrany, neštěstí, kterým pomýl od Boha
žádá, 8. a přikázá za tmu, mluví Bohu slo-
žit a jej, slaviti.

1. Přednímu z kantorů na negi-
not, vyučující žalm Davidův, a řekl
2. Když * přišli Zifajští, a řekl
Saulovi: Neviš-liž, že se David
pokryvá u nás? *I Sam.23,19; 26,1.
3. Bože, * spasena mne učin
pro jméno své, a v moci své veď
při mou. *ž.73,9; 106,47.
4. Bože, slyš * modlitbu mou,
pozoruj řeči úst mých. *ž.43,5; 52.
5. Neboť jsou cizí povstali proti
mně, a ukrutníci hledají duše mé,
nepředstavující * sobě Boha před
oblíbení svůj: Sélah. *ž.148,8.
6. Ať, Bůh jest spomocník * můj;
Pán s těmi jest, kteříž jsou pod-
půrcové života mého. *ž.37,10.
7. Doplat zlym nepřátelům mým,
v pravdě své vyplně je, ó Pane,
8. I budut dobrovolně obětí obě-
tovati, slaviti budu * jméno tvé,
Hospodine, proto že jest dobře.
*ž.44,9.
9. Nebo z soužení všelikeho vy-
trhl mne Bůh, nýbrž i pomstu
nad nepřátely mými vidělo oko
mé.

19. Vykoupíť duši mou, tak aby
v pokoji byla před valkou proti
mně; nebo veliké množství bylo
jich proti mně.
20. Vyslyšit Bůh silný, a je ssou-
ží, (neboť sedí od věčnosti, Sé-
lah,) proto že nenapravují, aniž
se bojí Boha.

21. Vztáhl ruce své na ty, křešil
říz s nim pokoj-měli, a zrušil
smlouvu svou.
22. Libějši než * máslo byla slo-
vo úst jeho, ať v srdci Boj; měk-
čejší nad olej řeči jeho, a však
byly o jako mečové. *ž.52,5. *ž.64,4.
23. Uvrv * na Hospodina břímě
své, a onť opatrovati tě bude, a-
niž dopustí, aby na věky pohnut
byl spravedlivý. *ž.37,5. Mat.6,26.
24. Ale onyno, ty Bože, svedeš
* vraždění a lstivi, nedojdou po-
lovice dnů svých, já pak v tebe
o doufati budu. *ž.5,7. *26,2.

ZALM 56.

David utíkáje před Saulem, upadl v ru-
co Filistinských, pročel za vystoupení
žádá, 9. a nepřítelům pomstu broží, 4.
očoutám. Boha se chitbí, 9. a z na-
půběh aněb jej slaví, i dálejších očekává.

1. Přednímu z kantorů, o němž
zlatý žalm Davidův, když ho
* jalí Filistinsti v Gal. *I Sam.21,11.
2. Smiluj * se nade mnou, ó
Bože, nebo mne sehlititi chce ó-
věk; každého dne boj veď, ssou-
žuje mne.
3. Sehlititi mne usilují na každý den
moji nepřátelé; jistě žeť jest mnoho
válečích proti mně, ó Nejvyšší.
4. Kteréhokoli dne strach mne
obkličuje, v * tebe douám. *ž.26,2.
5. Boha chváliťi budu z slova
jeho, v Boha doufati budu, aniž
se budu bát, aby * mi co mohlo
učiniti tělo. *ž.114,13,6.
6. Na každý den slova má * pře-
vracej, proti mně jsou všechna
myslení jejich ke zlému. *Mat.26,41.
7. Spolu se scházejí, skrývají se,
a šlepejí mých setří, číhajíce na
duši mou.
8. Ze, neštěchnost-líž zniknou
pomstij! V * prchlosti-líž zniknou,
smeeč lidi ty. *ž.56,14.
9. Ty má utíkáni v počtu máš,
schovej slzy mé do láhvice své,
a což bys jich v počtu neměl?
10. A tendyť obráčení budou
zpět nepřítelé moji v ten den,
když volati budu; toť vím, že Bůh
při mně stojí.

11. Jáť budu Boha chváliťi z slo-
va, Hospodina oslavovati budu z
slova jeho.
12. V Boha doufám, nebudu se
báti, aby mi co učiniti mohl člo-
věk.
13. Tobě jsem, Bože, * učinil sli-
by, a protož tobě vzdám chvály.
*ž.66,18.

14. Nebo jsi * vytrhl z smrti du-
ši mou, a nohy mé od poklesnutí,
tak abych stálo. O chodil před
Bonem v světě živých.
*ž.116,6. *I Mat.17,1.

ZALM 57.

David před Saulem nečaje, 4. své dou-
fání v Boha, nepřátelům pomstu před-
kládá, 9. a toho žádá, aby Bůh, jemu
prosávati svou epomohi, nepřátely pak
strestati.

1. Přednímu kantoru, jako: Ne-
vyhlazuj, zlatý žalm Davidův,
když utekl před Saulem do jes-
lyně.
2. Smiluj se * nade mnou, ó
Bože, smiluj se nade mnou; ne-
boť v tebe doufá duše má, a sť-
huf u křídlel tvých schráním se, až
přijde souzení. *ž.23,2. *Mat.17,8.
3. Volati * budu k Bohu nejvyš-
šímu, k Bohu silnému, kterýž do-
konává za mne. *ž.55,17.
4. Onť pošle s nebe, a zachová
mne od potupy usilujícího mne
* sehlititi. Sélah. Pošle Bůh mlou-
srdenství své a pravdu svou. *ž.56,3.
5. Duše má jest u prostřed * lvů,
bydlím mezi palicemi, mezi lidmi,
jejichž zubové koplí a střely, a
o jazyk jejich jako ostrý meč.
*ž.22,13.14.21.22. *ž.56,28.
6. Vvyšší se * nad nebesa, ó
Bože, a nade všecku zemi sláva
tvá. *ž.7,13.
7. Tenata roztláhli nohám mým,
skřičili duši mou, vykopalí * pře-
de mnou jámu, ale sami upadli
do ní Sélah. *ž.7,14.
8. Hotovo jest * srdce mé, Bože,
hotovo jest srdce mé, zpřítati o a
oslavovati tě budu. *ž.108,1. *ž.22,23.26.
9. Probuď se, slávo má, probuď
se, loutno a harfo, když v svítání
povstávám.
10. Slaviti * tě budu mezi lidmi,
Pane, zalmy prozpěvovati tobě
budu mezi národy. *ž.18,56. *Mat.2,12.
11. Nebo veliké jest * až k nebi
milosrdenství tvé, a až k nejvyš-
ším oblakům pravda tvá. *ž.56,6; 108,5.
12. Vvyšší se nad nebesa, ó Bo-
že, a nade všecku zemi sláva tvá.

David Saulovým radám, domlouvá pro nepravost jejich, 7. Božích soudů na ně žádá, a jimi hrozí, 11. Naposledy předpovídá dobrým utěšením.

1. Přednímu z kantorů, jako: Nevyhlazuj, Davidův zám zlatý.
2. Právě-liž vy, ó shromáždění, spravedlnost vypovídate? Uprímě-liž soudy činíte, vy synové lidístí?
3. Anobř raději nepravost v srdci ukládáte, a násili rukou svých v zemi této odvažujete. *Přis. 21, 29.
4. Uchýlili se bezbožníci hned od narození, pobloudili hned od života matky, mluvíce *lež. *Z. 116, 11.
5. Jed v sobě mají jako jedovatý had, jako lýtý *had hluchý, kterýž zacpává ucho své. *1 M. 3, 1.
6. Aby neslyšel hlasu zaklínačů, a čarodějníka v čářích vyvíčeného.
7. Ó Bože, potři *jim zuby v uslech jejich, střenovní zuby lyfcat těch polamej, Hospodine. *Z. 3, 8.
8. Necht' se rozplynou jako voda, a zmizeti; ať jsou jako ten, kterýž zminá *luk, jehož však stěly se lámi,
9. Jako hleměžd, kterýž trati se a mizí, jako *nedochůdte ženy, ješto nespátílo slunce. *Job. 3, 6.
10. Prvé než lidé pocítí trní jejich a bodláku, hned za živa zápalením jako vichřici zachvácení budou.
11. I bude se veseliti spravdivlý, když uzří pomstu, *noby své umyje ve krvi bezbožníka. *Z. 68, 24. Zjev. 14, 20.
12. Ano di každý: V pravdě, žeť má užitek spravdivlý, jistě, žeť jest Bůh soudce *na zemi. *Z. 7, 9, 12; 9, 5.

ZALM 59.

David od náhonců Saulových, ješ obakoven, sobě vysvobození, 6, jim pak seřevni, 14, pro Boží slávu žádá.

1. Přednímu z kantorů, jako: Nevyhlazuj, Davidův zám zlatý, když poslal *Saul, aby strážnouc domu, zabil ho. *1 Sam. 19, 11.
2. Vytrhni mne od nepřátel mých, Bože můj; před těmi, kteříž *povstávají proti mně, bezpečna mne učiň. *Z. 3, 2.
3. Vytrhni mne od těch, kteříž páší nepravost, a od mužů vrahedlných zachovej mne.
4. Neb aj, zálohy čim duši mé, sbírají se proti mně mocní, bez mého provinění a bez hříchu mého, ó Hospodine.

5. Beze vši mé nepravosti sbíhají se, a strojí; *povstání mně vsitlic, a popatř.

6. Sám ty, Hospodine Bože zástupů, Bože Izraelský, prociť, abys navštívil všechny národy, aniž se smilovávaj nad kterým z těch *prevránců neslechtných. *Z. 56, 8.
7. Navracej se k večerou, okokaj jako *psi a běhají okolo města. *Z. 22, 17.
8. Aj, coř vynášeji ústy svými Mécové *jsou ve rtech jejich, nebo říkají: Zdalž kdo slyší? *Z. 55, 29.
9. Ale ty, Hospodine, směješ se jim, posmíváš se všechněm národům.
10. Když on moc provozuje, na tebe pozor mti budu, nebo ty, Bože, jsi hrad můj vysoký.
11. Bůh mně milosrdný předejdeť mne, Bůh *dá mi viděti pomstu nad nepřáteli mými. *Z. 54, 5; 51, 8.
12. Nežbljej jich, aby nezapomněli lid můj, ale *zmlítej jimi moci svou, a sházej je, pavézo naše, ó Pane.
13. Hřích úst svých, slova rtů svých, (postizeni jsouce v pyše své, pro prokletí a chřadnutí,) ať vypravuji.
14. Zabláh *v prchlivosti, zabláh je, ať jich nepí, ať poznají, že Bůh panuje v Jákobovi i do končin země. *Z. 56, 8.
15. I nechať se pak zase *navraceji k večerou, šitkají jako psi, a běhají okolo města. *Z. 7.
16. Nechať tčkají, a potravu hledají, však hladoviti jsouce, uložiti se museji.
17. Já pak zpívati budu o síle tvé, hned *z jitra hlasitě slaviti budu milosrdenství tvé, nebo jsi byl ó hrad můj vysoký, a útočiště v den soužení mého. *Z. 59, 3. 5; 10. Z. 9, 10.
18. A posilen jsa, žalmy tobě *zpívati budu; nebo jsi Bůh, vysoký hrad můj, Bůh mně milosrdný. *11 M. 15, 1.

ZALM 60.

David Sýrské poraziv, pomoci proti Idumejským žádá, srovnání předešlá připominaje; 6, potom alby i skunky Boží sobě předložit, bojovníká k udatnosti napomíná.

1. Přednímu z kantorů na šusan edulu, zlatý zám Davidův, k vyučování,
2. Když válku vedl proti Sýrii Naharaim, a proti Sýrii Soba,

kdyžto navrátil se Joáb, pobiv Idumejských v údolí slaném dvanačte tisíců.

3. Bože, zavrhl *jisi byl nás, roztrhs nás a hněvals se, navráť se zase k nám. *Z. 44, 24.
4. Zatrásil jsi byl zemi, a roztrhs jsi, uzdraviv rozsedliny její, neboť se chvěje.
5. Ukazoval jsi lídu svému tvrdě věci, napáješ nás vinem zkor-moučení.
6. Ale mými dal jsi těm, kteříž se tebe bojí, korouhev, aby ji vyzdvihli pro pravdu tou. *Z. 44, 24.
7. Ať *jsou vysvobozeni míli tvoji, zachovávěj jich pravici svou, a vyslyš mne. *Z. 108, 7.
8. Bůh mluvil skrze svatost svou, veseliti se budu, budu dělití *Sichem, a údolí Sochoť rozměřim. *1 M. 12, 6.
9. Můj jest Galád, můj i Manas-ses, a Efraim *sila hlavy mé, Juda učitel můj. *12, 11, 19.
10. Moáb medenice k umývání mému, na Edoma vtrhni *obuv svou, proti mně, Palestino, trub svou, proti mně, Palestino, trub svou, proti mně. *Z. 125, 9.
11. Kdo mne uvede do města ohrazeného? Kdo mne zprovodi až do Idumee?
12. Zdalž ne ty, ó Bože, kterýž jsi nás byl zavrhl, a *nevycházels, Bože, s vojisky našimi? *Z. 44, 10.
13. Udělil nám *pomocí před nepřitelem, nebo marná jest c po-moc lidská. *Z. 108, 13. ož. 146, 9, 4.
14. V Bohu *udatně sobě počítati budeme, a onť pošlapá nepřátely naše. *Z. 18, 30; 108, 10.

ZALM 61.

David král jsa do nejzadnější krajiny vytrhěn, prosí, aby Bůh, rozpomena se na předešlá dobrodini, jeho rečoval. 7, Zrástú království Kristovu žádá, 9, a vřícnost albuje.

1. Přednímu z kantorů na něginoť, Davidův:
2. Slyš, *ó Bože, volání mé, pozoruj modlitbu mé. *Z. 42, 2.
3. Od konce země v sevrění srdce svého k tobě *volám, na skálu tu nade mne vyšší uvedz mne. *Z. 18, 7.
4. Nebo jsi býval mé *útočiště, a pevná věze před tváří nepřítelů. *Z. 46, 2.
5. Buduť bydliť v stánku tvém na věky, schráním se v skrýši *křidel tvých. *Z. 58, 8; 67, 2.

6. Ty jsi zajisté, Bože, *vyslyšel žádosti mé, dal jsi dědicství bojcím se jména tvého. *1 M. 28, 20.

7. Ke dnům krále více dnů *přidej, ať jsou léta jeho od národu do pronárodu. *12, 8; 6, 5; 10, 10.
8. Ať bydlí na věky před tváří Boží; milosrdenství *a pravdu nástroj, ať ho ostřihají.
9. A tak žalmy zpívati budu jménu tvému na věky, *a sliby své plniti budu den po dni. *Z. 45, 3.

ZALM 62.

David jaké doufání v Boha měl, když srovnán byl, oznamky, 4, protivníky třece, 6, sebe i jiné věčici v doufání nřevuje, 11, a od spolehání v marných věcech odrazuje.

1. Přednímu z kantorů *Jednot-novi, žalam Davidův.
2. Vždy přece k Bohu *má se mítelivě duše má, od něhoť jest spasení mé. *12, 30, 16.
3. Vždyť přece *on jest skála má, mé spasení, vysoký hrad můj, nepohnut se škodlivě. *Z. 18, 2; 10, 1.
4. Až dokud zlé *obmýšleji budete proti člověku? Všickni vy zahubeni budete, jako zed ó navážená a stěna nachýlená jse.
5. Však nic méně radí se ó fo, jak by jej odstrčili, aby nebyl vyvýšen; lež oblihuji, ústy svými dobrořeči, ale u vnřitnosti své proklínají. *Z. 14, 12; 50, 13.
6. Vždy přece měj se k Bohu mícelivě, duše má, nebo od něho jest očekávání mé.
7. Onť jest zajisté skála má, mé spasení, vysoký hrad můj, nepohnut se.
8. V Bohu jest spasení mé a slava má; skála síly mé, *dou-fání mé v Bohu jest. *Z. 61, 4.
9. Naději v *něm skládejte vše-líkové času, ó lidé, vylévejte před obličejem jeho srdce vaše, Bůh útočiště naše. *Z. 46, 1.
10. Jistě žeť jsoř *marnost synové lidístí, a synové mocných líví. Budou-li spolu na váhu vlozeni, lehceji budou nežli mar-nost. *Z. 98, 6, 12.
11. Nedoufejtež v utiskování ani v loupeži, a nehyvejte marni; *statku přibývalo-li by, nepřipí-kládejte srdce. *Mat. 18, 29.
12. Jednou mluvil Bůh, dvakrát jsem to slyšel, že Boží jest moc,

13. A že tvé, Pane, jest milosrdenství, a že * ty odplatíš jedemu každému podle skutku jeho. *Mat.16,27.

ZALM 63.

Předkládá svou vřonci žádost k spatřování zásluhy Boží v chrámě jeho, 9. přitomnou milostí Boží se těší, 10. nepřítelům zahynutí, sobě pak radost předpovídá.

- 1. Zalm Davidův, * když byl na poušti Judské. *1.Sam.23,13;24,1.
- 2. Bože, Bůh silný můj ty jsi, tebeť hned v jitre hledám, * tebe žízni duše má, po tobě touží tělo mé, v zemi žíznivé a vyprahlé, v níž není vody. *Z.36,6;42,3,4.
- 3. Abych tě v svatyni tvé spatřoval, a viděl sílu tvou a slávu tvou, 4. (Neboť jest * lepší milosrdenství tvé, nežli život,) aby tě chvátili rtové moji, *Z.63,17.
- 5. A tak abych tobě * dobrořečil, pokudž jsem živ, a ve jménu tvém pozdvíhal rukou svých. *Z.104,38.

- 6. Jako tukem a sádlem sytíla by se tu duše má, a s radostným rytím prozpěvováním chvátila by tě ústa má.
- 7. Jistě žel na tě pamětliv jsem i na ložci svém, každého bdění nočního přemýšlím * o tobě. *Z.35,26.
- 8. Nebo jsi mi býval ku pomoci, protož v stínu * křidel tvých prozpěvovati budu. *Z.47,8;58,6;61,6.
- 9. Průlnula duše má k tobě, * pravice tvá zdřížuje mne. *12,41;10,10.
- 10. Pročez ti, kteříž hledají pádu duše mé, sami * vejdou do největší hlubokosti země. *1V.M.16,31 nésd.
- 11. Zabijí * každého z nich ostrostí meče, i budou lískám za podíl.
- 12. Král pak veseliti se bude v Bohu, i každý, kdož * skrže něho přisáhá, chlubiti se bude; nebo o ústa mluvících lež zacpána budou. *V.M.6,18. Z.2,107,42.

ZALM 64.

David se Bohu modlí, aby jej před úklady protivníků ochránil, 8. Za čím dává sobě dobrou naději, že to Bůh učiní, a onyno strasatí ráci.

- 1. Přednímu z kantorů, zalm Davidův.
- 2. Slyš, * ó Bože, hlas můj, když naríkám, před hrůzou nepřítelů ostříhej života mého. *Z.27,7.
- 3. Skrej mne před úklady zlostitelů koncín zázraků tvých, kteréž

nů, před zbouráním těch, kteříž páši nepravost, 4. Kterž naostrili jako meč * jazyk svůj, naměřili střelu svou, řeč přehořkou. *Z.55,22;59,8.

- 5. Aby střileli * z skryšů na úpřímého, nenadále naň vystřelují, aniz se koho bojí. *Z.11,3,9.
- 6. Zatvrzují se ve zlem, smlouvají se, jak by polcei mohli ostřidla, a říkají: Kdo * je spatřív? *Job 22,13;23,47.
- 7. Vyhledávají snažně neslechetnost, hyneme od rad přelstivých; takť vnitřnost a srdce člověka hluboké jest.
- 8. Ale jakž Bůh vystřelí na ně prudkou střelu, porazeni budou.
- 9. A ku pádu je přivede * vlastní jazyk jejich; vzdáli se jich každý, kdož by je viděl.
- 10. I budou se báti všickni lidé, * a ohlašovati skutek Boží, a k rozumnivání dílu jeho přitímí daři. *11.M.8,19.
- 11. Spravedlivý pak * veseliti se bude v Hospodinu a v něm doufati, anobrž chlubiti se budou všickni, kteříž jsou upřímného srdce. *Z.32,11;64,4.

ZALM 65.

David Boha velebiti z duchovního pozhledu, kteréhož církev udílí, 8. i z úst těch, kteréž až na všecken obrátek země, však nejvíce na svůj lid vytvářati ráci.

- 1. Přednímu z kantorů zalm, Davidova píseň.
- 2. Na tobě přestávati sluší, ó Bože, tebe na Sionu chváliti, a tu tobě slib * vyplňovati. *Z.60,14.
- 3. Tu k tobě modlitbu vyslychajícimu všeliké tělo přičítati bude.
- 4. Mnohé nepravosti, kteréž * se zmocnily nás, a o přestoupení naše ty očistíš. *Z.38,4,5. 012,58,4,5 nésd.
- 5. Blahoslavený, kohož vyvolučích tvých, Tuť nasyceni budeme dobrým domu tvého, v svatyni chrámu tvého.
- 6. Předivné věci podlé spravedlnosti nám mluvíš, Bože spasení našeho, naděje všech koncín země i moře dalekých.
- 7. Kterž upevňuje hory * mocí svou, sílou isa přepásán, *Zia.1,9.
- 8. Kterž skrocuje zvuk moře, ječeni vlnobití jeho, i bouření se národů,
- 9. Tak že se báti musejí obyvatelů koncín zázraků tvých, kteréž

nasláváním jitra a večera k přelstění přivodíš.

- 10. Navštívuješ zemi, a svažuješ ji, hojně ji obohacuješ. Potok Boží naplňován býva * vodami, i nastrojíte oblé o ječich, když ji tak spravujete. *Z.46,5. Jan.4,10,14. 012,30,29.
- 11. Záhony její svažuješ, brády zrostlím jejím rozehnmá dáváš, zřehnmá jejím požehnmá dáváš.
- 12. Korunuješ rok dobrotivosti svou, a šlepeje tvé kropí tučnost; 13. Skropují pastviště po pastvištích, tak že i pahrbkové plésáním přepasovány byvají.
- 14. Přiodiny bývají roviny dobytčím, a údolí přístřina obilím, tak že radostí prokřikují, a prozpěvují.

ZALM 66.

Pretek k oslavování Boha všech lidí; poněkud 5. i divným Božím všech věcí, 9. sviděl církev svatě řízením, 13. i sebe samého za příklad představením.

- 1. Přednímu z kantorů, píseň zalmu.
- 2. Přesje Bohu všecka * země. *Z.100,1.
- 3. Zpívejte žalmy k slávě jména jeho, ohlašujte slávu a chválu jeho.
- 3. Reče Bonu: Jak roznozy jsi v skutcích svých! Pro velikost síly své hláti budou tobě nepřátelé tvoji.
- 4. Všecka země skláněti se tobě a prozpěvovati bude, žalmy zpívati bude jménu tvému. Sélah.
- 5. Poďte a vizte skutky Boží, jak hrozný jest v správě při synech lidských.
- 6. Obrátil * moře v suchost, o řeku přeshl rohou po suše, tuť jsme se veselili v něm. *11.M.14,21. 012,3,14.
- 7. Panuje * v síle své nade vším světem, oči jeho spatřují národy, zpurní nebudou mti zniku. Sélah.
- 8. Dobrořeče národové Bohu našemu, a ohlasujte hlas chvaly jeho.
- 9. Zachoval při životu duši naši, aniz dopustil, aby se poklesla noha naše.
- 10. Nebo jsi nás * zpruboval, ó Bože, přecitil jsi nás, tak jako předstěno býva stříbro. *Psal.17,8.
- 11. Uvedl jsi nás byl do lečí, krutě jsi bedna naše souzřil.
- 12. Vsadila člověka na hlavu našu, větší jsme byli do ohně i do vody, a však jsi nás vyvedl do rozsvícení.
- 13. A zápalný vejdu do domu tvého s * zápalnými obětmi, a plnění tobě budu sílby své, *1M.8,30.

14. Kterž vytkl rtové moji, a vynesla ústa má, když jsem byl v souzení.

- 15. Zápaly tučných berandů obětovati budu tobě s kaděním, volu i kozlu nastrolím tobě. Sélah.
- 16. Podte, slyšte, * a vypravovati budu, kteříž se koli bojíte Boha, co jest učinil duši mé. *Z.24,12.
- 17. Usty svými k němu jsem volal, a vyvyšoval jsem no jazykem svým, 18. Bychť byl patřil k nepravosti srdcem svým, nebyl by vyšlel Pán.
- 19. Ale vyslyšels Bůh, a pozoroval hlasu modlitby mé, 20. Požehnaný Bůh, kterýž neodstrčil modlitby mé, a milosrdenství svého ode mne neodjal.

ZALM 67.

Královatí Boží aby se v Izraelovi vzdělávalo, 3. ku pohadum blázno, 5. a službami Božími, i pozhnmám velikým v známost přičázelo, církev Boží za to se modlí.

- 1. Přednějším z kantorů na nejinot, zalm k zpívání.
- 2. Bože, smiluj * se nad námi, a požehnej o nám, zasvěť obličej svůj nad námi, Sélah. *Z.51,9. 01V.M.4,9,24.
- 3. Tak aby poznali na zemi cestu tvou, mezi všemi národy * spaseni tvé. *Luk.2,30,31,32.
- 4. I budou tě oslavovati národové, ó Bože, oslavovati tě budou všickni lidé.
- 5. Veseliti se a prozpěvovati budou národové; * nebo ty souditi budeš lidi v pravosti, a národy spravovati budeš na zemi. Sélah. *12,11,4. Mich.4,8.
- 6. I budou tě oslavovati * národové, ó Bože, oslavovati tě budou všickni lidé.
- 7. Země také * vydá útrodu svou. Požehnmá o svého udělž nám Bůh, Bůh náš; *111.M.28,4. 01K.4,25,28.
- 8. Požehnej nás Bůh, a bojtež se jeho vesecky konciny země. *Z.58,8.

ZALM 68.

David předloživ Boží velobnost, 5. k chvále jeho vzbuzuje 6. stěcováním Božím, 6. dobrotivými činěním, 14. doufáním, v něm se skutky Božími utrvocovati náleží, 19. zvláště Kristovým v nebo vstoupením, jehož slávu i nátky ukázav, 23. opět k chvále Boha živé ponouká.

- 1. Přednímu z kantorů, Davidův zalm k zpívání.
- 2. Povstane Bůh, a rozprchnou se nepřátelé jeho, a utekou od

tváří jeho ti, kteříž ho mají v ne-
návisi.

3. Jakož rozeznán bývá dým, tak je rozněšen; jakož se rozpívá vosk před ohněm, tak bezbožní zahynou před tváří Boží. *Z. 97, 5.
4. Spravedliví pak * veselíce se, poskakovati budou před Bohem, a píesatí budou radosti. *Z. 94, 11.
5. Prozpěvujte Bohu, žalmy zpívejte jménu jeho, * vyrovnějte cest tu tomu, kterýž se vznášá na oblacích. Hospodin jest jméno jeho, přesející před ním. *1z. 57, 14; 83, 10.
6. Otec jest * sirotků a ochránce vdov, Bůh v příbytku svatém svém. Bůh v příbytku *Z. 146, 9.
7. Bůh samotně rozmnožuje v domy, vyvodí vězně z okovů, zpurní pak bydliti musejí v zemi vyprahlé.
8. Bože, když jsi předcházel lid svůj, když jsi krácel po poušti, Sélah,
9. Země se * třásla, též i nebesa rozpívala se před tváří Boží, i ta hora Sinai před přítomností Boží, Boha Izraelského. *II. M. 19, 19 násl. Z. 16, 14.
10. Deštěm štědrosti hojně skropoval jsi, Bože, dědicví své, a když zendlivalo, ty jsi je zase očeršoval.
11. Zástupové tvoji přebývají v něm, kteříž tu nastrojili dobrotivost svou pro chudého, ó Bože.
12. Pán dal slovo své, i těch, kteříž potěšeně zvěstovaly, zástup veliký, *koucích.
13. Králové s vojsky utíkali, utíkali, a doma hledající dělily kofisti.
14. Ačkoli jste mezi kotly ležeti musili, však jste jako holubice, mající křídla postříbřená, a brky z ryzho zlata.
15. Když všemohoucí rozptýlil krále v této zemi, zběhlí jako snh na hoře Salmon.
16. Hoře veliké, hoře v Bázan, hoře pahrbkovaté, hoře v Bázan.
17. Pročž vyskakujete, hoře pahrbkovaté? Na této hoře zalíbilo se Bohu přebývatí, jisté žeť na ní Hospodin na věky přebývatí bude.
18. Vozů * Božích jest dvaceti tisíců, mnoho tisíců andělů. Pán pak mezi nimi jako na Sinai v svatyni přebývá. *I. Kr. 4, 6; v. Dan. 7, 10.
19. Vstoupil * jsi na výsost, jaté jsi vedl vězně, vzal jsi o dary pro

David u úgru Krista nad bespravim sobě ubráným těžce natíká. 14. Bohu za spasení své nepřátel zkažení se modlí, 20. alib čině, že jeho milost chvála za to vzdávána bude.

1. Přednmu z kantorů na šošaninu, Zalm Davidův.
2. Vysobohť mne, ó Bože, neboť jsou dosahy vody až k duši mé. *Z. 102, 3.
3. Pohřížen jsem v hlubokém bahně, v němž žda není; všel jsem do hlubokosti vod, jejichž proud zachvátí mne.
4. Ustal jsem, * volaje, vyschlo hrdlo mé, zemledy o oči mé od ohlídaní se na té Boha svého. *Job 19, 7; 02, 38, 11.
5. Více * jest těch, kteříž mne nenávidí bez příčiny, než vlasť hlavy mé; zmocnili se ti, kteříž mne vyhladiti usilují, a jsou nepřátelé moji bez mého provinění; to, čehož o jsem nevydřel, nahraťovati jsem musil. *Jan. 15, 25; 07, 53, 1 násl.
6. Bože, ty znáš sám nemoudrost mou, a výstupkové moji nejsou skryti před tebou. *II. Kor. 5, 21.
7. Nechtě nebyvají * zahabeni příčinou mou ti, kteříž na tě očekávají, Pane, Hospodine zástupů; nechtě nepřicházejí skrze mne k hanbě ti, kteříž tě hledají, ó Bože Izraelský. *Z. 26, 2, 3.
8. Neboť pro tebe snáším * pohaně ní, a stud přikryl tvář mou. *v. 20, 21.
9. Cizí * učiněn jsem bratřím svým, a cizozemec synům matky své, Proto že * horlivost domu tvého snědla mne, a hanění o hanějílech tě na mne připadla. *Jan. 2, 17; 08, 15, 9.
11. Když jsem * plakal, o postem trdřip duši svou, bylo mi to ku potu-pě obráceno. *Luk. 19, 41; 0 Mat. 4, 1 násl.
12. Když jsem bral na se pytel místo roucha, tehdy jsem jim byl za přísloví.
13. Pomlouvali mne, sedíce v bráně, a písničkou byl jsem těm, kteříž plli vino.
14. Já pak modlitbu svou k tobě odsílám, Hospodine, časť jest dobré lbeznosti tvé. Ó Bože, vedle množství milosrdenství svého vyslyš mne, pro pravdu svou spasi-
telnou.
15. Vytrhni mne z biata, abych nebyl potěžen; nechtě jsem * vytržen od těch, kteříž mne nenávidí, jako z hlubokosti vod, *Z. 18, 18.

16. Aby mne nezachvátili proudové vod, a nesehltla hlubina, ani se nade mnou zavřela prohlubně.
17. Vyslyšij mne, Hospodine, neboť jest dobré milosrdenství tvé; vedle množství slitování svých vzmléniž na mne.
18. A neskrývej * tváří své od služebníka svého, neboť mám úzkost; rychle vyslyš mne. *Z. 102, 3.
19. Přiblíž se k duši mé, a vyprosť ji; pro nepřátele mé vykup mne.
20. Ty znáš * pohanění mé, a zahabeni mé, i potupu mou, před tebouť jsou všickni nepřátelé moji.
21. Pohanění potřelo srdce mé, pročž jsem byl v žalosti. Očekával jsem, zdali by mne kdo politoval, ale žádného nebylo, zdali by * kdo potěšiti chtěl, ale nedočkal jsem. *Piač. 3, 1, 2, 9.
22. Nýbrž místo pokrmu poskytl mi * žluči, a v žlzi mé napájeli mne octem. *Mat. 27, 34, 46; Jan. 1, 7, 28.
23. Budij jim stůl jejich způsob mi za * osídlo, a pokojný způsob jejich místo síti. *R. 11, 9.
24. Ať se zatmí oči jejich, aby * viděti nemohli, a bedra jejich k státěmu přivede zemdění. *1z. 6, 9.
25. Vyhl na ně rozměvání své, a prchlivost hněvu tvého ať je zachvátí.
26. Budij * příbytek jejich pustý, v staních jejich kdo by obýval, ať není žádného. *R. 1, 20.
27. Nebo se tomu, jehož jsi * ty tvých rozmlouvali.
28. Přílož * nepravost k nepravosti jejich, a ať nepřicházejí k spravedlnosti tvé. *R. 1, 24.
29. Nechtě jsou vymazáni * z knihy živých, a s spravedlivými ať nejsou zapsáni. *Fru. 4, 3; Zjev. 3, 5; 17, 8.
30. Já pak ztrápený jsem, a bolestí sevřeny, ale spasení tvé, ó Bože, na místě bezpečném postaví mne.
31. I buduť * chvátiti jméno Boží s prozpěvováním, a velebiti je s děkováním. *Z. 146, 1, 2.
32. A bude to příjemnější Hospodinu nežli * vůl, neb volek rohatý s rozdělenými kopyty. *Z. 50, 9, 19.
33. To když ublédají tišši radovati se budou, hledajíce Boha, a ožive srdce jejich. *Z. 22, 27.
34. Neboť * vyslychá chudě Hospodin, a vězni svými nebera a země, Chvaltež ho * nebesa a země, moře i všeliký hmyz jejich. *Z. 148, 1.

36. Bůhť zajisté * zachová Sion, a vzdělá města Judská, i budou tu bydlet, a zemi tu dědičně obdrží. *^{z. 51, 59.}

37. Toi kážej i * símé služebníků jeho dědičně jí vládnouti budou, a mlující jméno jeho v ní přebývati. *^{z. 102, 99.}

ŽALM 70.

David svatý bezbožným vyhlazení, pobožným potěšením od Boha žádá.

1. Přednmu z kantorů, žalm Davidův, k * připomínání. *^{z. 38, 1.}
2. Bože, abys mi vytrhl, Hospodine, abys mi pomohl, pospěš se, kterých hledají duše mé; zpět obrácení a v potupu dáni budete, kteříž se kochají v neštěstí mém. *^{z. 35, 4; 40, 15.}
4. Zpět obráceni budete za to, že mne k hanbě přivesti usilují ti, kteříž na mne povolávají: *^{z. 35, 21.} Habá, habá.
5. Ale ať se * radují a veselí v tobě všickni ti, kteříž tě hledají, a ti, kteříž milují spasení tvé, ať říkají vždycky: Velestaven budíž Bůh náš. *^{z. 35, 27.}
6. Já pak * chudý a nuzný jsem, ó Bože, pospěš ke mně; pomoc má, a vysvoboditel můj ty jsi, neprodlevej, Hospodine. *^{z. 40, 18; 99, 30.}

ŽALM 71.

Prorok vyznav doufání své v Boha, žádá od něho sobě spomožení, nepřátelům zahabeni, předkládaje silby, skutky i slávu jeho, 22. i svou budoucí vědomost k němu.

1. V tebeť, Hospodine, doufám, necht nejsem zahaběn na věky.
2. Vedle spravedlnosti své * vytrhni mne, a vyprost mne; nakloň ke mně ucha svého, a spas mne. *^{Dan. 5, 16.}
3. Budíž mi * skalou obydlí, na niž bych ustříhati utkal; o příkazal jsi ustříhati mne, nebo skala má i pevnost má ty jsi. *^{z. 51, 4; 92, 11.}
4. Bože můj, vytrhni mne z ruky bezbožníka, z ruky převráceného a násilníka.
5. Nebo ty jsi má * naděje, Pane; Hospodine, v tebeť doufám od své mladosti. *^{z. 46, 2; 95, 6.}
6. Na tebe jsem zpolehl hned od života, a brácha matky mé ty jsi mne vvedl, v tobě jest chvála má vždycky.

ŽALM 72.

David šalomounovi k opravě království jeho potřebných darů žádá, 4. a oslaviv pěkný jeho i Kristův regiment, 18. Boha chváli.

1. Šalomounovi.
- Bože, soudy své králi dej, a spravedlnost svou synu královu, aby soudil lid tvůj v pravosti.
3. Florý přinesou * pokoj lidu i paubkové v spravedlnosti. *^{z. 53, 11.}
4. Souditi bude * chudé z lidu, a vysvobodí syny nuzného, následníka pak potře. *^{Job 36, 5; z. 45, 5.}
5. Báti se budou tebe, dokudž slunce a měsíc trvati bude, od národu až do pronarodu.
6. Jako když stoupje * děš na přisečenou trávu, a jako tíší deštové skrápějí zemi. *^{z. 45, 8.}
7. Tak zkvete * ve dnech jeho spravedlivý, a bude hojnost pokoj, dokud měsíce stává. *^{z. 92, 15.}
8. Panovati bude od moře až k moři, a od řeky až do končin země.
9. Před ním skláněti se budou obyvatelé pustin vyprahlých, * nepřátelé jeho prach lizati budou. *^{z. 49, 23.}
10. Králové při moři a z ostrovů počty mu přinesou, králové Sebejšti a Sabejští dary obětovati budou.
11. Nadto * klaněti se jemu budou všickni králové, všickni národové jemu sloužiti budou. *^{z. 17; z. 86, 9.}
12. Nebo vytrhne * nuzného, volajícího a nářku trpícího, kterýž nemá spomočnika. *^{Job 36, 15; z. 95, 10; Iz. 61, 1.}
13. Smiluje se nad bídným a potřebným, a * duše nuzných spásí. *^{z. 97, 10.}
14. Od listi a násilí vysvobodí duši jejich; neboť jest * drabá krev jejich před očima jeho. *^{z. 9, 28.}
15. Budeť dlouhověký, a dást mu budou zlato Arabské, a ustavená za něj se modliti, na každý den jemu dobrořečiti budou. *^{z. 53, 10; z. 1, 18.}
16. Když se urže hrst * obilí do země na vrchu hor, klatí se buďou jako Libán klasové jeho, a kvěsti budou měšťané jako byliny země. *^{z. 65, 14.}
17. Jméno jeho bude na věky; dokudž slunce trvá, děditi bude jméno jeho. A požehnaní * sobě dávající v něm všickni národové, budou o ho blahosláviti. *^{z. 1, 2, 3; 92, 117, 1.}

ŽALM 73.

Prorok v tomto žalmu ukazuje, jak se nad štěstím bezbožných lidí usmívá a horší, 16. a kterak jest zase spokojen.

ŽALM 73.

1. Žalm Azafovi.
- Jisté žeť jest Bůh dobrý Izraelovi, těm, kteříž jsou * čistého srdce. *^{Mat. 5, 8.}
2. Ale nohy mé téměř se * byly usluly, o málo, že by byli sklouzli krokové moji. *^{z. 94, 18.}
3. Když jsem horlil proti bláznivým, vída štěstí * neslechečných. *^{Job 21, 7.}
4. Nebo nebývají vázání až k smrti, ale zůstává v cele síla jejich. *^{z. 1, 17.}
5. V práci lidské nejistou, a s lidmi trestání nebyvají.
6. Protož otočení jsou pýchou jako koňci, a ukrutnosti jako rouchem ozdobyňm přídolí.
7. Vysedlo tukem oko jejich; majice hojnost nad pomýšlení srdce.
8. Rozpuštěli jsou, a mluví zlostně, o nářku velmi pyšně mluví.
9. Stavějí proti nebi ústa svá, a jazyk jejich po zemi se vozi.
10. A protož na to přichází lid jeho, když se jim vody až do vrchu nalívá.
11. Ze říkají: Jakf má o tom věděti Bůh silný? Aneb zdaž jest to známé Nejvyššímu?
12. Nebo ať, ti bezbožní isouce, mají pokoj v světě, a dosahují zboží.
13. Nadarmo * tedy v čistotě chovám srdce své, a v nevinosti ruce své umývám. *^{Mal. 3, 14; 92, 24, 4.}
14. Poněvadž * každý den treslání bývám, a kázeň přichází na mne každého jitra. Vypravovati budu 15. Reknu-li: vše, rodina synů věcí takové, hle, rodina synů tvých di, že jsem jim křiv.
16. Chtl jsem to rozumem vystitnouti, ale vidělo mi se prácné.
17. Až jsem všel do svatyni Boha sliného, tu jsem srozuměl * poslední věci jejich. *^{Mal. 3, 18.}
18. Jistě že jsi je na místech

plzkých postavil, a uvržes je v spustliny.
19. Ať, jak přicházejí na spušnění jako v okamžení! Mizejí * a hynou hrůzami. *
20. Jako snově tomu, kdož pro-
cítí; Pane když je probudíš, ob-
raz ten jejich za nic položíš.
21. Když zhorřilo srdce mé, a
ledví má bodena byla.
22. Nesmyslný jsem byl, aniž
jsem co znal, jako hovádko. Byl
jsem před tebou.
23. A však vzdycky jsem byl, s
tebou, nebo jsi mne * ujal za mou
pravici. *
24. Podlé rady své veď mne, a
potom v slávu přijmeš mne.
25. Kohož bych měl na nebi? A
mimo tebe v žádném líbosti ne-
mám na zemi.
26. Ač tělo i srdce mé hyne, ská-
la srdce mého, a * dil můj Bůh
jest na věky. *
27. Nebo ať, ti, kteříž se vzdalu-
jí tebe, zahynou; vyřináš ty, kte-
říž cizoloží * odcházejí od tebe. *
28. Ale mně nejlépe jest přidržet
ti se Boha; pročž skládám v Pa-
novníkú Hospodinu důfání své,
abych vypravoval * všechny skutky
jeho. *
*Ep-Jad.v.7. *
*Z.66.16.

ZALM 74.

Lid Boží oplakává toho, jak se s ni-
mí v zajišti Babylonském dále, 12. s dou-
fáním se modlí za své pro slávu Boží
vyvobození a nepřítel zabavení.
1. Vyučující, Azafův,
Proč, ó Bože, nás tak do * kon-
ce zamítáš? Proč roznicena jest
prechlivost tvá proti stádcí pastvy
tvé? *
2. Rozpomeň se na shromáždění
své, jehož jsi od starodávna do-
byl a vykoupil, na proutek dě-
dictví svého, na Sion horu tuto,
na níž přebýváš.
3. Přispějž k hrozným pustinám.
Jak všecko pohubil nepřítel v sva-
lyní.
4. Rvali nepřítelé tvoji u pro-
střed shromáždění tvých, a na
znamení toho zanechal množství
korouňvých svých.
5. Za hrdinu jímín byl ten, kte-
rýž co nejvýše zdvihl sekeru, rou-
baje vazbu dříví jeho.
6. A nyní již řezby jeho napořád
sekerami a palicemi otloukají.
7. Uvrhli * oheť do svatyně své,
zablazuj, žalm Azafův, a píseň.

na zem zřítuš, poškvornili při-
bytku jména tvého. *
8. Rekl v srdci svém: Vyhubne
je napořád. Takž vypálili všechny
stánky Boha silného v zemi.
9. Znamení svých nevidíme, již
není proroka, aniž jest mezi ná-
mi, kdo by věděl, dokud to stane.
10. I dokudž, ó Bože, útržky či-
niti bude odpůrce? A nepřítel
jmenu tvému?
11. Proč zdržuješ ruku svou, a
pravice své z lůna svého neuzne-
seš?
12. Však jsi ty, Bože, král můj
od starodávna, působilš * hojně
spasení u prostřed země. *
13. Ty silou svou rozdělil jsi mo-
ře, a potřeš hlavy draků u vo-
dách.
14. Ty jsi potřel hlavu Leviata-
novi, dal jsi jej za pokrm lidu na
poušti.
15. Ty jsi * otevřel vrchoviště a
potoky, ty jsi osušil i toky prud-
ké. *
16. Tvůj jest den, tvá jest také
i noc, světlo i slunce ty jsi učinil.
17. Ty jsi založil všechny končí-
ny země, leťo i zimu ty jsi sfor-
moval.
18. Rozpomeň se na to, že ú-
tržky činil ten odpůrce Hospodi-
nu, a lid bláznuv jak se jmenu
tvému rouhal.
19. Nevydávejž té zbeží duše
hrdlíčky své, na stáde chudých
svých nezapomínej se na věky.
20. Ohlédni se na smlouvu; nebo
plní jsou i nejtmavější koutové
země pelesí ukrutnosti.
21. Nechažž bídní neodcházejí s
hanbou, chudý a nuzný ať chválí
jméno tvé.
22. Povstaniž, ó Bože, a veď při
svou, rozpomeň se na pohanění,
kterých se děje od nesmyslných
na každý den.
23. Nezapomínej se na vykřiko-
vání svých nepřítel, a na hluk
proti tobě povstávajících, kterýž
se silí ustavičně.

ZALM 75.

David udává, že Abner zabí, boje se
nových nesází, 9. Bona silb činí, že
pevnanost svou, věrné konati, 10. I věd-
nost svou k němu uznáše prokazovat
choc.
1. Přednímu z kantorů, jako: Ne-
zablazuj, žalm Azafův, a píseň.

2. Oslouvjeme * tě, Bože, osla-
vujeme; nebo že jest blízke jméno
tvé, vypravuj to přednímu skut-
kové tvoji.
3. Když přijde čas uloženy, já
pravě souditi budu.
4. Rozplynula * se země i vši-
ckni obyvatelé její, já utvrdím
sloupy její. Sélah.
5. Díl bláznům: Neblázněte, a
bežbožným: Nevyzdvihujte rohů.
6. Nevyzdvihujte proti Nejvyšší-
mu rohu svých, aniž mluvte tvr-
došně.
7. Nebo ne od východu, ani zá-
padu, ani od pouště přichází zvy-
šení.
8. Ale Bůh soudce jednoho * po-
nížuje, a druhého povysuje. *
9. Kalich * zajisté jest v ruce
Hospodinových, a to vina kalného
plny nalitý, z něhož nalévati bu-
de, tak že i kvasnice jeho vyváží,
a vypijí všickni bezbožníci země.
10. Já pak zřetovati budu skut-
ky Páně na věčnost, žalmy zpívati
budu * Bohu Jákobovu. *
11. A všechny * rohy bezbožníků
sraží, rohové pak spravdivého
vyvýšení budou. *
*Iz.34.8.

ZALM 77.

David ukazuje, jak se v svých těžkostech
utíká k Bohu o pomoc, 6. předkládá je
př tom, odpor těla, 11. i vítězství ducha
proš těln, a jak se v důfání k Bohu
utvrzoval.
1. Přednímu kantoru z potomků
Jedutunových, s Azafem, žalm.
2. Hlas můj k Bohu, když vo-
lám, hlas můj k Bohu, aby ucha-
naktionil ke mně.
3. V den * ssouzení svého Pána
hledal jsem, v noci ruce své roz-
prostíral jsem bez přestání, a ne-
dala se potěšiti duše má. *
4. Na Boha * zpomínal jsem, a
kormoutil se, přemýšloval jsem, a
úzkostmi svírán byl duch můj.
Sélah.
5. Zdržoval jsi oči mé, aby bdě-
ly; potřín jsem byl, aniž jsem
mluviti mohl.
6. I * přicházeli mi na paměť
dnové předešlé; a léta dávni.
7. Rozpominal jsem se v noci
na zpěvy své, v srdci svém pře-
mýšloval jsem, a zpytoval to duch
můj, pravě:
8. Zdali na věky * zažene Bůh?
Nikdy-liž již více lásky neukáže?
9. Zdali do konce přestane milo-
srdenství jeho? A konec vezme
slovo od pokolení až do pokolení?
10. Zdali se zapomněl smilováva-
ti Bůh silný? Zdaž zadržel v hně-
vě milosrdenství svá? Sélah.
11. I řekl jsem: Tot jest má
smrt. Ale učinil proměnu * pra-
vice Nejvyššího. *
12. Rozpominati se budu na skut-
ky Hospodinovy, a * připomínati
sobě divné činy tvé, od starodáv-
na, *
13. A přemýšlovati o všelikém
dlie tvém, a o skutcích tvých
mluviti.
14. Bože, svatá jest cesta tvá.
Kdo jest silný, veliký, jako Bůh?
15. Ty jsi ten Bůh silný, jenž či-
níš divné * věci; uvedl jsi v zná-
most mezi národy sílu svou. *
*Z.34.1.

11. Zajisté i hněv člověka chvá-
líti tě musí, a ostatek zřivosti
skrotíš.
12. Sliby činite a plňte Hospodinu
Bohu vašemu; kteřížkoli jste vů-
kol něho, přinástejte dary Přehroz-
němu.
13. Oně odjírná ducha knižatům,
a k hrůze * jest králům zemským.
*Z.47.8.

ZALM 76.

Lid Boží za vyvobození sebe z rukou
Asyrských Bohu díky čini, 12. k další
poctě a službě Boží se vespolek nepo-
mínaje.
1. Přednímu z kantorů na negi-
not, žalm Azafův a píseň.
2. Znám jest Bůh v Judstvu, a
v Izraeli veliké jméno jeho.
3. V Sáleem jest stánek jeho, a
obydlé jeho * na Sionu. *
4. Tamť jest políman ohnivě šípy
lučišť, pavézu a meč, i válku. Sélah.
5. Slavný jsi učiněn a důstojný
horami loupeže.
6. V loupež dáni jsou udatní
srdcem, zesnulí snem svým, aniž
naleží zmúžitě hrdiny silý v ru-
kou svých.
7. Od zehrání tvého, ó Bože Já-
kobův, i vůz * i kůň tvrdě ze-
sauli. *
8. Ty jsi, ty velmi brozný, kdo
jest, jesto by před tebou
ostál v rozněvání tvém? *
9. Když s nebo dávas slyšeti vý-
pověď svou, země se bojí a tichne.
10. Když povstává * k soudu
Bůh, aby zachoval všechny pokor-
né na zemi. Sélah. *
*Iz.34.8.

11. Zajisté i hněv člověka chvá-
líti tě musí, a ostatek zřivosti
skrotíš.
12. Sliby činite a plňte Hospodinu
Bohu vašemu; kteřížkoli jste vů-
kol něho, přinástejte dary Přehroz-
němu.
13. Oně odjírná ducha knižatům,
a k hrůze * jest králům zemským.
*Z.47.8.

16. Vysvobodil jsi ramenem lid svůj, syny Jákobovy a Jozefovy. Sélah.

17. Vidělť * jsou tě vody, Bože, vidělť tě vody, a zstrašily se; pohrnuly se také i hlubiny. *Z. 97,4.

18. Vydati povodně obilakové, vydati hřmot * nebesa, ano i kame-ničko tvé skálo. *Z. 108,14,15; 92,3.

19. Vznělo hřmání tvé po obloze, blýskání osvecovalo okřstlek zem-ský, pohybovala se a trásila země.

20. Skrže moře byla cesta tvá, a stezky tvé skrže vody veliké, a však šlepičj tvých nebylo znáti.

21. Vedl * jsi jako stádo lid svůj skrže Mojžíše a Arona. *II.M.12,97; 14,22.

ZALM 78.

Prozok k známosti Boží a počtě jeho slouží, 5. předkládáním něni slova 12. a skutků Páně, 13. zvlášť dobředni, 30. metel, 43. pomat nad nepřátely, 59. i nad zpurnými z Izraele, 67. a přichytnosti Božské k Judovi.

1. Vyucující, Azafovi.
Pozoruj, lide můj, zákona mého, nakloníte uši svých k slovům úst mých.

2. Otevru * v podobnosti ústa svá, vypravovatí budu připovídky starobylé. *Z. 49,5. Mat. 13,36.

3. Co jsme slychali i poznali, a co nám otcové naši vypravovali.

4. Nezatajme toho před syny je-jich, kteříž budoucím potomkům svým vypravovatí budou chvály Hospodinovy, ano i moc jeho a divné skutky jeho, kteréž činil.

5. Neboť jest vyzdvihl svědectví v Jákobovi, a zákon vydal v Iz-raeli, což přikázal * otcům našim, aby v * známost uvodili synům svým. *I.M.18,19.

6. Aby to poznal věk potomní, synové, kteříž se zroditi měli; a ti povstanouce, aby vypravovali dítkám svým.

7. Aby pokládali v Bohu naději svou, a nezapomínali se na skutky Boha silného, ale ostříhali příka-zání jeho.

8. Aby nebyvali jako otcové je-jich, pokolení * zpurné a protivní národ, kterýž nepřavil srdce svého, a nebyl věrný Bohu silnému duch jeho. *V.M.92,5-6.

9. Jako synové Efraim zbrojní, ac * uměle z lucičtější stříleči, však * v čas boje zpět se obrátili. *Z. 140,4.

10. Nebo neostříhali smlouvy Boží, a v zákoně jeho zpěčovali se choditi.

11. Zapomenuli se na činy jeho, a na divné skutky jeho, kteréž jim ukázal.

12. Před oči jejich činil divy v zemi Egyptské, na poli Soan.

13. Rozdělil * moře, a převedl je; učinil, aby o stály vody jako hro-mada.

14. Vedl je * ve dne v oblace, a každé noci v jasném ohni. *II.M.13,21.

15. Protřhl * skály na poušti, a napájel je jako z propasti veli-kých. *II.M.17,6. Z. 105,41. I.Kor.10,4.

16. Vyvedl potoky z skály, a u-činil, aby vody tekly jako řeky.

17. A však vždy přičiněli hří-chu proti němu, a popouzeli Nej-vyššího na poušti.

18. A * pokoušeli Boha silného v srdci svém, o žádajice pokrmu podlélibosti své. *I.Kor.10,9. IV.M.11,4.

19. A mluvili proti Bohu, říkou-cě: Zdalíž bude mocí Bohu silny pripraviti stul na této poušti?

20. A j, udeřilť jest v skálu, a tekly vody, a řeky se rozvodnily.

Zdali také bude mocí dáti chleba? Zdali nástroj masa lidu svému?

21. A protož uslyšav Hospodin, rozněval se, a oheň zažžen jest proti Jákobovi, a prchlivost vstou-pila na Izraele.

22. Proto že se nedověřili Bohu, a neměli naděje v spasení jeho.

23. Ačkoli rozkázal obilákům shu-ry, a pruduchy nebeské otevřel.

24. A dštil na ně * mannou ku pokrmu, a obilte nebeské dával jim. *II.M.16,14.

25. Chléb mooných jedl člověk, sesal jim pokrmů do sytosti.

26. Obrátil vítr východní u po-vcťti, a přivedl mocí svou vítr po-lední.

27. I dštil na ně * masem jako prachem, a pftactem pernatým jako pískem mořským. *IV.M.11,91.

28. Spustil je do prostřed vojška jejich, a všudy vůkol stanů jejich, a dal jim to, čehož žádali.

30. Ještě nevyplnili žádosti své, ještě pokrm byl v ústech jejich.

31. A * v tom prchlivost Boží připadla na ně, a zbil tučné je-jich, a přední Izraelské porazil.

32. S tím se všim vždy předivným skut-kům jeho.

33. A protož dopustil na ně, že marně skonali dny své, a léta svá s chvátáním.

34. Když je hubil, jestliže ho hle-

losti své, na horu tu, kteréž * do-byla pravice jeho. *Z. 80,16.

55. Vyhnav * před tváři jejich národy, způsobil to, aby jim na pravačce dědictví o jejich příši, a aby přebývala v staních jejich pokolení Izraelská. *Joz.13,6. Z. 44,3. IV.M.92,8-9.

56. Vřsak vždy předece pokoušeli a dráždili Boha nevyššího, a svědectví jeho neostříhali.

57. Ale zpět odtěše, převrácené činil, jako i předkové jejich; u-chýlili se jako mylné * lucičtější. *Oz.7,16.

58. Nébo popouzeli ho výstostmi svými, a rytinami svými k hor-lení přivedli jej.

59. Slyšel Bůh, a rozněval se, a u velikou oškřivost vzal Izraele, 60. Tak že opustiv přibýtek v Silo, stánek, kterýž postavil mezi lidmi.

61. Vydal v zajetí silu svou, a slávu svou v ruce nepřitele.

62. Dal pod meč lid svůj, a na dědictví své se rozněval.

63. Mládence jeho * sezral oheň, a panny jeho nebyly chváleny. *Job.1,16.

64. Kneží * jejich od meče padli, a vdovy jejich neplakaly. *I.Sam.22,17.

65. Potom pak * proctil Pán Je-ko ze sna, jako silny rek, kterýž po vině sobě nepřikrjuje. *Mat.8,24.

66. A rasil nepřítelky své po za-klad, a u věčné poháněni je vydal.

67. Ačkoli pak pohrdl stánkem Jozefovým, a pokolení Efraimova nevyvolil,

68. Však vyvolil pokolení Judo-vo, horu Sion, kterouž zamíloval.

69. A vystavěl sobě, jako hrad vysoký svátyni svou, jako zemi, kterouž utvrdil na věky.

70. A vyvolil * Davida služeb-níka svého, vzav jej od chlévl níka stáda. *I.Sam.16,11 násl.

71. Když chodil za ovcemi bře-zimi, zavedl jej, aby * pásť já-koba, lid jeho, a Izraele, dědictví jeho. *I.Sam.5,2.

72. Kterýž pásť je v upřímnosti srdce svého, a zvláštní opatrností rukou svých vodil je.

ZALM 79.

Na veliké své těžkosti a ukrutnost ne-přatel církev tužebně před Bohem na-fřka, 6. vedlě toho, aby nepřítel jejich strestal, jim pak hřichy odpustil, poni-žené prosíce, 19. vřščnost společnou osvědčují.

1. Žalm Azafovi.

3. Před Efraimem, Benjaminem a Manasse vzbud' moc svou, a přispěj k spasení našemu.
 4. Ó Bože, navrať nás, a dejž, ať nám svítí obličej tvůj, a spasení budeme.
 5. Hospodine Bože zástupů, dokudž se přisně stavěti budeš k modlitbám lidu svého?
 6. Nakrmil jsi je * chlebem pláče, a dals jim vypítí slz míru velikou.
 7. Postavils nás k sváru soudcům našim, v posměch a žert těm, kteříž jsou vůkol nás. *
 8. Ó Bože zástupů, navrať nás, a dej, ať nám * svítí obličej tvůj, a spasení budeme.
 9. *Thy* jsi kmen vinný z Egypta přenesl, vyhnal jsi pohany, a vsa dilš jej.
 10. Uprázdnil jsi mu, a učinils, aby se vkóřenil, i zemi naplnil.
 11. Prikryty jsou hory slněm jeho, a řeví jeho jako nejvyšší cedrově.
 12. Vypustil ratolesti své až k moři, a až * do řeky rozvodý své.
 13. I pročez jsi rozbořil hradbu vinnice, tak aby * každý, kdož by tudy šel, trhati z ní mohl?
 14. Vepř divoký zryl jí, a zvět polní spásá ji.
 15. Ó Bože zástupů, obrať se již, popať s nebe, viz a navštív kmen vinný tento,
 16. Vinnici tu, kterouz * štípila pravice tvá, a mladistvý řeví, kde- řež jsi zmocnil sobě.
 17. Popálenat jest ohněm a poroubána, od žehráni obličje tvého hnyne.
 18. Budíž ruka tvá nad mužem pravice tvé, nad synem člověka, kteréhož jsi zmocnil sobě.
 19. A neodstoupímeť od tebe; zachovej nás při životu, ať jméno bude vyzýváme.
 20. Hospodine Bože zástupů, * navrať nás zase, a dej, ať nám svítí obličej tvůj, a spasení budeme.

ZALM 81.

Girkev k oslavování Boha se ponouká, je, řeč samého Boha (o dobrodinech jim činěných a neposlušnosti jejich, až i o tom, co by jim byl učinil, kdyby ho byl poslouchali), k nim mluvenou přímou.
 1. Přednímu z kantorů na gittit, Azafovi.

2. Přesejte * Bohu, síle naši, prokřikujte Bohu Jákobovu.
 3. Vezměte žaltář, přidejte duben, harfu libou a loutnu.
 4. Trubte trubou na novměstce, v uloženy čas, v den slavnosti naší.
 5. Nebo toť jest ustaven v Izraeli, rád Boha Jákobova.
 6. Na svědectví v Jozetovi vydíhl jej, když byl vysel proti zemi Egypťské, kdež jsme jazyk neznámý slyšchati musili.
 7. Osvobodil jsem, dí Bůh, od břemene rameno jeho, a ruce jeho nádob zednických zproštěny byly.
 8. V souzením tom, když jsi volal, vytrhl jsem tě, vyslyšel jsem tě z skryše hromu, * zkušoval jsem tě při vodách sváru Sélah.
 9. Řekl jsem: Slys, * lidé můj, a osvědčím se tobě, ó Izraeli, buďeš-li mne poslouchati,
 10. A nebudě-li mezi vámi Boha jiného, a nebuděš-li se klaněti Bohu cizimu.
 11. Já jsem * Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egypťské, otevři o jen ústa svá, a naplň je.
 12. Ale neuposlechl lid můj hlasu mého, a Izrael nepřestel na mně.
 13. A protož * pustil jsem je v žádost srdce jejich, i chodili po radách svých.
 14. Ó byť mne byl lid můj poslouchal, a Izrael po cestách svých chodil.
 15. Tudíž bych já byl * nepřátelých jejich snížil, a na protivníky jejich obrátíl ruku svou.
 16. A ti, kteříž v nenávisti mají Hospodina, ulisně by se jim podávatí musili, i byl by čas jejich až na věky.
 17. A krmil bych je byl jádrem pšenice, a medem z skály sytil bych je.

ZALM 82.

V žalmu tomto Bůh soudce s správece světa 2. trece, 3. napominá, 5. nad námi nástiká, 6. a smrti jim hrozí; 8. při koncě pak prorok za obnovení epřavy světa se modlí.
 1. Zalm Azafov.

Bůh stojí v shromáždění Božím, u prostřed bohů soud čině, a dí: 2. Dokudž souditi budete nespravedlivě, a soudby nešlechterných přijímati? Sélah.
 3. Zastávejte * bídného a sirot-

ka, utištěného o a chudého spravedlii vybláshuje.
 4. Vytrhněte bídného a nuzného, z ruky nešlechterných vytrhněte ho.
 5. Ale nevědí nic, nerozumějí nic; ve tmách ustavně chodí, až se profo všickni základové země pohybují.
 6. Řekl jsem já byl: Bohové jste, a synové Nejvyššího vy všickni;
 7. A však jako i jin lid zedměte, a jako jeden z knížat padnete.
 8. Povstaníž ó Bože, suď zemi; nebo ty * dědičné vládněš všemi narody.

ZALM 83.

Bežoňná utlování nepřátel proti lidu Božimu předsavzátá prorok přišlo, 10. pomaty 17. pro osážením Boží slávy jim žádá.

1. Piseň a Zalm Azafov.
 2. Bože, * neodmklíž se, nečině se neslyše, amž se * upokojí, ó Bože silný.
 3. Nebo ai, * nepřátelě tvoji se bouří, a ti, kteříž tě v nenávisti mají, pozdvihují hlavy.
 4. Chytré tajně rady proti lidu tvému skládají, a rádi se proti těm, kteréž ty skrýváš.
 5. Říkajice: * Poďte, a vybláde me je, ať nejsou národem, tak aby ani zpomínano nebylo více jména Izraelova.
 6. Jednomyslně se na tom spolu snesli, i smlouvou se * proti tobě zavázali.
 7. Stánkové Idumejští a Izmaelští, Moabští a Agarensí, a Gebalsí a Ammonitsí, a Amalechitsí, Filistimští s obyvateli Tyrskými.
 8. Ano i Assyrští spojili se s námi, jsouce na ruku synům Lotovým. Sélah.
 9. Učiníž jim jako * Madjanským, jako o Zizarovi, a jako Jabínovi při potoku Cison,
 10. Učiníž jim jako * Madjanským, jako o Zizarovi, a jako Jabínovi při potoku Cison,
 11. Kterých jsou do konce vyblázeni v Endor, a učinění hnůj země.
 12. Nalož s nimi a s vudci jejich jako s * Goréhem, jako s Zébem, jako s Zebahem, a jako s Salimunou, se všemi knížaty jejich.
 13. Neboť jsou řekli: Uvažme * se dědičné v příblitky Boží.
 14. Můj Bože, utiř to, ať jsou

jako chumelice, a jako stéblo před větrem.

15. Jakož oheň spaluje les, a jako plamen zapaluje horu,
16. Tak ty je vichřicí svou stíheš, a bouří svou ohrom je.
17. Naplň tváře jejich zahanbením, tak aby hledali jména tvého, Hospodine.
18. Nechť se hanbí a děsí na věčné časy, a ať potupu nesou a zahynou.
19. A tak ať poznají, že ty, kteříž sám, jmeno máš * Hospodin, jsi nejvyšší nade vsí zemí. *11.M.14.4.

ZALM 84.

Opravdové své toužení po přibytích Božích a službách avatých prorok předloživ, a žádá v nich stálo rážtávati, a dobroty Hospodinovy užívatí.

1. Přednímu z kantorů na gíttit, synů Chóre, žalm.
2. Jak jsou * mil přibytkové tvoji, Hospodine zástupí *11.M.24.5.
3. Žádostiva * jest a velice touzí duše má po síncích Hospodinových; srdce mé i tělo mé pléše k Bohu živému. *2.26.6; 27.4.
4. Ano i ten vrabec nalezl sobě místo a vlaštovice hnízdo, v němž by schránila mladá své, při ol-tářích tvých, Hospodine zástupí, králi můj a Bože můj.
5. Blahoslavení, kteříž přebývají v domě tvém, tyf tebe na věky chváliti budou. Sélah.
6. Blahoslavený člověk, jehož * síla jest Hospodin, a v jejichž srdci jsou stezky kroků jejich, *2.18.2.3.
7. Ti, kteříž jdouce přes údolí moruší, za studnici jej sobě pokládají, na něž i déšť požehmání přichází.
8. Berou se houf za houfem, a ukazují se před Bohem na Sionu.
9. Hospodine Bože zástupí, * vyslyš modlitbu mou, pozoruj, ó Bože Jákobův. Sélah. *2.5.2.8.
10. Pavěz naše, popať, ó Bože, a viz tvář pomazaného svého.
11. Nebo lepší jest den v síncích tvých, než jinde tisíc; zvolil jsem sobě raději u prahu seděti v domě Boha svého, nežli přebývati v stáncích bezbožníků.
12. Nebo Hospodin Bůh, * jest slunce a pavezá; tuť milosti i slávy udílí Hospodin, aniz odepre o čeho dobrého chodícím v u-přímosti. *11.M.15.1.2; 23.1.
13. Hospodine zástupí, blahosla-

vený člověk, kterýž naději skládá v tobě.

ZALM 85.

Dobrodlní Božské předělým činěná při-pomínaje lid Boží, za podobná v podob, ně přičně Bohu se modlí, a, a hledě na Boží sliby, uctáváje se v naději o naplnění též modlitby.

1. Přednímu z kantorů, synů Chóre, žalm.
2. Laskavě se, Hospodine, někdy ukazoval k zemi své, přivedls zase z vězení Jákoba.
3. Odpustil jsi nepravost lidu svého, přikryls všeliký hřích jejich. Sélah.
4. Zdržels všecken hněv svůj, odvrátils od zúrivosti prchlivosti svou.
5. Navratíš se zase k nám, ó Bože spasení našeho, a učiní přítrž hněvu svému proti nám.
6. Zdalíš na věky * hněvali se budeš na nás? A protáhneš zúrivot svou od národu do pronárodu?
7. Zdalíš ty obrátíš se, neobživíš nás, tak aby se lid tvůj veselil v tobě?
8. Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství své, a spasení své dej nám.
9. Ale poslechnu, co říká Bůh ten silný Hospodin. Jistě žeť mluví pokoj k lidu svému, a k svatým svým, než aby se nenavracovali zase k bláznotvým.
10. Zajisté žeť jest * blízké těm, kteříž se ho bojí, spasení jeho; a přebývati bude sláva u zemi naší. *2.146.18.19.
11. Milosrdenství * a víra potka-jí se spolu, spravedlnost a pokoj dádí sobě políbení. *2.72.8.
12. Víra z země pučiti se bude, a spravedlnost s nebe vyhlédáti.
13. Dáť také Hospodin i časné dobré, tak * že země naše vydá úrody své. *11.M.26.4. 2.27.7. Joel 2.19.22.
14. Způsobí to, aby spravedlnost před ním šla, když obrátí k cestě noby své.

ZALM 86.

David prosí za vyproštění od protivníků svých, předkládáje toho příčiny, nejprv z strany sebe, 5. potom z strany Boha, 14. naposlady z strany nepřátel.

1. Modlitba Davidova.
2. Ostříhejž duze mé, neboť jsem chudý a nužný. *2.88.3. 2.40.16.

ten, jehož miluješ; zachovej služebníka svého, ty Bože můj, v tobě naději majícího.

3. Smiluj se nad mnou, Hospodine, k toběť zapíše každého dne volám.
4. Potěš duše služebníka svého, neboť k tobě, ó Pane, duše své pozdvihuji.
5. Nebo ty jsi, Pane, dobrotivý a litostivý, a hojný v milosrdenství ke všem, kteříž tě vzývají.
6. Slyš, Hospodine, modlitbu mou, a pozoruj hlas žádosti můj.
7. V den * sroužení svého vzývám tě, nebo mne vyslycháš. *2.50.15.
8. Nenif žádného * tobě podobného mezi bohy, ó Pane, a není takových skutků, jako jsou tvoji. *11.M.15.11. 2.71.15.

9. Všickni národové, kteříž jsi učinil, přicházejíce, skláněti se budou před tebou, Pane, a ctíli jméno tvé.

10. Nebo jsi ty veliký, a činíš divné věci, ty jsi Bůh sám.
11. Vyvů * mne, Hospodine, cestě své, abych chodil v pravdě tvé; ustaj srdce mé v bázni jména svého. *2.139.24.
12. J budu tě * oslavovati, Pane Bože můj, z celého srdce svého a ctíli jméno tvé na věky. *2.92.
13. Poněvadž milosrdenství tvé veliké jest nade mnou, a vytrhls dušimou z jámy nehlubší. *2.80.4.
14. O Bože, povstalt' jsou pyšni proti mně, a rota náslníků hledají bezvířnosti mého, ti, kteříž tě sobě nepředstavují. *2.64.5.
15. Ale ty Pane, Bože silný, litostivý a milostivý, shovívajíc i hojný v milosrdenství, i pravdomluvný, *11.M.34.6.
16. Vzhledniž na mne, a smiluj se nade mnou, obdať silou svou služebníka svého, a zachovávaj svyna děvky své. *2.116.16.
17. Prokaž že mně znamení dobrotivosti, tak aby vidouce to ti, kteříž mne nenávidí, zahanbeni byli, že jsi ty mi, Hospodine, spomohl, a mne potěšil.

ZALM 87.

Prorok sláva i blahoslavenství cirkve Boží předkládá, 4. a rozdílení jí skrze uvedení do ní pokanů předpovídá.

1. Synům Chóre, žalm a píseň.
2. Milujet Hospodin, totiž brá-

ny Sionské, nade všechny přibytky Jákobovy.

3. Přeslavně jsou to věci, kteříž se o tobě hlásají, ó město Boží. Sélah.
4. Připomínati budu * Egypt a Babylon před svými známými, ano i Filistinské a Tyrské i Moudřiny, že se tu každý z nich narodil. *2.89.11. 1.30.7.
5. An i o Sionu praveno bude: Ten i onen jest rodem z něho; sám pak Nejvyšší utvrdí jej.
6. Sečteť Hospodin při popisu národy, a dí, že tento se tu narodil. Sélah.
7. Tou příčinou zpívají s píesáním o tobě všechny moci života mého.

ZALM 88.

Prorok předkládáje své rozličné a veliké těžkosti, tužebně před Bohem naříká, 11. a pro jeho slávu při životu zachování, i se všech těžkostí vyproštění sobě žádá.

1. Píseň a žalm synů Chóre, přednímu zpěváku na machalát * zpívání, vyučující, složený od * Hémana Ezrachitského. *1.Kr.1.4.31. 1.Par.25.5.
2. Hospodine, Bože spasení mého, ve dne i v noci k tobě volám.
3. Vstupiž před * oblíkej tvůj modlitba má, nakloň ucha svého k volání mému. *2.5.2.80.1.
4. Neboť jest * naphněna trápe-ními duše má, a život můj až k hrobu se přiblížil. *Přát. Jer. 1.12.
5. Počten jsem mezi ty, kteříž se dostávají do jámy; připodob-něn jsem člověku beze vsí síly.
6. Mezi mrtvé jsem odložen, jako zmordovaný ležící v hrobě, na něž nerpomináš více, kteříž od ruky tvé vyňazeni jsou.
7. Spustils mne do jámy nejzpod-nější, do nejtemnějšího a nejhlubšího místa.
8. Dolehla na mne prchlivost tvá, a všim * vinobílím svým přikvačil jsi mne. Sélah. *2.42.6.
9. Daleko jsi vzdálil mé známé ode mne, jimž jsi mne velice zosklivil, a tak jsem sevřin, že mi nelze nijakž vyjiti.
10. Zrak můj hyne trápením; na každý den vzývám tě, Hospodine, ruce své před tebou rozprostíraj.
11. Zdalí před * mrtvými učiníš zazrak? Aneb vstanou-li mrtví, aby tě oslavovali? Sélah. *2.6.6.

12. I zdali bude ohlašováno v hrobě milosrdenství tvé, a pravda tvá v zahynutí?
 13. Zdáliž v známém příchází ve tmách div tvůj, a spravedlnost tvá v zemi zapomenutí?
 14. Já pak, Hospodine, k tobě volám, a každého jitra předchází tě modlitba má.
 15. Pročež, ó Hospodine, zamíř předě mnou? *
 16. Ztrápený jsem, jako hned mje umřítí od násilí, snáším hrůzy tvé, a děším se.
 17. Hněv tvj přísný na mne se oboril, a hrůzy tvé kruté sevřely mne.
 18. Obklíčují * mne jako voda, na každý den obstupují mne hromadné.
 19. Vzdálil jsi * ode mne přítele a tovaryše, a známým svým jsem ve tmě.

ZALM 89.

Prokok z milosrdenství otcům předěním v albiích i v skutcích prokřázaného Boha slavi, 88, a na přitomný bídný spůsob lidu Božeho narčíkaje, 47, za sponování pokorně se modlí, 53, a dítě chaběním vše savíra.

1. Vyučitel, složený od Etana *
 2. O milosrdenstvích * Hospodínových na věky zpívají budou, od národu do pronárodu zvěstovati budou pravdu tvou ústy svými.
 3. Nebo jsem řekl: Na věky milosrdenství vzdělávati se bude, na nebi utvrdíš pravdu svou, o níž řekl:
 4. Učinil jsem * smlouvu s voleným svým, přísáhl jsem Davidovi služebníku svému,
 5. Ze až na věky * utvrdím símě tvé, a vzdělám od národu do národu trůn tvj. Sělah.
 6. Protož oslavuji * nebasa div tvj, Hospodine, i pravdu tvou v shromáždění svatých.
 7. Nebo kdo na nebi přirovnán býti může Hospodinu? Kdo jest podobný Hospodinu mezi syny silných?
 8. Bůh i v shromáždění svatých strašlivý jest náramně, a hrozný nade všechny vůkol něho.
 9. Hospodine Bože zástupů, kdo jest jako ty, silný Hospodine? Nebo pravda tvá tobě přistojí vsudy vůkol.

10. Ty panuješ * nad dutím moře; když se zdvihají vlny jeho, ty je skrocuješ.
 11. Ty jsi jako raněného potěl Egypt, a silným ramenem svým * rozptýlil jsi nepřátely své.
 12. Tvář jsou nebasa, tvá také i země, okřšlek * i plnost jeho ty jsi založil.
 13. Půlnoční i polední strana, kteréž jsi ty stvořil, i Tábor a Hermon o tvém jménu zpívají.
 14. Tvé rámě jest přemocné, silná ruka tvá, a vyvýšená pravice tvá.
 15. Spravedlnost * a soud jsou základem trůnu tvého, milosrdenství i pravda předcházejí tvář tvou.
 16. Blahoslavený lid, kterýž zná zvuk tvuj; ři, Hospodine, v svět-le obličjeje tvého choditi budou.
 17. Ve jménu tvém plésati budou každého dne, a v spravedlnosti tvé vyvýšit se.
 18. Nebo sláva slly jejich ty jsi, a z milosti tvé k zvýšení přijde roh náš.
 19. Nebo štít náš jest Hospodínův, a svatého Izraelského král náš.
 20. Tehdy mluv v vidění k svatému svému, řekl jsi: Složil jsem pomoc v reku udatném, zvýšil jsem vybraného z lidu.
 21. Nalezl jsem * Davida služebníka svého, olejem o svým svatým pomazal.
 22. A protož budeš s ním * stále ruka má, ano i ramenem svým posilovali ho budu.
 23. Nebudeť ho moci nuziti nepřítel, ani člověk neslechný trá-piti.
 24. Nebo potru před tvář jeho protivníky jeho, a ty, kteréž ho nenávidí, porazím.
 25. Nadto pravda má a milosrdenství mé s ním bude, a ve jménu mém vyvýšen bude roh jeho.
 26. A vložím na * mofe ruku jeho, a na řeky pravici jeho.
 27. On volaje ke mně * di: Ty jsi otec můj, Bůh silný můj a skála spasení mého.
 28. Já také * za prvorozeneho vystavím jej, a za vyvýšého králů zemských.
 29. Na věky zachovám jemu milosrdenství své, a smlouva má s ním stála bude.
 30. Učiním i to, aby na * věky

trvalo símě jeho, a o trůn jeho jako dnové nebasa.
 31. Jestliže by pak synové jeho opustili zákon můj, a v soudech svých nechodili,
 32. Jestliže by ustanovení mých osřfihali, a příkazani mých nepostřihali;
 33. Tedy navštívím metlou přestoupení jejich, a trestáním nepravost jejich,
 34. Ale milosrdenství * svého neodčinim od něho, aniž klamati budu proti pravdě své.
 35. Nepoškrvím smlouvy své, a tobo, což vyšlo z úst mých, nemžním.
 36. Jednou jsem přísáhl skrze svatost svou, nesklamám Davida, dovi,
 37. Ze * símě jeho na věky bude, a trůn jeho jako slunce přede mnou,
 38. Jako měsíc utvrzeno bude na věky, a jako * svědkové na obloze hodnověrní.
 39. Ale ty jsi, jej zavrhl a potupil, rozhněvals se na pomazaneho svého.
 40. Zavrhl jsi smlouvu s služebníkem svým, povrhls korunu jeho na zem.
 41. Roztrhal jsi všecky ohraďy jeho, a bařty jeho jsi rozválel.
 42. Derou jej všickni, kteréž tu jsou; jest ku * pošměchu i sousedům svým.
 43. Vyvýšil jsi pravici protivníka jeho, obveselils všecky nepřátely jeho.
 44. Ztupils i ostřil meče jeho, a nž jsi dal jemu, aby ostali mohli v boji.
 45. Učinils přitřz okrase jeho, a trůn jeho svrhil jsi na zem.
 46. Ukrátil jsi dnů mladosti jeho, a hanbous jej přiodil. Sělah.
 47. Až dokud, * Hospodine? Navěky-liž se skrývati budeš? Tak-liž hořeji bude jako obeh přchil-vost tvá?
 48. Rozpomeniž se na mne, jak krátký jest věk můj. Zdáliž jsi pak nadarmo stvořil všecky syny lidské?
 49. Kdo z lidů může tak živ býti, aby neokusil smrti? Kdo vytrhne život svůj z hrobu? Sělah.
 50. Kdež jsou * milosrdenství tvá první, ó Pane? Přisahuť jsi učinil Davidovi v pravdě své.
 51. Pamatuji, Pane, na útržky činné služebníkům tvým, a jak

10. Ty panuješ * nad dutím moře; když se zdvihají vlny jeho, ty je skrocuješ.
 11. Ty jsi jako raněného potěl Egypt, a silným ramenem svým * rozptýlil jsi nepřátely své.
 12. Tvář jsou nebasa, tvá také i země, okřšlek * i plnost jeho ty jsi založil.
 13. Půlnoční i polední strana, kteréž jsi ty stvořil, i Tábor a Hermon o tvém jménu zpívají.
 14. Tvé rámě jest přemocné, silná ruka tvá, a vyvýšená pravice tvá.
 15. Spravedlnost * a soud jsou základem trůnu tvého, milosrdenství i pravda předcházejí tvář tvou.
 16. Blahoslavený lid, kterýž zná zvuk tvuj; ři, Hospodine, v svět-le obličjeje tvého choditi budou.
 17. Ve jménu tvém plésati budou každého dne, a v spravedlnosti tvé vyvýšit se.
 18. Nebo sláva slly jejich ty jsi, a z milosti tvé k zvýšení přijde roh náš.
 19. Nebo štít náš jest Hospodínův, a svatého Izraelského král náš.
 20. Tehdy mluv v vidění k svatému svému, řekl jsi: Složil jsem pomoc v reku udatném, zvýšil jsem vybraného z lidu.
 21. Nalezl jsem * Davida služebníka svého, olejem o svým svatým pomazal.
 22. A protož budeš s ním * stále ruka má, ano i ramenem svým posilovali ho budu.
 23. Nebudeť ho moci nuziti nepřítel, ani člověk neslechný trá-piti.
 24. Nebo potru před tvář jeho protivníky jeho, a ty, kteréž ho nenávidí, porazím.
 25. Nadto pravda má a milosrdenství mé s ním bude, a ve jménu mém vyvýšen bude roh jeho.
 26. A vložím na * mofe ruku jeho, a na řeky pravici jeho.
 27. On volaje ke mně * di: Ty jsi otec můj, Bůh silný můj a skála spasení mého.
 28. Já také * za prvorozeneho vystavím jej, a za vyvýšého králů zemských.
 29. Na věky zachovám jemu milosrdenství své, a smlouva má s ním stála bude.
 30. Učiním i to, aby na * věky

ZALM 90.

Milost, kterouž Bůh svatým svým žitím ráčil Mojšá připomenuv, 3, jakož nešťastí života všech lidí, 7, tak i bídu Izraelských vyavěšuje, 12, modle se při tom Bohu, aby lid své; obnově, 14, potěšil i dno své při nich utvrditi ráčil.

1. Modlitba Mojšá, muže Božho.
 Pane, ty jsi býval příbytek náš od národu do pronárodu.
 2. Prvé * než hory stvořeny byly, nežlis sformoval zemi, a okřšlek světa, ano hned od věků až na věky, ty jsi Bůh silný.
 3. Ty přivodíš člověka na to, a by setřin byl, říkáje: Navraťte se zase, synové lidíš.
 4. Nebo by tisíc let přetrval, jest to před * očima tvýma jako den večerejši, a bědeni noční.
 5. Povedni * zachvacuješ je; jsou sen, a jako o bylina hned v jitre pomljejíci.
 6. Toho jitra, kteréhož vykvete, neměni se, u večer pak jsc podřata, usychá.
 7. Ale my hymeme od * hněvu tvého, a prchlivosti tvou jsme zděšeni.
 8. Nebo jsi položil nepravosti naše před sebe, a * tajnostj naše na světlo obličjeje svého.
 9. Pročež všickni dnové naši * v náhle přebhají pro tvé rozhněvání; k skončení let svých docházíme jako řeč.
 10. Všech dnů let našich jest let sešmdesátě, aneb jest-li kdo silnějšího přirození, osmdesát let, a i to, což nejdárnějšího v nich, jest práce a bída, a když to pomine, tož ihned rychle zaleťme.
 11. Alekdo jest, ješto by znal přímnost hněvu tvého, a ostýchal se zřívostj tvé?
 12. Naučiz * nás počítati dnů našich, abychom uvodili moudrost b srdce.
 13. Navrať se zase, Hospodine, až dokud prodleboš? Mějž lítost nad služebníky svými.
 14. Nasyt' nás hned v jitre svým milosrdenstvím, tak abychom pro-

zpěvovati, a veselili se mohli po všechny dny naše.

15. Obveselil nás podle dnů, v nichž jsi nás sruzoval a let, v nichž jsme okoušeli zlého.

16. Budiž zřejmé při služebnících tvých dílo tvé, a okrasa tvá při synech jejich.

17. Budiž nám přítomná i ochotnost Hospodina Boha našeho, a díla rukou našich potvrď mezi námi, díla, pravím, rukou našich potvrď.

ZALM 91.

Prorok S. všech v Boha doufajících poctě, že je ve všech věcech nebezpečných, zvláště v čas morového povstání ochraňovati bude.

1. Ten, kdož v skrytí Nejvyššího přebývá, v sítnu Všemohoucího odpočívá bude. *Z.17.8.38.8.

2. Dim Hospodinu: Ůtčiště * mě a hrad můj, Bůh můj, v němž naději skládáti budu. *Z.142.6.

3. Ont zajiště vysvobodí tě z o-sidla lovců, a od nejedovatějšího nakažení morního.

4. Brky svými * přikryje tě, a pod křídly jeho bezpečí budeš; místo štíru a pavězy budeš mít pravdu jeho. *Mat.29.37.

5. Nebudeš se báti * přístrachu nočního, ani střely létající ve dne. *Př.16.34.38.

6. Ani nakažení morního, vteokoucího se v mrákové, ani povětrí morního, v polední čas hubičho.

7. Padne lich po boku tvém tisíc, a deset tisíců po pravici tvé, ale k tobě se to nepřiblíží.

8. Očima tolika svýma to spatříš, a odpiatě bezbožných se podíváš.

9. Poněvadž jsi Hospodina, kterýmž Ůtčiště mé jest, a Nejvyššího za svůj příbytek položil.

10. Nepřihodí se tobě nic zlého, aniž se přiblíží jaká rána k stánku tvému.

11. Nebo * andělům svým přikázal o tobě, aby tě ošťřihali na všech cestách tvých. *Z.94.8. Mat.4.6. Luk.4.10.

12. Na rukou ponosou tě, abys * neurazil o kamen nohy své. *Z.121.4.

13. Po lvu a * bazalisku choditi budeš, a pošlapáš lvíce i draka.

14. Poněvadž mne, di Bůh, * zamiloval, vysvobodím jej i v vyšším; nebo poznal jméno mé. *Z.66.24.

15. Vzvati mne bude, a vyslyším jej; já s ním budu v souzení, vytrhnu a oslavím jej.

16. Dlouhosti dnů jej nasýtím, a ukáži jemu spasení své.

ZALM 92.

Církev probudívá se k chvále Boží, 6. skutky jeho rozvažuje, 7. bezbožníkům rychlé zkažení, 11. své pak zvelebení, 13. a nekonalé věřících blahoslavenství předpovídá.

1. Zalm a píseň, ke dni sobotnímu.

2. Dobré * jest oslavovati Hospodina, a žalmy zpívati jménu tvému, ó Nejvyšší, *Z.147.1.

3. Zvěstovati každé jitro milosrdenství tvé, a pravdu tvou každé noci.

4. Při nástroji o desíti strunách, při loutně, a při harfě s písmičkou.

5. Nebo jsi mne rozveselil, Hospodine, skutky svými, o skutcích rukou tvých zpívati budu.

6. Jak veliči jsou * stulkové tvoji, Hospodine! Velmi o huboká jsou myšlení tvá *Z.104.94. 97.130.17.

7. Clovek hovzámí nezná toho, aniž blázen rozumí tomu.

8. Že vyrostají bezbožní jako bylina, a kvetou všickni činitelé nepravosti, aby vyhazeni byli na věky.

9. Ty pak * ó Nejvyšší, že na věky jsi Hospodin.

10. Nebo aj, nepřítelé tvoji, Hospodine, nebo aj, nepřítelé tvoji známou; rozptýleni * budou všickni činitelé nepravosti. *Z.98.2.

11. Můj pak * roh vyzdvihneš jako jednohořezův, pokropen budu olejem novým. *Z.89.16.76.

12. I podívá se * oko mé na ty, jenž mne špehují, a o těch nešetím chetnicích, jenž proti mně povstávají, ušima svýma uslyším. *Z.91.8.

13. Spravedlivý jako palma kvěsti bude, a jako cedr na Libánu rozloží se. *Z.52.10. Př.11.28.

14. Stípení v domě Hospodinově v síntcích Boha našeho kvěsti budou.

15. Ještě i v šedinách * ovoce ponosou, spanilí a zeleni budou. *Z.1.9.

16. Aby to zvěstováno bylo, a že přímý jest Hospodin, skála má, a že nepravosti žádné při něm není. *V. M.39.4.

ZALM 93.

Království Krátova šikovost a moc, kteréž nestaliko při správe všeho stvoření, 6. ale obzvláště při enky se spastuje, prorok Boží obhlaňuje.

1. Hospodin * kraluje, v důstojnosti se oblékl, oblékl se Hospodin

v sílu, a přepásal se; také okřálek země upevnil, aby se nepohnul. *Z.37.11.

2. Utrzenť jest trůn tvůj přede všemi časy, od věčnosti ty jsi.

3. Pozdvihují se řeky, ó Hospodine, pozdvihují řeky * z rukou svých, pozdvihují řeky vinobití svých. *Z.66.8.

4. Nad zvuk mnohých vod, nad sílu vln mořských mnohem * silnější jest na výsostech Hospodin. *Z.99.9.

5. Svědectví tvá jsou velmi * jistá, domu tvému uslechtilá svatost, Hospodine, až na věky. *Jan.17.17.

ZALM 94.

Prorok Boha prosí, aby domáci lidu svého tyraný strestal; 8. jimž domlouvá, že proto že Božího křiveni zapírali, 12. po-božné utištěné naděle silby, naděle přikladem svým v doufání ustáváje a těší.

1. Dože silný pomst, Hospodine, Bože silný pomst, zastkvě se.

2. Zdvihni se, ó soudec vsí země, a dej odplatu pyšným. *Z.7.12.

3. Až dokud bezbožní budou plésati, až dokud bezbožní budou plésati, 4. Zvati a * hrdě mluviti, honosíce se, všickni činitelé nepravosti? *Z.81.19.

5. Lid tvůj, Hospodine, potíráti a děditvi tvé bédovati?

6. Vdovy * a přichozi mordovati, a sirotky hubiti. *Ezech.22.7.

7. Říkajíc: Nehledit * na to Hospodin, aniž tomu rozumí Bůh jakobův? *Z.10.11.

8. Rozumějte, ó vy hovadní v lidu, a vy blázni, kdy srozumíte?

9. Zdáli ten, jenž * učinil ucho, neslyší? A kterýž stvořil o oko, zdáli nespátí? *Př.14.20.12. 21.14.

10. Zdáli ten, jenž třese národy; nebude kárati, kterýž učí lidi umění?

11. Hospodinť zná myšlení lidská, že jsou * pouhá marnost. *1. Kor.3.20.

12. Blahoslavený * jest ten muž, kteréhož ty cvičíš, Hospodine, a z kátoha svého jej vvučiješ. *Př.14.12.

13. Abys mu zrušobil pokoj před časy zlymi, až by za tím vykopána byla bezbožníku jáma.

14. Neboť neopustí Hospodin lidu svého, a dědictví svého nezanechá.

15. Ale až k spravedlnosti navrátíš se soud, a za nim všickni u-prímého srdce.

16. Kdož by se byl o mne zasadil proti zlostníkům? Kdo by se byl za mne postavil proti těm, jenž páší nepravost?

17. Kdyby mi Hospodin nebyl ku pomoci, tudíž by se byla octla duše má v mlčení.

18. Již jsem byl řekl: Klesla noha má, ale milosrdenství tvé, ó Hospodine, zdrželo mne.

19. Ve množství přemýšlování mých u vnitřnosti mé, tvá * potěšování obveselovala duši mou. *1. Kor.14.45.

20. Zdáliž se k tobě přitovaryší stolice převrácenosti těch, jenž vynášejí nástik mimo spravedlnost,

21. Jenž se shlukují proti duši spravedlivého, a krev nevinnou odsuzují?

22. Ale Hospodin jest mým hradem vysokým, a Bůh můj skalou Ůtčiště mého.

23. Ont * obrátí na ně nepravost jejich, a zlostí jejich zahladí je, zahladí je Hospodin Bůh náš. *Z.66.24.

ZALM 95.

Davíd církvě k pravé poctě 7, a posrbenství Boha naspomíná, jakž se smývova s ním utěnou, tak i předkřá přikřává.

1. Počte, zpíváme Hospodinu, prokřikujme skále spasení našeho.

2. Předějdeme oblécei jeho * s dikčiněním, žalmy prospějvme jemu. *Z.106.2.

3. Nebo Hospodin jest Bůh veliký, a král * veliký nade všechny bohý.

4. V jehož * rukou základové země, a vrchové hor jeho jsou. *Z.50.10.

5. Jehož jest i moře, nebo on je učinil, i země, kterouž ruce jeho sformovaly.

6. Podte, * sklánějme se, a padneme před ním, klekejme před Hospodinem stvořitelem naším. *Z.132.7.

7. Ont jest zajiště * Bůh náš, a my jsme lid o pastvy jeho, a stá-hlas jeho. *Z.100.3. 9. Jan.10.12. *Z.12.9.7.

8. Nezatvrzuje srdce svého, jako při popuzení, a v den pokušení na poušti.

9. Kdežto * pokoušeli mne otcové vaši, zkusili jsou mne, a ví-děli skutky mé. *1. M.17.2.7. 2.3.17.

10. Za * čtyřicet let měl jsem nespás s národem tím, a řekl jsem: Lid tento bloudí srdcem, a nepo-znali cest mých.

11. Jimž jsem * přísáhl v hněvé svém, že nevejdou v odpočívání mé.

ZALM 96.

Prorok věstí ponouká, aby Boha ohlásil, 4. předkládá jeho důstojnost 10. a království nekonale, 13. kterých Synu Božím v příchodu jeho v ruce uvede, no být mělo.

1. Zpívejte * Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu všechna země. *Z.96,1; 148,1. 12. 49,10.
2. Zpívejte * Hospodinu, dobrořečte jménu jeho, zvěstujte den po dni spasení jeho. *1 Par. 16,29
3. Vypravujte mezi národy slávu jeho, mezi všemi lidmi divy jeho.
4. Nebo veliký Hospodin, a vši chvály hodný, i hrozný jest nade všechny bohy.
5. Všickni zajistě bohové národů jsou modly, ale Hospodin nebasa učinil.
6. Sláva a důstojnost před ním, síla i okrasa v svatyni jeho.
7. Vzdejte Hospodinu čeledi národů, vzdejte Hospodinu čest i moc. *Z.98,1. 148,1. 1 Par. 18,38.
8. Vzdejte Hospodinu čest jména jeho, přimste dary, a vejďte do sítni jeho.
9. Skláníjte se Hospodinu v * o-krase svatosti, boj se obličeje jeho všechna země. *Z.110,3.
10. Reče mezi pohany: * Hospodin kraluje, a že i okrášle zemský upevněn bude, tak aby se nepohnul, a že souditi bude lidi spravedlivě.
11. Rozveselte se nebasa, a plěsej země, zvuc moře, i což v něm jest.
12. Plěsej pole a vše, což na něm, tehdáž ať prospěje všechno dříví lesní.
13. Před tváří Hospodina; neboť se běže, * běže se zajisté, aby soudil zemi. Budeť o souditi okrášle světa v spravedlnosti, a národy v pravdě své. *Z.99,9. 98,17. 51.

ZALM 97.

David o království Kristova prorokuje, 7. modlářství skášení, 8. radost z toho světem obličeje, 10. a tím jich kn po- slavenství, 11. i k chvále Boží pomouká.

1. Hospodin * kraluje, plěsej země, a vesel se ostrovů všechno množství.
2. Oblak a mrákoita jest vůkol tránu jeho.

3. Oheň * předchází jej, a zapaluje vůkol nepřátely jeho. *Z.96,3.

4. Zasvěcujíť se po okrášku světa blýskání jeho; to viduc země, děsí se.

5. Hory * jako vosk rozpývají se před obličejem Hospodina, před obličejem Panovníka vsí země. *Mich. 1,4.

6. Nebesa * vypravují o jeho spravedlnosti, a slávu jeho spatřují všickni národové. *Z.119,2.

7. Zastýdte se všickni, kteříž sloužíte rytinám, kteříž se chlubit modlam; skláníjte se před ním o všickni Bohové. *1 M. 30,4. 2 K. 1,16.

8. To uslyše Sion, rozveselí se, a zpílejí dcery Jidské z příčiny sou- 9. Nebo ty, * Hospodine, jsi nejvyšší na vsi zemi, a velice jsi vy- věšený nade všechny bohy. *Z.98,9.

10. Vy, kteříž milujete Hospodina, mějte * v nenávisti to, což zlého jest; ont ostřihá duši sva- tých svých, a z ruky bezbožníků je vytrhuje.

11. Světlo vsáto jest spravedliv- vým, a radost těm, kteříž jsou u- přímého srdce. *Z.112,4.

12. Veselte se * spravedliví v Hospodinu, a oslavujte památku svatosti jeho. *Z.99,11; 98,1.

13. Světlo prorok lidu Izraelského, a i jiných národů, 7. nřez všech tvorb, aby na čest Krista Fenu z věstí jeho nad nepřátely prospěvali.

1. Zalm. Zpívejte * Hospodinu píseň novou, neboť jest divné věci učinil; spomohla mu pravice jeho, a o rá- mé svatosti jeho. *Z.96,1. 98,10.

2. V známost uvedl Hospodin spasení své, před očima národů zjevil spravedlnost svou.

3. Rozpomenul se na milosrden- ství své, a na pravdu svou k do- mu Izraelskému; všechny končiny * země vidí spasení Boha našeho, * Luk. 2,30.

4. Prokřikuj * Hospodinu všechna země; zvuk vydeje, prospěvejte, a žalm zpívejte. *Z.100,1.

5. Zalm * zpívejte Hospodinu na citate, k citate i hlasem přízřev- vité.

6. Trubami a zvučnými pozouny hlas vydejte před králem Hospo- dinem.

7. Zvuc moře i to, což v něm jest, okrášle světa i ti, kteříž na něm bydlí.

8. Řeky rukama plěsejte, spolu i hory prozpěvujte, * neboť se před Hospodinem; * Budeť souditi okrášle světa v spravedlnosti, a národy v pravosti. *Z.96,13. 98,9.

ZALM 99.

Prorok Křista krále moc, spravedlnost a milost ke všem vypravuje, 6. je- ště v tom neproněmlost přikládá toho ob ukásav, 9. k oslavování krále toto napomíná.

1. Hospodin * kraluje, užasněte se národové; sedí nad cherubiny, a pohniž se země. *Z.99,1. 98,4. 4.

2. Hospodin na Sionu * veliký, a vyvýšený jest nade všechny lidi.

3. Oslavujte jméno tvé veliké a hrozně, nebo svaté jest.

4. Moc zajisté králova miluje soud; ty jsi ustanovil práva, soud a spravedlnost v Jakobovi ty ko- náš.

5. Vyvyšujte * Hospodina Boha našeho, a skláníjte se u podnoží noh jeho, svatý jest.

6. Mořiz * a Aron mezi kněžními jeho, a Samuel mezi vývájícími jméno jeho; volávali k Hospodi- nu, a on je vyslychal. *11 M. 14,15.

7. V sloupu oblakovém mluvval k nim; kteříž když ostřihali své- dectví jeho, i ustanovení jim vy- dal.

8. Hospodine Bože náš, tys je vy- slýchal, Bože, bývals jim milostiv, i když jsi je trestal pro výstup- ky jejich.

9. Vyvyšujte Hospodina Boha našeho, a skláníjte se na hoře sva- té jeho; neboť jest svatý Hospodin Bůh náš.

10. Živé probuzení věstí k chválení Bo- ha z toho, že je sa lid a ovce pasťy své vyvolal 4. i povolal ráčí, 5. a že až na věčnost k nám laekavý být nepřesta- ne.

1. Zalm k díku činění. Prokřikuj Hospodinu všechna ze- mě.

2. Shžeť * Hospodinu s veselím, předstupte před obličej jeho s prozpěvováním. *Z.2,11; 96,2; 98,4.

3. Vězte, že Hospodin jest Bůh; on * učiml nás, a ne my sami se- be, abychom byli o lid jeho, a ovce pasťy jeho. *Z.149,2. 98,13.

4. Vcházejte do bran jeho s dik-

činěním, a do sní jeho s chvala- mi; oslavujte jej, a dobrořečte jménu jeho.

5. Nebo dobrý jest Hospodin, na věky milosrdcenství * jeho, a od národu až do pronárodu pravda jeho. *Z.117,2. Jan 1,14.17.

ZALM 101.

David, jsa na království pomasán, silbu- je Bohu, že své, 6. rad střeb, 6. drom, 8. království i citku pověcení na pěti mít chce.

1. Zalm Davidův. O milosrdcenství * a soudu zpí- vati budu, tobě, ó Hospodine, žal- my budu zpívati. *Z.99,3; 98,3.

2. Opatrně se míti budu na ces- té přímé, až přijdeš ke mně; cho- dití budu ustavičně v * upřímnosti srdce svého i v domě svém. *11 M. 12,7. Žid. 3,2.

3. Nepředstavím sobě před oči věci nešlechtné; skutek uchyluji- cích se v nenávisti mám, nepřít- cín se ne.

4. Srdce převrácené * odstoupí ode mne, zlého nebudu oblibovati. *Z.6,9.

5. Skotičím jazykem bližnímu svému * tajně, tohož vytnu; oči vysokých, a myslí naduté nikoli nebudu moci trpěti. *Z.16,3.

6. Oči mé na pravdomluvné v- zemi, aby sedali se mnou; kdož chodí po cestě upřímné, tenť mi sloužití bude.

7. Nebude bydliti v domě * mém činici lest, a mluvci lež nebudé míti místa u mne. *Přid. 12,6.

8. Každého jitra * pléniti budu všechny neslechtné z země, abych tak vyplnil z města Hospodinova všecky, kdož páší nepravost. *13,3. 9.

102. Lid Boží v zajetí pokorně 4. své bídy Bohu předkládá, 13. jim se potěšuje, 26. a aby pamětliv jsa na sliby k slávu svou, dobrodiním lidu svého zdátati ráčí, sa to se modli.

1. Modlitba chudého, když sevřín jsa, před Hospodinem vyvěvá žá- dosti své.

2. Hospodine, slyš modlitbu mou, a volání mé přijď k tobě.

3. Neskrývej * tváři své přede mnou, v den souzení mého na- kloň ke mně ucha svého; když k tobě volam, rychle vyslyš mne. *Z.15,3; 44,3; 98,16.

4. Nebo mizejí jako dým dnové

moji, a kosti mé jako ohniště vy-páleny jsou.

5. Poraženo jest jako bylina, a u-svadlo srdce mé, tak že jsem chle-ba svého jisti zapomenu.

6. Od hlásu lkání mého přihnuly kosti mé k kůži mé.

7. Podobný jsem učiněn peliká-nu na poušti, jsem jako výr na pustinách.

8. Řdím, a jsem jako vrabec o-samělý na střeše.

9. Každý den utrhalj mi nepřá-telé moji, a posměvatí moji pro-klínají mnou.

10. Nebo jidám popel jako chléb, a k nápoji svému slz přiměšuji.

11. Pro rozhněvání tvé a zraženj hněv tvůj; nebo zdvihna mne, ho-diljs mnou.

12. Dnové moji jsou jako stín nachýlený, a já jako tráva usvadi jsem.

13. Ale ty, Hospodine, na věky zůstáváš, a památka tvá od ná-rodu až do pronárodu.

14. Ty povstana, smiluješ se nad Sionem, nebo čas jest učiniti mi-lost jemu, a čas uložení přiel.

15. Nebo libost mají služebníci tvoji v kameni jeho a nad pra-chem jeho slinují se,

16. Aby se báli poňané jména Hospodinova, a všickni králové země slávy tvé.

17. Když by Hospodin vzdělal Sion, a ukázal se v slávě své,

18. Když by popatril k modlit-bě poníženého lidu, nepohrdaje modlitbou jejich.

19. Budeť to zápsáno pro bu-doucí potomky, a lid, kterýž má stvořen býti, chváliti bude Hos-podina,

20. Že shlédl s výsosti svatosti své, Hospodin s nebe na zemi že popatřil,

21. Aby vyslyšel vzdychání věžňů, a rozvázal ty, kteříž již k smrti oddáni byli,

22. Aby vypravovali na Sionu jméno Hospodinovo, a chválu je-ho v Jeruzalémě.

23. Když se spolu shromáždí národové a království, aby slou-žili Hospodinu,

24. Ztrápit jest na cestě silu mou, ukrátil dnů mých,

25. Až jsem řekl: Můj Bože, neboť mne u prostřed dnů mých; od * národu zajisté až do pro-národu jsou léta tvá,

26. I prvé nežlis * založil ze-

mi a dílo rukou svých, nebe-sa.

27. Onať pominou, ty pak zu-stáváš; všechny ty věci jako rou-cho zvetšeji, jako oděv změňš je, a změnějí budou.

28. Ty pak jsi tentýž, a léta tvá nikdy nepřestanou.

29. Synové * služebníků tvých bydliti budou, a sítě jeičich zmocni se před tebou.

ŽALM 103.

David k chvále Boží sebe probudv, s dobrodmi k sobě i k církvi, slovem i skutkem prokázán, připomíná, 19, a aby z nich Bžh nadě všim panujici 20, ode všech tvorbě oslavován bý, k tomu po-nouká.

1. Davidův.

Dobrořeč * duše má Hospodinu, a všechny vnitřnosti mé jménu svatému jeho.

2. Dobrořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej * se na všechna dobrodmi jeho,

3. Kterýž * odpouští tobě všecky nepravosti, kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé.

4. Kterýž vysvobozuje od zaly-nutí život tvůj, kterýž tě * ko-runuje milosrdenstvím a mno-hým slitováním.

5. Kterýž * nasycuje dobými věcmi ústa tvá, tak že se obno-vuje jako orlice mládost o tvá.

6. Čini, což spravedlivého jest, Hospodin, a soudy všechném u-tištěným.

7. Známé * učinil Mojžíšovi cesty své, synům Izraelským skutky mnohého milosrdenství.

8. Litostivý * a milostivý jest Hospodin, o dlouhoshovívající a mnohého milosrdenství.

9. Nebudeť ustavitně žebřati, * ani na věky hrěvu držeti.

10. Ne podle hříchů našich na-kládá s námi, ani vedle nepra-vostí našich odplicuje nám.

11. Nebo jakož jsou vysoko ne-besa nad zemi, tak jest vyvýšené milosrdenství jeho nad těmi, kte-říž se ho bojí.

12. A jak daleko jest východ od západu, tak daleko vzdálil od nás přestoupení naše.

13. Jakož se slitovává otec nad dětkami, tak se slitovává Hos-podin nad těmi, kteříž se ho bojí.

14. Onť zajisté zná slepení naše, v paměti má, že * prach jsme.

15. Dnové člověka jsou * jako tráva, a jako květ polní, tak přes údolé, aby tekli mezi hora-mi,

16. Jakž vítr na něj povane, anť ho nese, aníž ho již více * po-novo od věků až na věky nad té-mi, kteříž se ho bojí, a spravedl-nost jeho nad syny synů.

17. Milosrdenství * pak Hospodi-novo od věků až na věky nad té-mi, kteříž se ho bojí, a spravedl-nost jeho nad syny synů.

18. Kterýž * ostřihají smlouvy je-ho, a pamatují na příkázání jeho, aby je činili.

19. Hospodin na * nebesích utv-řil trůn svůj, a králování jeho nade všim panuje.

20. Dobrořeče Hospodinu an-dělé jeho, kteříž jste mocni v síle, * a činíte slovo jeho, poslušní jsouc hlásu slova jeho.

21. Dobrořeče * Hospodinu vši-ckni zastupové jeho, služebníci jeho, kteříž činíte vůli jeho.

22. Dobrořeče Hospodinu vši-ckni skutkové jeho, na všech mís-tech panování jeho, * Dobroře-če duše má Hospodinu.

ŽALM 104.

Prorek slavi Boha z jeho předivmá und-rostí všemohoucí a dobroty, kte-rouž i skutku stvoření zjevili, i v skutku opatrování všeho stvoření lidem k dobro-těmu prokazování ráci.

1. Dobrořeč * duše má Hos-podinu, Hospodine Bože můj, velmi jsi veliký, velebohatý a krásu jsi oblékl.

2. Přiděls se * světlem jako rou-chem, rozitáhlš o nebesa jako ko-rtynu.

3. Kterýž sklennul na vodách pa-lace své, kterýž užívá hustých ob-laků místo vozů, a vznáš se na peti větřovém.

4. Kterýž činí * posly své duchy, služebníky své obeh plápolajici.

5. Založil zemi na sloupích jeičich, tak že se nepohne na věky věků.

6. Propast jako rouchem byl jsi jí přioděl, i nad horami stály vody.

7. K žehráni tvému rozběhly se, před hřmotem hromu tvého po-spíšly,

8. (Vystoupily hory, snížilo se ú-dolů,) na místo, kteréž jsi jim za-ložil.

9. Meze * jsi položil, aby jich

nepřestupovaly, ani se navracova-ly k přikrývání země.

10. Kterýž vyponušíš * potoky přes údolé, aby tekli mezi hora-mi,

11. A nápoji dávali všechném živoučím polním. Tuť uhašují zlovolé divoci žizeň svou.

12. Při nich hnízdí se ptactvo nebeské, a z prostřed ratolesti hlas svůj vydává.

13. Kterýž * svažuješ hory z vý-sostí svých, aby ovocem činů tvých sytíla se země.

14. Dáváš, aby * rostla tráva do-bytku, a bylina ku potřebě člově-ku, abys tak vyvodil chléb z ze-mě.

15. A víno, * jenž obveseluje srd-ce člověka, čini, aby se stkvěla tvář od oleje, ano i pokrmem zdržuje život lidský.

16. Nasyceno bývá i dřvi Hos-podinovo, cedrové Libáňši, kteréž štípil.

17. Na nichž se ptáci hnízdí, i čáp přibytek svůj má na kamskú,

18. Hory vysoké jsou kamskú, skály útočiště králkú.

19. Učinil měsíc k jistým časům, a slunce zná * západ svůj.

20. Uvodíš tmú, a bývá noc. v níž vzbhají všickni živočišné lesní.

21. Lvičata řvouci po loupeži, aby hledali od Boha silného po-krmu svého.

22. Když slunce vychází, * zase shromáždí se, a v doupatech svých se ukládá.

23. Člověk vychází ku práci své, a k dílu svému až do večera.

24. Jak mnozí a velicí jsou skut-kové tvoji, Hospodine! Všeckys je moudře učinil, plná jest země bohatství tvého.

25. V moři pak velikám a přeší-rokém, tam jsou hmyzové ne-scísimi, a živočišové malí i velicí.

26. Tuť bárky přecházejí i vel-ryb, kteréhož jsi stvořil, aby v něm hráli.

27. Všecko * to na tě očekává, abys jim dával pokrm časem svým.

28. Když jim dáváš, sbírají; když otvíráš ruku svou, nasyceni bý-vají dobrými věcmi.

29. Když skryváš tvář svou, nemrout se; když odjímáš ducha je-řich, hynou, a v prach svůj se na-vracejí.

30. Vysláš ducha svého, a zase

stvoření bývaj, a obnovuješ tvář země.

31. Budiž sláva Hospodinu na věky, rozveseluj se Hospodin v skutcích svých.

32. On když pohlédí na zemi, anaf se třese; když se dotkne hor, anaf se kouřil.

33. Zpívají * budu Hospodinu, dokudž jsem živ; žalny Bohu svému zpívají budu, pokudž mne stává.

34. Líbě bude přemýšlování mé o něm, jáť rozveselím se v Hospodinu.

35. Ó by * hříšníci vyhnuli z země, a bezbožných aby již nebylo. Dobrořeč duše má Hospodinu. Halelujah.

ZALM 105.

David ponouká cizkve k slavení Boha, jakž pro smlouvu milostivou, tak pro dobrodiní jí prokázáná, počna od smlouvy s Abrahamem učiněné, kteráž pořádně připomíná, 49. nč, že samé Boží dobrořeč přišlána i v děcéne užívána býti mají.

1. Oslavujte * Hospodina, oblašujte jméno jeho, oznamujte mezi národy skutky jeho *1.Par.16.8.naš.

2. Zpívejte: jemu, žalny prozpěvujte jemu, rozmlouvejte * o všech divných skutcích jeho. *Z.71.17.

3. Chlubte se jménem svatým jeho; vesel * se srdce těch, kteříž hledají Hospodina. *Z.89.38.

4. Hleďteje Hospodina a síly * jeho, bledějte tvář jeho ustavičně. *Z.37.8.

5. Rozpomínejte se na divné skutky jeho, kteréž činil, na zázraky jeho a na soudy úst jeho,

6. Símě Abrahamovo, služebníka jeho, synové Jákobovi, vyvolení jeho.

7. Onť jest Hospodin Bůh náš, na vsí zemi soudové jeho.

8. Pamatuje * věčné na smlouvu svou, na slovo, kteréž přikázal až do tisícé pokolení, *11.M.2.34.

9. Kteréž * upevnil s Abrahamem, a na přísahu svou učiněnou Izákovi. *11.M.12.3. Luk.1.73. Žia.6.17.

10. Nebo jí utvrdil Jákobovi za ustanovení, Izraelovi za smlouvu věčnou,

11. Pravě: Tobě dám zemi Kana-nejskou za podíl dědictví vašeho,

12. Ješto jich byl malý počet, malý počet, a ješto v ní byli poct, hostinu.

13. Přecházeli zajisté z národu

do národu, a z království k jinému lidu.

14. Nedopustil žádánu ubližiti jim, ano * i krále pro ně trestal, *11.M.12.17. 30.3.

15. Nedotýkejte * se pomazaných mých, a prorokům mým nečinite nic zlého. *11.Par.16.22.

16. Když povolav blád na zemi, všecku * hůl chleba polámal, *111.M.28.28.

17. Poslal * před nimi muže znamenitého, jenž za služebníka prodán byl, totiž Jozefa. *11.M.37.28.

18. Jehož * noby sevřeli pouty, železa podniknouti musil, *11.M.39.30.

19. Až do toho času, když se zminka stala o něm; řeč Hospodina zkusila ho.

20. Poslav * král, propustiti ho rozkázal, panovník lidu svobodna ho učinil. *11.M.41.14.

21. Ustanovil * ho pánem domu svého, a panovníkem všeho vládařství svého. *11.M.41.40.naš.

22. Aby vládl i knížaty jeho podlé své lhosti, a starce jeho vyučoval moudrosti.

23. Potom * všel Izrael do Egypta, a Jákob pohostinu byl o v zemi Chamové. *11.M.46.6. oZ.78.51.

24. Kdež * rozmnožil Bůh lid svůj náramně, a učinil, aby silnější byl nad nepřáteli své. *11.M.1.12.

25. Změnil mysl těchto, a aby v nenávisti měli lid jeho, a aby ukládali lest o služebnících jeho. *11.M.1.8.16.

26. I poslal Mojžíše slouhu svého, a Arona, kteréhož vyvolil.

27. Kterých předložili jim slova znamení jeho a zázraků v zemi Chamové.

28. Poslal * tmu, a zatmělo se, aniž odporná byla slova jeho.

29. Obrátil * vody jejjich v krev, a zmořil ryby v nich. *11.M.7.20.

30. Vydala země jejjich množství žab, i v pokojích králů jejjich.

31. Rekl. * i přišla směsice žízal, a stěnice na všechny končiny jejjich. *11.M.8.24.

32. Dal * místo deště krupobítí, oheň hořící na zemi jejjich, *11.M.9.23.

33. Tak že potloukl ráv jejjich i fíkoví jejjich, a zprerážel dříví v krajíně jejjich.

34. Rekl. * i přišly kobylky a charousti nesčíslné množství.

35. I sežrali všelikou bylinu v krajíně jejjich, a pojedli úrody země jejjich.

36. Nadto * pobíl všecko prvorozené v zemi jejjich, o počátek veliké síly jejjich. *11.M.12.29. oZ.76.51.

37. Tedy vyvedl své s střibrem a zlatem, * aniž byl v pokoleních jejjich, ješto by se poklesl. *11.M.12.35.86.

38. Veselili se Egyptští, když tito vycházel; nebo byl případ na ně strach Izraelských.

39. Roztáhl * oblah k zastírání jich, a oheň k osvěcování noci. *11.M.13.21.

40. K žádosti přivedl křepečky, a chlebem nebeským sytil je.

41. Otevřel * skálu, i tekly vody, a odcházel přes vyprahlá místa jako řeka. *11.M.17.6. IV.M.20.11.

42. Nebo * pamětliv byl na slovo svatosti své, k Abrahamovi služebník svému milupně. *11.M.22.16.

43. Protož vyvedl lid svůj s radostí, s prozpěvováním vyvolení své.

44. A dal jim * země pohanů, a tak usilí národu dědicé obdruželi, *Joz.1.1.3.4.

45. Aby zachovávali ustanovení jeho, a práv jeho ostřihali. Halelujah.

ZALM 106.

V žalnu tomto pobožení napominají se skřáčení Boha, 4. a za vyvolení prosi. 6. Potom hřích vlastní i předků svých vyznává; 10. a trestání i vyvolení z něho připomínajíce, 47. žádá zemi obnovějí, 48. a dobrořečením vše zavírají.

1. Halelujah. Oslavujte * Hospodina, nebo dobrý jest, nebo na věky milosrdensství jeho. *Z.107.1.

2. Kdo může vynaloviti nesmlouvanou moc Hospodinu, a vypraviti všecku chválu jeho?

3. Blahoslaveni, kteříž ostřihají soudu, a činí spravedlnost každého času.

4. Pamatuji * na mne, Hospodine, pro milost k lidu svému, navštív mne spasením svým, *Neb.5.19.

5. Abych užival dobrých věcí s vyvolenými tvými, a veselil se ve selim národu tvého, a chlubil se spolu s dědictvím tvým.

6. Zhrěšil jsem * i s otci svými, nepřáve jsme činili, a bezbožnost páchali. *Soud.10.10.

7. Otcové naši v Egyptě nerozuměli předivným skutkům tvým, aniž pamatovali na množství milosrdensství tvých, ale odporní byli * při moři, při moři rudém. *11.M.14.10.11.

8. A však vysvobodil je pro jméno své, aby v známost uvedl moc svou.

9. Nebo * přimluvil moři rudému, a vyschlo; i provedl je skrze hlubiny, jako po poušti. *11.M.14.21.

10. A tak * zachoval je od ruky toho, jenž jich nenáviděl, a vyprostil je z ruky nepřitele. *Luk.1.71.

11. V tom přikryl * vody ty, kteréž je sružovali, nezůstalo ani jedného z nich. *11.M.14.28.

12. A ačkoli věřili slovům jeho, a zpívali chválu jeho,

13. Však rychle zapomenuli na skutky jeho, a netekali na radu jeho.

14. Ale jati isouce * žádosti na poušti, pokoušeli Boha sílného na pustinách. *11.M.17.2. I.Kor.10.6.

15. I dal jim, čehož se jim chtělo, a však dopustil hubenost na život jejjich.

16. Potom, když horlili proti Mojžíšovi v vojtě, a Aronovi, svatému Hospodinu,

17. Otevřeli se * země, požžela Dátana, a přikryla zbě Abironovu.

18. A roznicen byl * oheň na rotu jejjich, plamen spálil bezbožníky. *11.M.16.35.

19. Udělali * i tele na Otřebě, a skláněli se slitině. *11.M.32.4.

20. A změnily se * slávy svou v podobiznu vola, jenž jí trávu, šik.1.38.

21. Zapomněli na Boha sílného, spasitele svého, kterýž činil veliké věci v Egyptě.

22. A * předivné v zemi Chamové, přehrozně při moři rudém. *Z.106.27.

23. Pročež řekl, že je vyplnění, kdyby se byl Mojžíš, vyvolení jeho, nepostavil v té mezeře před nim, a neodvrátil prchivosti jeho, aby nehubil.

24. Za tím * zosklivili sobě zemi žádanou, nevěřice slovu jeho. *11.M.14.2.

25. A repčice v staních svých, neposlouchali hlasu Hospodina.

26. A protož pozdvihl ruky své proti nim, aby je rozmatal po poušti,

27. A aby rozptýlil símě jejjich mezi pohaný, a rozeňal je do zemi.

28. Spřáhli se také byli * s modlou Belfegor, a jedli oběti mrtch. *11.M.26.8.

29. A tak dráždili Boha skulky svými, až se na ně obřela rána, a pomstu vykonal, i přetržena jest rána ta.

31. Což jest mu počteno za spravedlnost od národu do pronárodu, a až na věky.

32. Opět ho * byli popudili při vodách sváru, až se i o Mojžíšovi zle stalo pro ně. *1.M.17.3. 17.M.20.12.

33. Nebo k horčnosti přivedli ducha jeho, a pronesl jí rty svými.

34. K tomu nevyplnění ani národu těch, o kterýchž jim byl * Hospodin poručil. *V.M.7.1.2. 12.2.3.

35. Ale směšuje se s těmi národy, naučili se skutkům jejich.

36. A sloužili modlům jejich, kteréž jim byly osídlem.

37. Obětováli * zajisté syny své a dcery své dčáhlím.

38. A vyliili krev nevinnou, krev synů svých a dcer svých, kteréž obětovávali trapidilům Kananejským, tak že poškrvlněna jest země těmi vraždami.

39. I zmazali se skutky svými, a smilnili činy svými.

40. Protož * rozpáliv se v prchlosti Hospodin na lid svůj v ošklivost vzal dědictví své. *Sosa.2.14.

41. A vydal je v ruce pohanů. I panovali nad nimi ti, jenž je v nenávisť měli.

42. A utiskali je nepřátelé jejich, tak že sníženi jsou pod rukou jejich.

43. Mnohokrát je vysvobozoval, oni však popouželi ho radou svou, pročez potlačeni jsou pro nepravost svou.

44. A však patřil na úzkost jejich, a slyšel křik jejich.

45. Nebo se rozpomenul na smlouvu svou s nimi, a želel toho podle množství milosrdenství svých.

46. Tak že naklonil k nim lítosti všecky, kteréž je u vězení drželi.

47. Zachovej nás, Hospodine Bože náš, a shromažď nás z těch pohanů, abychom slavili jméno tvé svaté, a * chlubil se v chvále tvé. *1.Par.16.35.

48. Požehnaný * Hospodin Bůh Izraelský od věků a až na věky. Na to rcíž všecken lid: Amen, Halelujah. *Z.12.16. Luk.1.68.

ZALM 107.

Sklaďatel žalmu tohoto napomenutých jímž Bůh v jejich těžkostech ku pomoci přispěl žádli, aby jemu za to děkovali. 48. naučká, že to Boží otcovství říci roztváří.

1. Oslavujte * Hospodina, nebo jest dobrý, nebo na věky milosrdenství jeho. *Z.106.1.

2. Nechť o tom vypravují ti, kteříž jsou vykoupeni skrze Hospodina, jak je on vykoupil z ruky těch, kteříž je sružovali.

3. A shromáždil je z země, od východu a od západu, od púlnoci i od moře.

4. Bloudili po poušti, po cestách pustých, města k přebývání ne nacházeli.

5. Hladoviti a žizniví byli, až v nich svadla duše jejich.

6. Když * volali k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkosti jejich vyvrhl je.

7. A vedl je po cestě přímé, aby přišli do města k bydlení.

8. Nechat oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými.

9. Poněvadž napájí duši žiznivou, a duši hladovitou * naplňuje dobrými věcmi. *Z.11.5. Luk.1.158.

10. Kterž sedí * ve tmě a v stínu smrti, sevráni jsouce bídou i železy. *Luk.1.74.

11. Protože odporni byli řečem Boha silného, a radou Nejvyššího pohrdli.

12. Pročež ponižil bídu srdce jejich, padli, a nebylo pomocníka.

13. Když volali k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkosti je vysvobozuje.

14. Vyvodí je z temnosti a stínu smrti, a svazky jejich trhá.

15. Nechat oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými.

16. Poněvadž láme brány mčděné, a závoxy železné posekává.

17. Blázni pro cestu převrácenosti své, a pro nepravostí své v trápení byvají.

18. Ošklivi se jim veliký pokrm, až se i k branám smrti přibližují.

19. Když * volají k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkosti jejich je vysvobozuje. *Luk.17.13.

20. Poslá sivo své, a uzdravuje je, a vysvobozuje je z hrobu.

21. Nechat oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými.

22. A * obětujíce oběti chvály, ať vypravují skutky jeho s prozpěvováním. *Z.50.14. 116.17.

23. Kterž se plaví po moři, na lodích, pracující na velikých vodách.

24. Tiž vidají skutky Hospodiny, a divy jeho v hlubokosti.

25. Jakž jen dl, hned se strhne vítr bouřlivý, a dme viny mořské.

26. Vznášejí se k nebi, sstupují do propasti, duše jejich v nebezpečství rozplývají se.

27. Motají se a naklonují jako opily, a všecko umění jejich mizí.

28. Když * volají k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkosti jejich je vysvobozuje. *Mat.8.25.

29. Proměňuje bouři v utišení, tak že umlkné vlnobiti jejich.

30. I veselí se, že utichno, a tak přivodí je k břehu zádostivému.

31. Nechat oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými.

32. Necht' ho vyvyšují v shromáždění lidu, a v radě starců chváli jej.

33. Obracel * řeky v poušť, a prameny vod v suchost. *1.Kr.1.17.7.

34. Zemi úrodnou v slatinnou, pro zlost obyvatelů jejich.

35. Pustiny obracel v jezera, a zemi vyprahou v prameny vod.

36. I osazuje na ni hladovité, aby stavěli města k bydlení.

37. Kterž osivají pole, a dělají vinice, a shromáždují sobě užitek úrody.

38. Takť on jim žehná, že se rozmnožují velmi, a dobytká jejich neumenšuje.

39. A někdy pak umenšení a snižení bývají ukrutenstvím. Bídou a truchlostí,

40. Když vylévá pohráni na knížata, dopouštěje, aby bloudili po poušti bezcestně.

41. Onť vyzdvihuje nuzného z ko stádo.

42. Necht' to * spatřují upřímí, a rozveselí se, ale o všelika nepravost ať zacpá ústa svá. *Job.29.19. 27.68.12.

43. Ale kdo jest tak * moudrý, aby toho šetřil a vyzkoumival mnohému milosrdenství Hospodiny?

ZALM 108.

David věčnosť prokazuje Bohu, že je království dosadil. 6. Začím žádá za dátki přitomnost a pomoc, až by se v něm zmoenil, 8. dáváje sobě naději, že se tak stane.

1. Pisen a žalm Davidův.

2. Holovo jest srdce mé, Bože, zpívati a oslavovati tě budu, také * i sláva má. *Z.16.9.

3. Probuď se * loutno a harfo, když v světání povstávám. *Z.57.9.10.

4. Slaviti * tě budu mezi lidmi, Hospodine, a tobě žalmy prozpěvovati mezi národy. *Z.57.10.

5. Nebo nad * nebesa větší jest milosrdenství tvé, a až k nejvyšším oblakům pravda tvá. *Z.87.11. násl.

6. Vyvyššij se nad nebesa, ó Bože, a nade všecky zeměmi síava tvá.

7. Ať jsou * vysvobození mil tvojí, zachovávej je pravici svou, a vyslyš mne. *Z.60.7.

8. Bůh mluvil skrze svatost svou: veseliti se budu, že budu dělití sicehem, a údolí Sochoť že rozměřím.

9. Můj jest * Galád, hluj i Manasses, a Efraim síla hluj mé, Juda učitel můj. *Z.60.9.10.

10. Možb medenice k umývání mému, na Edoma uvrhu obuv svou, proti Palestíně troubiti budu.

11. Kdo mne * uvede do města hrazeného? Kdo mne zprovidí až do Idumejské země? *Z.60.11.

12. Zdali ne ty, ó Bože, kteréž jsi nás byl zavřhl, * a nevycházels, ó Bože, s vojsky našimi? *Z.44.10.

13. Uděliž nám pomoci proti nepříteli, nebo marná jest pomoc lidská.

14. V Bohu * udatně sobě počínati budeme, a on pošlapá nepřátely naše. *Z.60.14.

ZALM 109.

David osoben ja v krále, Bohu toho touží, 9. jejich rodu, 13. jména, 14. i duši 16. z sluhé přičiny žlořeči, 21. sobě spasení 27. pro Boží síavu žádá, 30. i věčnosť za ně připovídá.

1. Přednímu zpěváků, žalm Davidův.

Ó Bože chvály mé, necht' se neslyše.

2. Nebo ústa * neslechethného a ústa listiva proti mně se otevřela, mluvili proti mně jazykům lživým. *Z.58.4.5.6.

3. A slovy jizlivými osočili mne, válč proti mně beze vsí přičiny.

4. Protivili mi se za mé miloval, jesto jsem se za ně * modlival. *Z.69.14.

5. Odplacuj * se mi zlym za dobré, a nenávisti za milování mé.

6. Postav nad nim bezbožníka, * a protivník at mu stojí po pravici. *Zach.3.1.

7. Když před soudem stane, at zůstane za neslechethného, a prosba jeho budíž jemu k brichu.

8. Budíž dnů jeho málo, a úřad jeho vezmi jiný. *Sk.1.20.

9. Budtež * děti jeho sirotci, a žena jeho vdovou. *V.M.28.82.

10. Budtež běhouni a tuláci sy-

nové jeho, zebřete, vyhnaní jsouce z poustek svých.

11. Přítáhní k sobě lichevník všechno, cožkoli má, a usilí jeho rozchvátěje cizí.

12. Nebudíš, kdo by mu chtěl milosrdenství prokázat, aniž bude, kdo by se smiloval nad sirotky jeho.

13. Potomci jeho * z kořen výřati budú, v druhém kolenu vyhlazeno bud' jméno jejich. *Z.21.11.

14. Přijďž na paměť * nepravost předků jeho před Hospodinem a hřích matky jeho nebud' shlazen. *11.M.30.5.

15. Bud'ž před Hospodinem ustavitně, až by vyhladil z země památku jejich.

16. Proto že nepamatoval, aby činil milosrdenství, ale protivensství činil člověku chudému a nuznému a sevřenému bolestí srdce, aby jej zamordoval.

17. Poněvadž miloval zlořečení, nechat' přijde na něj; neměl lhosti v požehání, nechat' se vzdá-li od něho.

18. A tak budíš oblečen v zlořečenství jako v svůj oděv, a až vejde do vnitřnosti jeho jako voda a jako olej do kostí jeho.

19. Budíš jemu to jako plášt k přiodívání, a jako pás k ustavitněmu opasování.

20. Taková mzda přijďž mým protivníkům od Hospodina, a * mluvícím zlé věci proti duši mé. *v.3.

21. Ty pak, Hospodine Pane, na lož se mnou * tiskapě pro jméno své, nebo dobré jest milosrdenství tvé; vytrhni mne.

22. Jsemť zajisté chudý a nuzný, a srdce mé raněno jest u vnitřnostech mých.

23. Jako * stín, když se nachyluje, ucházeti musím; honí se za mnou jako za kobylkou. *Job 14.2. *Z.144.4.

24. Kolena má * klesají postem, a tělo mé vyschlo z tučnosti. *Z.5.11.1.

25. Nadto jsem jim za posměch; když mne uhlédají, * potřásají hlavami svými. *Mat.27.39.

26. Spomoc mi, ó Hospodine Bože můj, zachovej mne podle milosrdenství svého.

27. Tak aby poznati mohli, že jest to ruka tvá, a že jsi ty, Hospodine, učinil to.

28. Necht' oni jakkoli * zlořečí, ty dobrořeč; kteříž povstali, necht' se zastýdi, aby se veselili služebníci tví. *Mat.5.44. I Kor.4.12.13.

29. Bud'ž * oblečení protivníci moji v zahánění, a necht' se odějí jako pláštěm hanbou svou. *Z.38.28.

30. Slaviti * budu Hospodina ve lících ústí svými, a u prosted' mnohých chváliti jej budu. *Z.22.28.

31. Proto že stojí po * pravici nuznému, aby ho zachoval od těch, kteříž odsuzují život jeho. *Z.16.8.

ZALM 110.

David o království 4. a vědomí kněží Kristovu prorokuje, 5. velebí čehož i meoého vítězství nad nepřáteli * slavného triumfu jeho děťák.

1. Davidův žalm.

Řekni Hospodin Pánu mému: * Sed na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých. *Mat.22.44. Mark.12.36. Luk.10.34.

2. Berlu moci tvé vyšle Hospodin z Siona, * fka: Panuj u prosted' nepřátel svých.

3. Lid tvůj dobrovolný v den boje tvého v ozdobě svatosti, z života hned v svitání jako rosa plod tvůj bude.

4. Přisáhl Hospodin, a nebude želeťi toho, * fka: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. *Z.6.6.

5. Pán po pravici tvé poťve v den hněvu svého krále.

6. Soud činiti bude mezi národy, porážku broznu učiní, poťve i hlavu panující nad mnohými krajinami.

7. Z potoka na cestě * pfti bude, a protož povýší hlavy. *1 Sam.14.37.

ZALM 111.

Lid Bohu děkuje za rozličná a mnohá dobrodlní, kteráž oteřm i jim jsou čestná, 10. a otkud by pravá mondrost pocházela, učí.

1. Halelujah.

Slaviti budu Hospodina z * celého srdce, v radě o přímých i v srozumění; *Z.9.2. *Z.22.28.

2. Veliké * skutky Hospodinovy, a patrné všechněm, kteříž v nich lhosti mají;

3. Slavné a překrásné dílo jeho, a spravedlnost jeho zůstávající na věky.

4. Památku * způsobil předtývním skutky svými milostivý a milosrdný Hospodin. *Pak.22.19.

5. Pokrm dal tím, kteříž se ho bojí, paměťliv jsa věčně na smlouvu svou.

6. Mocné skutky své oznámil lidu svému, dav jim dědictví pohánů.

7. Skutkové rukou jeho pravda a soud, a nepohnutelní všickni rozkazové jeho.

8. Upevnění na věčnou věčnost; učinění jsou v pravdě a v pravosti. 9. Vykoupení poslav lidu svému, přikázal na věky * smlouvu svou; svatě a hrozně jest jméno jeho. *Z.54.10.

10. Počátek * moudrosti jest bázeň Hospodina; rozkum výrobné ho nabývají všickni, kteříž činí tv věci; chvála jeho zůstává na věky. *Psal.117.9.10.

ZALM 112.

Duch Páně bojícem se Hospodina, a činnicim dobré věci mnohé požehnání zsaluje, 10. ale bezbožným nepřítelům brozi.

1. Halelujah.

Blahoslavený * muž, kterýž se bojí Hospodina, a v prikázáních jeho má velikou lhost.

2. Mocné na zemi bude síme jeho, rodina upřímných požehání dojde.

3. Zboží a bohatství v domě jeho, a spravedlnost jeho zůstává na věky.

4. Vzáchází * ve tmách světlo upřímným, milostivý jest, milosrdný a spravedlivý. *Z.37.11.12.30.28.

5. Dobrý člověk slitovává se i přijítuje, a řídí své věci s soudem.

6. Nebo nepohne se na věky, v paměti věčné bude spravedlivý. 7. Slyše zlé noviny, nebojí se; stálé jest srdce jeho, a doufá v Hospodina.

8. Utvrzené srdce jeho nebojí se, až i uzří pomstu na svých nepřátelích.

9. Rozděljuje štědre, a dává nuzným; spravedlnost jeho zůstává na věky, roh jeho bude vyvýšen v slávě.

10. Bezbožný vida to, zlobiti se; zuby svými * škripěti a schnouti bude; žádost bezbožníků zahyne. *Z.35.16.37.12.

ZALM 113.

David svým příkladem napomíná církev k chválení Boha, 4. pro důstojnost, 6. opatrování 7. a správu jeho předivnou.

1. Halelujah.

Chvalte * služebníci Hospodinovi, chvalte jméno Hospodinovo. *Z.134.1.

2. Budíž jméno Hospodinovo požehnáno od tohoto času až na věky.

3. Od * východu slunce až do západu jeho chváleno bud' jméno Hospodinovo. *Mat.1.1.1.

4. Vyvýšen jest nade všechny národy Hospodin, a nad neběsa sláva jeho.

5. Kdo jest rovný Hospodinu Bohu našemu, kterýž vysoko bydlí? 6. Kterýž snižuje se, aby všechno spatřoval, což jest na nebi i na zemi.

7. Vyzdvihuje z prachu nuzného, a z hnoje vyvyšuje chudého. 8. Aby jej posadil s knížaty, s knížaty lidu svého.

9. Kterýž * vzdělává neplodnou v čeled, a matku veselici se z dítek Halelujah. *1 M.2.1.2.1 Sam.1.30.

ZALM 114.

Všci a zázraků některých při vyvedení z Egypta stálých 5. mistrovské aktr otásky a odpověď na ně ke cti Pánu Bohu připomenuti.

1. Když vycházel Izrael z * Egypta, a rodina Jákobova z národu jazyka cizího. *1 M.12.41. Z.109.38.

2. Byl Jůda posvěcením jeho, Izrael panováním jeho.

3. To když vidělo moře, uteklo, Jordán nazpět se obrátil.

4. Hory * poskakovaly jako skopci, pahrbkové jako jehniata. *11 M.18.18.

5. Coť bylo, ó moře, že jsi nazpět se obrátil? Jordáne, že jsi nazpět se obrátil?

6. O hory, že jste poskakovaly jako skopci, pahrbkové jako jehniata?

7. Pro přítomnost Panovníka trásla jsem se já země, pro přítomnost Boha Jákobova.

8. Kterýž obrací i tu, skálu v jezero vod, a skřemen v studnici vod. *1 M.17.6.

ZALM 115.

Církev od Boha pro slávu jeho vyvýšením sebe žádá, 4. modli modlářé marnost ukazuje, 9. pobožným k věře slouží, 17. a že lidé, dokud živi jsou, Bohu sloužití mají, učí.

1. Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému dej čest, pro milosrdenství své a pro pravdu svou.

2. Proč mají říkati pohané: * Kdež jest nyní Bůh jejich? *Z.42.11.

3. Ješto Bůh náš jest na nebi, činně všechno, což se mu líbí. *Z.136.6.

4. Modly * pak jejich jsou stříbro a zlato, dílo rukou lidských. *Z.136.15.

západu jeho chváleno bud' jméno Hospodinovo. *Mat.1.1.1.

4. Vyvýšen jest nade všechny národy Hospodin, a nad neběsa sláva jeho.

5. Kdo jest rovný Hospodinu Bohu našemu, kterýž vysoko bydlí? 6. Kterýž snižuje se, aby všechno spatřoval, což jest na nebi i na zemi.

7. Vyzdvihuje z prachu nuzného, a z hnoje vyvyšuje chudého. 8. Aby jej posadil s knížaty, s knížaty lidu svého.

9. Kterýž * vzdělává neplodnou v čeled, a matku veselici se z dítek Halelujah. *1 M.2.1.2.1 Sam.1.30.

ZALM 114.

Všci a zázraků některých při vyvedení z Egypta stálých 5. mistrovské aktr otásky a odpověď na ně ke cti Pánu Bohu připomenuti.

1. Když vycházel Izrael z * Egypta, a rodina Jákobova z národu jazyka cizího. *1 M.12.41. Z.109.38.

2. Byl Jůda posvěcením jeho, Izrael panováním jeho.

3. To když vidělo moře, uteklo, Jordán nazpět se obrátil.

4. Hory * poskakovaly jako skopci, pahrbkové jako jehniata. *11 M.18.18.

5. Coť bylo, ó moře, že jsi nazpět se obrátil? Jordáne, že jsi nazpět se obrátil?

6. O hory, že jste poskakovaly jako skopci, pahrbkové jako jehniata?

7. Pro přítomnost Panovníka trásla jsem se já země, pro přítomnost Boha Jákobova.

8. Kterýž obrací i tu, skálu v jezero vod, a skřemen v studnici vod. *1 M.17.6.

ZALM 115.

Církev od Boha pro slávu jeho vyvýšením sebe žádá, 4. modli modlářé marnost ukazuje, 9. pobožným k věře slouží, 17. a že lidé, dokud živi jsou, Bohu sloužití mají, učí.

1. Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému dej čest, pro milosrdenství své a pro pravdu svou.

2. Proč mají říkati pohané: * Kdež jest nyní Bůh jejich? *Z.42.11.

3. Ješto Bůh náš jest na nebi, činně všechno, což se mu líbí. *Z.136.6.

4. Modly * pak jejich jsou stříbro a zlato, dílo rukou lidských. *Z.136.15.

5. Ústa mají, a nemluví, oči mají, a nevidí.
6. Uši mají, a neslyší, nos mají, a nečichají.
7. Ruce mají, a nemakají, nohy mají, a nechodí, aniž volají mouhou hrdlem svým.
8. Nechť jsou jim podobní, kteříž je dělají, a kdožkoli v nich doufají.
9. Izraeli, * doufej v Hospodina, nebo spomocníkem a štítem takových on jest. *Z.151,3.

10. Dome Aronův, doufej v Hospodina, spomocníkem a štítem takových on jest. *Z.3,4.

11. Kterž se bojíte Hospodina, doufejte v Hospodina, spomocníkem a štítem takových on jest.
12. Hospodin rozpomena se na nás, požehná; požehná domu Izraelovu, požehná i domu Aronovu.
13. Požehná bojícím se Hospodina, malým i velikým.
14. Rozmnoží Hospodin vás, vás i syny vaše.

15. Požehnaní * vy od Hospodina, kterýž učiní nebesa i zemi. *M.36,29.
16. Nebesa jsou nebesa Hospodina, zemi pak dal synům lidským.
17. Ne * mrtví chválíti budou Hospodina, ani kdo ze všech těch, kteříž sstupují do místa mlčení. *Z.6,6.

18. Ale my dobrořečítí budeme Hospodinu od tohoto času až na věky. Halelujah.

ZALM 116.

David děkuje Bohu, že ho vysvobodil z rukou Saulových, s. dotýká se, v jakých těžkotech i jaký jeho způsob v nich byl, 12. a za tím svou vděčnost k Bohu oavědňuje.

1. Miluji Hospodina, proto že vyslychá * hlas můj a pokorné modlitby mé.
2. Nebo naklonil ucha svého ke mně, když jsem ho vyzval ve dnech svých.
3. Oblklilý * mne byly bolesti smrti, a úzkosti hrobu potřály mne; sevěřeni a truchlost přišla na mne.
4. I vyzval jsem jméno Hospodino, řka: Prosim, ó * Hospodine, vysvobď duši mou. *Mat.26,29.

5. Milostivý Hospodin a spravedlivý. Bůh náš litošlivý.
6. Ostrřihá sprostných Hospodin; znuzen jsem byl, a spomohl mi.
7. Navratí se, duše má, do od-

počinutí svého, poněvadž Hospodin jest dobrodince tvůj.

8. Nebo * jsi * vytrhl duši mou od smrti, oči mé od slz, nohu mou od poklesnutí. *Z.26,14.

9. Ustavičně * choditi budu před Hospodinem v zemi živých. *K.17,1.

10. Uvěřil jsem, * protož i mluvil jsem, ačkoli jsem byl velmi ztrápený. *11 Kor.4,13.

11. Já jsem byl řekl v pospíchání: Všeliký * člověk jest lhář. *K.13,4.

12. Čím se odplátim Hospodinu za všechna dobrodmi jeho mně učiněná?
13. Kalich mnohého spasení vezmu, a jméno Hospodino vyzývati budu.

14. Sliby * své Hospodinu splním, teď přede vším lidem jeho. *Z.22,26.

15. Drahá jest před očima Hospodinyrna smrt svatých jeho.

16. O Hospodine, že jsem služebníků tvých, služebníků, pravím, tvůj, syn děvky tvé, rozvázal jsi svazky mé.

17. Tobě obětovati budu obětí diků činění, a jméno Hospodino vyzývati budu.

18. Sliby * své Hospodinu splním, teď přede vším lidem jeho. *Z.22,26.

19. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

20. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

21. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

22. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

23. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

24. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

25. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

26. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

27. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

28. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

29. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

30. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

31. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

32. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

33. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

34. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

35. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

36. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

37. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

38. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

39. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

40. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

41. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

42. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

43. V sídích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jeruzaléme, Halelujah.

dia a vyslyšev. uprostrannil mi Hospodin. *Z.107,6.48.12.36,46.

6. Hospodin * se mnou, nebudu se báti. Co mi může učiniti člověk? *Z.25,4.

7. Hospodin se mnou jest mezi pomocníky mými, pročej já podívám se těm, kteříž mne mají v nenávisťi.

8. Lepe jest doufati v Hospodina, než * naději skládati v člověku. *Z.146,6.

9. Lepe jest doufati v Hospodina, než * naději skládati v člověku. *Z.146,6.

10. Všickni národové obklklili mne, ale ve jménu Hospodino vyplnil jsem je.

11. Mnohokrát obklklili mne, ale ve jménu Hospodino vyplnil jsem je.

12. Suli se na mne jako včely, však zhasí jako oheň z trní; nebo ve jménu Hospodino vyplnil jsem je.

13. Velmi * jsi ztuhla na mne dotíral, abych padl, ale Hospodin spomohl mi.

14. Síla má a písnička má jest Hospodin, on byl můj vysvoboditel.

15. Hlas prokřikování a spavice Hospodina dokázala sílu.

16. Pravice Hospodina dokázala sílu.

17. Neumruť, ale živ budu, abych vypravoval skůky Hospodino. *Z.12,25,2.

18. Trestalť * mne přisně Hospodin, ale smrti mne nevydal. *Kor.6,9.

19. Otevřetež * mi brány spravednosti, a vejda do nich, oslavovati budu Hospodina. *Z.25,2.

20. Tat jest brána Hospodina, kterouž spravedliví vcházejí.

21. Tuť já * oslavovati budu; nebo * jsi mne vyslyšel, a byl můj vysvoboditel.

22. Kámen, * kterýž zavrhl stavitel, učiněn jest o hlavu úhelní. *Mat.21,42. Mark.12,10. Ps.118,22.

23. Od Hospodina stalo se to, a jest divně před očima našima.

24. Tentof jest ten, kterýž učinil Hospodin, a protož * radíme se a veselíme se v něm. *Z.25,17.

25. Prosim, Hospodine, * zachovávej již; prosím, Hospodine, dávej již šťastny prospěch. *Jan.12,18.

26. Požehnaný * jenž se běře ve jménu Hospodino; dobrořečime vám z domu Hospodina. *Mat.21,9.

27. Bůh silný Hospodin, onť se

zasvítíl nám, važite beránky až k rohubm oltáře.

28. Bůh silný můj * ty jsi, protož slavíťi tě budu, Bože můj, vyvyšovati tě budu.

29. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

30. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

31. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

32. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

33. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

34. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

35. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

36. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

37. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

38. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

39. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

zasvítíl nám, važite beránky až k rohubm oltáře.

28. Bůh silný můj * ty jsi, protož slavíťi tě budu, Bože můj, vyvyšovati tě budu.

29. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

30. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

31. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

32. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

33. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

34. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

35. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

36. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

37. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

38. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

39. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

40. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

41. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

42. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

43. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

44. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

45. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

46. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

47. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

48. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

49. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

50. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

51. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

52. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

53. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

54. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

55. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

56. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

57. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

58. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

59. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

60. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

61. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

62. Oslavujťe * Hospodina, neboť jest dobrý, nebo na věky mlodiv srdcenství jeho. *Z.186,1.28.

19. Přichozí * jsem na tom světě, neukryvej předě mnou přikázání svých. *Z.39.13.1 Petr.3.11.
20. Umdlévá duše má pro žádost soudů tvých všelikého času.
21. Vyhlašujes pyšné, zlořečené, kteříž bloudí od přikázání tvých.
22. Odejmi ode mne útržku a potupu, neboť ostřihám svědectví tvých.
23. Také i * knížata se zasazují, a mluví proti mně, služebník pak tvůj přemýšlil o ustanoveních tvých. *Z.2.2.
24. Svědectví tvá zajisté jsou mé rozkoše a moji rádcové.
25. Přihnuť k práchu duše má; obživíž mne podlé slova svého.
26. Cesty své předložil jsem, a vyslychals mne; vyúč mne ustanovením svým.
27. Cestě rozkazů tvých dej ať vyrozumívám, a ať přemýšlím o divných skutcích tvých.
28. Rozplývá se zámutkem duše má, očerstvíž mne podlé slova svého.
29. Cestu živou odvrát' ode mne, a zakon svůj z milosti dej mi.
30. Cestu pravou jsem vyvolil, soudy tvé sobě předkládám.
31. Svědectví tvých se přidržím, Hospodine, nedejž mi zahanbenou býti.
32. Cestou rozkazů tvých poběhnu, když ty rozšířis srdce mé.
33. Vyúč mne, Hospodine, cestě ustanovení svých, kteréž bych ostřihal do konce.
34. Dej mi ten rozum, ať šetřím zákona tvého, a ať ho ostřihám celým srdcem.
35. Dej, ať chodím cestou přikázání tvých; nebo v tom svou rozkoš skládám.
36. Nakiň * srdce mého k svědectvím svým, a ne k lakomství. *1 Sam.8.8.
37. Odvrát' oči mé, ať nehledí marnosti; na cestě své obživ mne.
38. Potvrď služebníku svému řeči své, kterýž se oddal k službě tvé.
39. Odvrát' ode mne pohánění, jehož se bojím; nebo soudové tvoji dobří jsou.
40. Ať, toužím po rozkázáních tvých; dej, ať jsem živ v spravedlnosti tvé.
41. Ó ať se přiblíží ke mně milosrdenství tvá, Hospodine, a spasení tvé vedle řeči tvé. *Z.89.6.
42. Tak abych odpověditi uměl
- utrhači svému skutkem, že doufám skládám v slovu tvém.
43. A * nevyňmež z úst svých slova nejpravějšího; neboť na soudy tvé očekávám. *Jer.16.16.
44. I budu ostřihati zákona tvého ustavičně, od věků až na věky, a bez přestání choditi na širokosti, neboť jsem se dotázal rozkazů tvých.
46. Nýbrž * mluviti budu o svědectvích tvých i před králi, a nebudu se hanbiti. *Sk.22.38. *1 Kor.10.16.
47. Nebo rozkoš svou skládám v přikázáních tvých, kteréž jsem zamíloval.
48. Příkladím i ruce své k přikázání tvým, kteréž miluji, a přemýšleji budu o ustanoveních tvých.
- Zajiln. 49. Rozpomeň se na slovo k služebníku svému, kterýmž jsi mne ubezpečil.
50. Toť jest má útěcha v soužení mém, že mne slovo tvé obživuje. *Z.16.8.
51. Pyšní mi se velmi posmívají, však od zákona tvého se neuchylují.
52. Neboť se rozpominám na soudy tvé věčné, Hospodine, kterých miž se potěšuji.
53. Děším * se nad bezbožnými, kteříž opouštějí zákon tvůj. *Z.89.4.
54. Ustanovení tvá jsou mé přísníky na místě mého putování.
55. Rozpominám se i v noci na jméno tvé, Hospodine, a ostřihám zákona tvého.
56. Toť mám odtud, abych ostřihal rozkazů tvých.
- Cheth. 57. Díl můj, řekl jsem, Hospodine, ostřihati výmluvnosti tvé, celém srdci: Smiluj se nade mnou podlé slova svého.
59. Rozvážil jsem na mysli cesty své, a obrátil jsem nohy své k tvým svědectvím.
60. Pospíchám i a neodkládám ostřihati rozkazů tvých.
61. Rota bezbožníků zloupila mne, na zakon tvůj se nezapomínám.
62. O půlnoci vstávám, abych tě oslavoval v soudech spravedlnosti tvé.
63. Účastník jsem všech, kteříž se bojí tebe, a těch, kteříž ostřihají přikázání tvých.
64. Milosrdenství tvého, Hospodine, plná * jest země, ustanovením svým vyúč mne. *Z.89.6.
- Teth. 65. Dobrotivě jsi nakládal

- s služebníkem svým, Hospodine, podle slova svého.
66. Pravému soudu a umění tvým mne, nebo jsem přikázání tvým uvěřil.
67. Prvé než jsem snížen byl, bloudil jsem, ale nyní výmluvnosti tvé ostřihám.
68. Dobrá jsi ty a dobrotivý, vyúč mne ustanovením svým.
69. Složil jsem rouž proti * mně pyšni, aťe já celým srdcem ostřihám přikázání tvých. *V.76.96.
70. Zbrídlo jako tuk srdce jejich, já zakonem tvým se potěšuji.
71. K dobrémuť jest mi to * že jsem pobyl v trápení, abych se naučil ustanovením tvým. *V.81.
72. Za lepší sobě pokládám zakon úst tvých, nežli na tisíce * zlatá a stříbra. *Z.19.11.
- Jod. 73. Ruce tvé * učinily a sformovaly mne; dej mi ten rozum, abych se naučil přikázáním tvým. *Job.10.8.
74. Tak aby bojič se tebe mne vidouce, radovali se, že na slovo tvé očekávám.
75. Seznavám, Hospodine, že jsou spravedliví soudové tvoji, a že jsi mne hodně potrestal.
76. Nechť jest již zřejmé milosrdenství tvé ku potěšení mému, podlé řeči tvé mluvené služebníku tvému.
77. Přitěž na mne slitování tvá, abych živ býti mohl; nebo zakon tvůj rozkoš má jest. *V.88.
78. Zahanbeni budete pyšní, proto že lstivě * chtějí mne podvrátiti, i pak přemýšlují o přikázáních tvých. *V.88.
79. Obratěž se ke mně, kteříž se bojí tebe, a kteříž znají svědectví tvá.
80. Budíž srdce mé upřímné při ustanoveních tvých, tak abych nebyl zahanben.
- Kaph. 81. Touží * duše má po spasení tvém, na slovo tvé očekávám. *1 M.49.18.
82. Hynou i oči mé žádostí výmluvnosti tvých, když říkám: Skoro-liž mne potěšíš?
83. Ačkoli jsem jako nádoba kolená v dymu, na ustanovení tvá však jsem nezapomenul.
84. Mnoho-liž bude dní služebníka tvého? Skoro-liž soud vykonáš nad těmi, kteříž mi protivenství činí?
85. Vykopali mi pyšní jámy, kterážto věc není podlé zákona tvého.
86. Všecka přikázání tvá jsou
- pravda; bez příčiny mi se proti, spomozíž mi.
87. Téměř jsou mne již v nic obrátili na zemi, já jsem však neopustil přikázání tvých.
88. Podlé milosrdenství svého obživ mne, abych ostřihal svědectví úst tvých.
- Lamed. 89. Na věky, * ó Hospodine, slovo tvé trvánívé jest v nebesích. *1.2.40.8.
90. Od národu do pronárodu pravda tvá, * utvrdil jsi země, a tak stojí. *Z.89.12.
91. Vedle úsudků tvých stojí to vše do dnešního dne, všecko to zajisté jsou služebníci tvoji.
92. Byť zákon tvůj nebyl * mě * potěšení, dávno bych byl zahynul v svém trápení. *V.50. Jer.18.16.
93. Na věky se nezapomenou na rozkazy tvé; jimi zajisté obživí jsi mne.
94. Tvůj jsem já; zachovávejž mne; nebo přikázání tvá zpytuji.
95. Očekávajž na mne * bezbožní, aby mne zahubili, já pak, svědectví tvá rozvažuji. *Z.37.32.
96. Každé věci dokonale vidím skvělení, rozkaz tvůj jest přeroky náramné.
- Mern. 97. O jak miluji zakon tvůj, tak že každého dne on jest mě přemýšlování.
98. Nad nepřátely mé moudřejšího mne činíš přikázáními svými; nebo mám je ustavičně před sebou.
99. Nade všechny své učitele rozumnější jsem učinil; nebo svědectví tvá jsou má přemýšlování.
100. I nad starce opatrnější jsem, nebo přikázání tvých ostřihám.
101. Od každé cesty zlé zdržuji nohy své, abych ostřihal slova tvého.
102. Od soudů tvých se neodvracuji, proto že ty mne vyúčješ.
103. Ó jak jsou sladké * dásním mým výmluvnosti tvé, nad med ústím mým.
104. Z přikázání tvých rozumnost jsem nabyl, a protož všeliké cesty bludné nenávidím.
- Nun. 105. Svíce * nohám mým jest slovo tvé, a světlo stezce mé. *Z.19.9.1 Petr.1.16.
106. Přisáhl jsem, což i splním, že chci ostřihati soudů spravdělností tvé.
107. Ztrápenýť jsem přenaramně, Hospodine, obživíž mne vedle slova svého.
108. Dobrovolné * oběti úst mých,

žádám, oblib, Hospodine, a prá-
vům svým vyuč mne. ^{*Z.19,16.}

109. Duše má jest v ustavičném
nebezpečí, a však na zákon
tvůj se nezapomínám.

110. Polétki jsou mi bezbožní
osldo, ale já od rozkazů tvých se
neodvracím.

111. Za dědictví věčné ujal jsem
svědectví tvá, neboť jsou radost
srdce mého.

112. Naklonil jsem srdce svého k
vykonávání ustanovení tvých u-
stavičné, až i do konce.

113. Vymyslků * nenávi-
dím, zákon pak tvůj miluji. ^{*Z.31,7.}

114. Skrýše má a pavéza má ty
jsi, na slovo tvé * očekávám. ^{*Z.74.}

115. Odstuptež ode mne nešle-
chovníci, abych ostříhal přikázání
Boha svého.

116. Zdržuj mne podle slova své-
ho, tak abych živ byl, a * nezhah-
nul mne v mém očekávání. ^{*Z.35,23.}

117. Posiluj mne, abych zachován
byl, a patřil k ustanovením tvým
ustavičné.

118. Potlačuješ všechny ty, kteříž
odstupují od ustanovení tvých;
* neboť jest živá opatrnost jejich. ^{*Job 6,13.}

119. Jako trůsek odmitáš všechny
bezbožníky země, a protož miluji
svědectví tvá.

120. Děsí se * strachem před te-
bou tělo mé, nebo soudů tvých
bojím se. ^{*Job 4,14,15.}

121. Činím soud a spravedli-
nost, nevydávaj mne mým ná-
slníkům.

122. Zastup sám služebníka svého
k dobrému, tak aby mne psyni
nepotlačili.

123. Oči mé hynou čekáním na
spasení tvé, a na výmluvnost spra-
vedlosti tvé.

124. Nalož s služebníkem svým
vedle milosrdenství svého, a u-
stanovením svým vyuč mne.

125. Služebník tvůj jsem já, dejž
mi rozumnost, abych uměl svě-
dectví tvá.

126. Čast jest, abys se přičinil,
Hospodine; zrušil zákon tvůj.

127. Z té příčiny * miluji příka-
zení tvá více nežli zlato, i to, kte-
rých jest nejlepších.

128. A proto, že všechny rozkazy
tvé o všech věcech pravé byti po-
znávám, všeliké stezky bludné ne-
navrším.

129. Předivná jsou svědectví
tvá, a protož jich ostříhá duše má.
130. Začátek učení tvého osvě-

cuje, a vyučuje * sprostné rozum-
nosti. ^{*Z.19,8.11.17.21.3.15.16.}

131. Ústa svá otvírá, a dychtím,
nebo přikázání tvých jsem žádos-
tiv.

132. Popatříž na mne, a smiluj
se nade mnou podle práva těch,
kteržž miluji jméno tvé.

133. Kroky mé utvzuj v slovu
svém, a nedej, aby nade mnou
panovali mela jaká nepravost.

134. Vysvoboď mne z nátsků
lidských, abych ostříhal rozkazů
tvých.

135. Zastveř * tvář svou nad slu-
žebníkem svým, a ustanovením
svým vyuč mne. ^{*Z.57,2.}

136. Potůčkové vod vyplývají z
očí mých; přítčina těch, kteříž
neostříhají zákona tvého.

137. Spravedlivý * jsi, Hos-
podine, a upřímy v soudech svých.
^{*11.M.9.27. Zjev.16,6.}

138. Ty jsi vydal spravedlivá
svědectví svá, a vš víry hodná, že
se zapomínají na slovo tvé ne-
přítelé moji. ^{*Z.69,10.}

140. Zprubovanaf * jest řeč tvá
dokonale, tou přítčinou ji miluje
služebník tvůj.

141. Malický a opovržený jsem
já, však na rozkazy tvé se neza-
pomínám.

142. Spravedlnost tvá jest spra-
vedlnost věčná, a zákon tvůj
pravda.

143. Ssoužení a nátsk mne stihají,
přikázání tvá jsou mé rozkoše.

144. Spravedlnost svědectví tvých
trvdá na věky; dej mi z ní rozum-
nosti nabyti, tak abych živ býti
mohl.

Koph. 145. Z celého srdce volám,
vyslyš mne, ó Hospodine, abych
ostříhal ustanovení tvých.

146. K tobě volám, vysvoboď
mne, abych šetřil svědectví tvých.

147. Předstihám svítání a volám,
na * tvé slovo očekávám. ^{*Z.114.}

148. Předstihají oči mé bdění
proto, abych přemýšlel o výmluv-
nostech tvých.

149. Hlas můj slyš podle svého
milosrdenství, Hospodine, podle
soudů svých obživ * mne. ^{*Z.88,154.}

150. Přibližuj se následovníci
nešlechtnosti, ti, kteříž se od zá-
kora tvého vzdálili.

151. Ty bliže jsi, Hospodine;
* nebo všechna přikázání tvá jsou
pravda.

152. Jižž to dávno vím o své-

dectvích tvých; že jsi je stvrdil až
na věky.

Reš. 153. Popatříž na mé trápení,
a vysvoboď mne; neboť se na * zá-
kon tvůj nezapomínám. ^{*Z.31,141.}

154. Zasad se o mou při, a ochraň
mne; pro řeč svou obživ mne.

155. Dalekoť jest od bezbožných
spasení, nebo nedotazují se na
ustanovení tvá.

156. Slitování tvá mnohá jsou,
Hospodine; podle soudů svých
obživ mne.

157. Jakžkoli jsou mnozi protivní-
ci moji a nepřítelé moji, však od
svědectví tvých se neuchylnu.

158. Viděl jsem ty, kteříž se pře-
vrácené měli, velmi to těžce nesa,
že řeči tvé neostříhali.

159. Popatříž, žeť rozkazy tvé
miluji, Hospodine; podle milo-
srdenství svého obživ mne.

160. Nejpřednější věc slova tvého
jest pravda, * a na věky trvdá vše-
liký úsudek spravedlnosti tvé. ^{*Jan.17,17.}

Štn. 161. Knížata mi se protiví
bez příčiny, však slova tvého děsí
se srdce mé.

162. Já raduji se z řeči tvé tak
jako ten, kterýž dochází hojně
korstí.

163. Falsé pak nenávidím, a ji v
ohavnosti mám; zákon tvůj miluji.

164. Sedmkrát za den chválím tě
z soudů tvých spravedlivých.

165. Pokoj mnohý těm, kteříž
* miluji zákon tvůj, a nemajíž žád-
né urážky. ^{*Z.113.}

166. Očekávám na spasení tvé,
Hospodine, a přikázání tvá vy-
konávám.

167. Ostříhá duše má svědectví
tvých, nebo je velice miluji.

168. Ostříhám rozkazů tvých a
svědectví tvých; * nebo všechny cesty
mé jsou před tebou. ^{*Z.139,8.}

169. Předstupiž úpění mé
před obličej tvůj, Hospodine, a
podle slova svého udeř mi rozum-
nosti.

170. Vejdíž pokorná prosba má
před tvář tvou, a vedle řeči své
vytrhni mne.

171. I vynesou rtové moji chválu,
když ty mne vyučíš ustanovením
svým.

172. Zpívati bude i * jazyk můj
slovo tvé, a že všechna přikázání
tvá jsou spravedlnost. ^{*Přis.18,22.}

173. Budíž mi ku pomoci ruka
tvá; neboť jsem sobě zvolil při-
kázání tvá.

ZALM 119. 120. 121.
174. Toužím po spasení tvém,
Hospodine, a zákon tvůj jest roz-
koš má.

175. Živa bude duše má, a bude
tě chváliti, a soudové tvoji budou
mi na pomoc.

176. Bloudím jako * ovce ztrace-
ná, hiedejž služebníka svého, ne-
boť se na přikázání tvá nezapom-
nám. ^{*Z.68,6.1 Petr.2,25.}

ZALM 120.

Cirkev připomenuvši, že od Boha vydá-
vána jest, 2. aby Báh milost a ni konatš
r-žiti 8, tak, aby žádny tomu přešastš
nemohl, žádá, 5. a nastáním, že dionbo
v sajeti zřítává.

1. Piseň stupňů.

K Hospodinu v ssouzení svém * vo-
lal jsem, a vyslyšel mne. ^{*Z.50,16.}

2. Hospodine, vysvoboď duši
mou od rtů živých, a od jazyka
istvého.

3. Coť prospěje, aneb coť přidá
jazyk listivý,

4. Podobný k střelám přestrojým
silného, a k uhli jalovcovému?

5. Běda mně, že pohostinu býti
musím v Mešech, a přebývati v
saláších * Cedarských. ^{*Piseň Šal.1,5.}

6. Dlouho bydlí duše má mezi té-
mi, kteříž * nenávidí pokoje. ^{*Z.48,92.}

7. Já ku pokoji, ale když mlu-
vím, oni k boji.

ZALM 121.

V tomto žalmu prorok svatý nčí, že jest
darovní * že porocet hledá jiné kde-
kolit, než * Hospodinu samém; tu že jest
jistá vřadyky, čehož i uážky ukazuje.

1. Piseň stupňů.

P ozdvihuji * oči svých k horám,
odkudž by mi přišla pomoc. ^{*Z.123,1.}

2. Pomoc má * jest od Hospodi-
na, kterýž učinil nebe i zemi. ^{*Z.134,8.}

3. Nedopustit, aby se pohouti
měla noha tvá, nedřtímeť strážný
tvůj.

4. Aj, nedřtímeť, ovšem nespí ten,
kteržž ostříhá Izraele.

5. Hospodin strážce tvůj, Hospo-
din zastíněti tvé tobě po pravici.
6. Nebudeť bití na tě slunce ve
dne, ani měsíc v noci.

7. Hospodin tě * ostříhati bude
ode všeho zlého, ostříhati bude
duše tvé. ^{*Z.64,6.}

8. Hospodin ostříhatí tě bude,
když vycházeti i vycházei budeš,
od tohoto času až na věky.

ZALM 122.

David radost z toho máje, že v Jeruzalémě pocta Boží i řád dobrý vzdělán jest, 6. napomíná lidu, aby se za to město modlil, 8. i sám se za ně modlí.

1. Píseň stupňů, Davidova.

Veselím se z toho, že mi říkáno bývá: Podně do domu Hospodínova, 2. A že se postavují nohy naše v branách tvých, ó Jeruzaléme.

3. Jízť Jeruzalém uslechtilé* vy-staven a jako v město k sobě vespelek připojen. *II Par. 6.6.

4. Do něhož vstupují pokolení Izraelovu, aby oslavovali jméno Hospodínova.

5. Nebo tamť jsou postaveny stolice soudu, stolice domu Davidova.

6. Žádejtež pokoje Jeruzalému, přouce: Děj se pokojně těm, kteříž tě milují.

7. Budiž pokoj v předhradí tvém, a upokojení na palácích tvých.

8. Pro bratři své a přátely své žádati budu pokoje tobě.

9. Pro dům Hospodína Boha našeho budu* tvého dobrého hledati. *Neh. 2.10.

ZALM 123.

Církev snažená k Bohu se utíkáje, 2. aobě malosti, 4. a nepřátelům pomsty žádá.

1. Píseň stupňů.

K toběť pozdvihují oči svých, ó ty, kterýž na nebesích přebýváš. 2. Aj hle, jakož oči služebníků k rukám pánu jejich, jakož oči děvky k rukám pani její: tak* oči naše k Hospodínu Bohu našemu, až by se smiloval nad námi. *II Par. 30.12.

3. Smiluj se nad námi, Hospodíne, smiluj se nad námi, neboť jsme již příliš potupou nasyceni. 4. Jižť jest příliš nasycena duše naše posměšky bezbožných, a potupou pyšných.

ZALM 124.

David napomíná lidu Božím, aby to vy- ohradil, a jak by měl za to Bohu děkovati, učí.

1. Píseň stupňů, Davidova.

Byť Hospodina* s námi nebylo, rciž nyní, Izraeli, *Z. 94.17.

2. Byť Hospodina s námi nebylo, když lidé povstali proti nám:

3. Tehdáž by nás byli za živa se- hitili v rozpálení hněvu svého proti nám;

4. Tehdáž by nás byly* přikva- čily vody, proud zachvátí by byl duši naši; *Z. 69.16.

5. Tehdáž zachvátily by byly du- ši naši ty vody zduté.

6. Požehnaný Hospodín, kterýž nás nevydal v loupež zubům je- jich.

7. Duše naše jako ptáče* znikla osidla plácníků; osídlo se ztrhalo, i vynikl jsme. *Přis. 1.6.5.

8. Pomoc* naše jest ve jménu Hospodínova, kterýž o učinil nebe i zemi. *Z. 121.9. 9. M. 1.1. Z. 146.6.

ZALM 125.

Muvě prorok o přitomnosti Boží a ohrá- nění církve proti bezbožným, 4. dobrým dobrého, a slym stého od Boha žádá.

1. Píseň stupňů.

Ti, kteříž doufají v Hospodina, podobni jsou k hoře Sionu, kteráž se nepohybuje, ale na věky zů- stává.

2. Okolo Jeruzaléma jsou hory, Hospodín jest vůkol lidu svého, od tohoto času až na věky.

3. Neboť nebude sláti sceptrum bezbožníků nad losem spravedli- vých, aby nevztáhli spravditvi k nepravosti rukou svých.

4. Dobře učin, Hospodíne, dob- rým, a těm, kteříž jsou upřímného srdce.

5. Ty pak, kteříž se uchylují k cestám svým krivým, zapuďte Hos- podin s činiteli nepravostí.* Po- koj přijdíť na Izraele. *Z. 128.6. Gal. 6.16.

ZALM 126.

Lid Boží s Babylona vrný dobrými so- bě od Boha učiněná přibomínaje, 4. za posetálad v sajeti se modlí, 6. všech úzkosti svých cíl pokřtěný sobě před- kládá.

1. Píseň stupňů.

Když zase* vedl Hospodín za- jaté Sionské, zdálo se nám to jako ve snách. *Z. 14.7.

2. Tehdáž byla plná radosti ústa naše, a jazyk náš plesání: tehdáž pravili mezi národy: Ve- liké věci s nimi učinil Hospodín.

3. Utínil jest s námi veliké vě- ci Hospodín, a protož veselili jsme se.

4. Uvediz zase, ó Hospodíne, za-

ZALM 126. 127. 128. 129. 130.

patřeme velikých a častých sežo- vání, 4. i vyobozování z nich od Bo- ha, 5. a osvědčení trestání nepřátelům.

1. Píseň stupňů.

Veliceť jsou mne sužovali hned od mladosti mé, rciž nyní Izraeli, veliceť jsou mne sužovali hned od mladosti mé, a však mne nepřemohli.

3. Po hřbetě mém* orali oráči, a dlouhé proháněli brádry své. *Iz. 51.28.

4. Ale Hospodín jsa spravd- livý, zpřítelal prostranky bez- božných.

5. Zahanbeni a zpět obrázení budou všickni, kteříž nenávidí Siona.

6. Budou jako tráva na sife- chách, kteráž prvé než odrostá, usychá.

7. Z níž nemůže hrsti své na- plniti žnec, ani náruči svého ten, kterýž váže snopy.

8. Aniž řeknou tudy jdouci: Po- zéhnání* Hospodínovo budiz s vámi, aneb: Dobrořetíme vám ve jménu Hospodínova. *Rut. 2.4.

9. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

4. Jako* střely v ruce udat- něho, tak jsou ditky zdárné. *Iz. 49.2.

5. Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

ZALM 128.

Jaké nátky hned zde přináší, avatá po- božnost, žalm tento vyznaje.

1. Píseň stupňů.

Blahoslavený* každý, kdo se bojí Hospodína, a chodí po ces- tách jeho. *Z. 1.12.

2. Nebo z práce* rukou svých živnost míti budeš, blahoslavený budeš, a šťastněť se povede.

3. Manželka tvá jako vinný kmen plodný po bocích domu tvého, ditky tvé jako mladistvé olivovi vůkol stolu tvého.

4. Aj, takovět bude míti požeh- nání muž bojící se Hospodína.

5. Požehnaní tobě udělíž Hospo- din z Siona, a ty spatříš dobrě- věci Jeruzaléma po vsecky dny života svého;

6. A viz syny synů svých, a pokoj nad Izraelém. *Z. 126.5. Gal. 6.16.

ZALM 129. 130.

Připomenutí velikých a častých sežo- vání, 4. i vyobozování z nich od Bo- ha, 5. a osvědčení trestání nepřátelům.

1. Píseň stupňů.

Veliceť jsou mne sužovali hned od mladosti mé, rciž nyní Izraeli, veliceť jsou mne sužovali hned od mladosti mé, a však mne nepřemohli.

3. Po hřbetě mém* orali oráči, a dlouhé proháněli brádry své. *Iz. 51.28.

4. Ale Hospodín jsa spravd- livý, zpřítelal prostranky bez- božných.

5. Zahanbeni a zpět obrázení budou všickni, kteříž nenávidí Siona.

6. Budou jako tráva na sife- chách, kteráž prvé než odrostá, usychá.

7. Z níž nemůže hrsti své na- plniti žnec, ani náruči svého ten, kterýž váže snopy.

8. Aniž řeknou tudy jdouci: Po- zéhnání* Hospodínovo budiz s vámi, aneb: Dobrořetíme vám ve jménu Hospodínova. *Rut. 2.4.

9. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

4. Jako* střely v ruce udat- něho, tak jsou ditky zdárné. *Iz. 49.2.

5. Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

6. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

4. Jako* střely v ruce udat- něho, tak jsou ditky zdárné. *Iz. 49.2.

5. Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

6. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

4. Jako* střely v ruce udat- něho, tak jsou ditky zdárné. *Iz. 49.2.

5. Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

6. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

4. Jako* střely v ruce udat- něho, tak jsou ditky zdárné. *Iz. 49.2.

5. Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

6. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

4. Jako* střely v ruce udat- něho, tak jsou ditky zdárné. *Iz. 49.2.

5. Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

6. Aj, dědictví* od Hospodína jsou ditky, a plod života jest mžda. *I. M. 55.5. I. Sam. 1.27.

ZALM 131.

David mluví o své pokoře, 3. a k doufání v Boha lídu jeho napomíná.

1. Píseň stupňů, Davidova. Hospodine, nepozdvihlote se srdce mé, ani se povýšily oči mé, aniž jsem se vydal v věci velké, aneb vyšší nad to, než mi náleží.
2. Zdalí jsem nepoložil a neupokožil duše své, jako dítě ostavené od matky své? Ostavenému podobná byla ve mně duše má.
3. Doufaj, ó Izraeli, v Hospodina, od tohoto času až na věky. *Ž.115,9.

ZALM 132.

Modlitba za to, aby Bůh učinil v paměti lidí horlivou o péči Davida svatého, aby truhla Boží své místo měla podobně zastřehnutí, 14. kteréž se tu připomíná.

1. Píseň stupňů, Davidova. Pamětliv * buď, Hospodine, na Davida i na všechny trápění jeho.
2. Jak se přísahou zavazal Hospodinu, a slib učinil Nejmocnějším Jákobovu, řka:
3. Jistě že nevedu do * stánku domu svého, a nevstoupím na postel ložce svého, *Ž.118,7,2.
4. Aniž dám * očím svým usnouti, ani víčkám svým zdrímat, *Př.16,4.
5. Dokudž nenařídí místa Hospodinu, k příbytkům Nejmocnějším Jákobovu.
6. Až uslyšavše o ní, že byla v kraji Efratském, naši jsme ji * na polích Jaharských. *Př.18,7,1.
7. Vejdeme již do příbytků jeho, a sklánějí se budeme u noží noh jeho.
8. Povstaníž, Hospodine, a vejdí do odpocínutí * svého, ty i truhla velikomocnosti tvé. *Př.18,7,10.
9. Kneží tvoji ať se zoblácejí v spravedlnost a * svať tvoji ať veselé prospěvují. *Ž.132,11.
10. Pro Davida služebníka svého neodvracejž tváři pomazaného svého.
11. Učinil jest * Hospodin pravdomluvnou přísahu Davidovi, aniž se od ně uchýlí, řka: Z plodu žitva tvého posadím na trůn tvůj.
12. Budou-li ostrážhati synové tvoji smlouvy mé a svědectví mých, kterýmž je vyučovati budu,

ZALM 133.

du, také i synové jejich až na věky seděti budou na stoličce tvé. 13. Neboť jest vyvolil Hospodin Sion, oblíbil jej sobě za svůj příbytek, řka:

14. Toť bude * obydlí mé až na věky, tuť přebývat budu, nebo jsem sobě to oblíbil *Ž.133,1.
15. Potravu jeho * hojným požehnaním rozmožím, chudě jeho chleběm nasýtim, *Př.133,2,3.
16. A kněží jeho v spasení zobláčím, a svať jeho veselé zpěvovati budou.
17. Tuť způsobím, aby zkvěl roh Davidův, připravím svící pomazanému svému. *Mal.3,1. Luk.1,69.
18. Neprátele jeho * v hanbu zobláčím; nad ním pak kvěsti bude koruna jeho. *Ž.133,2,8.

ZALM 133.

Lidi pobožných svornost společná k tomu jest podobná, 3. a jak užitečná.

1. Píseň stupňů, Davidova. Až, jak dobré a jak užiténé, když bratři v jednomysllosti přebývají.
2. Jako mast výborná na hlavě, stoupající na bradu, bradu Aronovu, tekoucí až i na podolek roucha jeho.
3. A jako rosa * Hermon, kteráž sstoupuje na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnaní i žitva až na věky. *Př.133,3,4.

ZALM 134.

Napomenutí kněží i jiných služebníků Páně, aby při Boží službě povinnosti svých činili a nebyli plati, byl.

1. Píseň stupňů. Ej nuž * dobrořečte Hospodinu všickni služebníci Hospodinovi, o kteříž stáváte v domě Hospodinově každé noci. *Ž.134,1. Př.9,7,28.
2. Pozdvihujte rukou svých k svatyni, a dobrořečte Hospodinu, řkajíc:
3. Požehnejž * tobě Hospodin z Siona, kterýž o učinil nebe i zemi. *Př.134,2,4.

ZALM 135.

Prorok probudv kněží i lid k slavení Boha 3. a dobroty 4. i skutků jeho, 15. marnost modl pohanských ukazuje, 19. a švádnou Bohu dobrořečiti volá.

1. Halelujah. Chvalte jméno Hospodinovo, chvalte služebníci Hospodinovi,

ZALM 135.

Prorok svatý napomíná církev k chvále Boží, jakož přičinou dobroty a štěstí nosí, 4. tak i skutků otcovství jeho, 28. zvlášt k církví prokázaných.

1. Oslavujte * Hospodina, nebo jest dobrý, nebo věčné jest milosrdenství jeho. *Ž.135,5.
2. Oslavujte * Boha bohů, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *V.10,17.
3. Oslavujte * Pána pánu, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Ž.135,5.
4. Toho, kterýž sám * činí divy veliké, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Ž.135,5.
5. Kterýž * učinil nebesa moudře, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
6. Kterýž * rozláhl zemi na vodách, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
7. Kterýž * učinil světla veliká, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
8. Slunce, * aby panovala ve dne, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Ž.135,5.
9. Měsíc a hvězdy, aby panovaly v noci, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
10. Kterýž * ranil Egypťské v prvorozených jejich, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
11. A vyvedl * Izraele z prostředku jejich, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
12. V ruce silné a v rameni vztaženém, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
13. Kterýž * rozdělil moře rudé na díly, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
14. A převédl Izraele prosředkem jeho, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
15. A uvrhl * Faraona s vojskem jeho do moře rudého, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
16. Kterýž vedl lid svůj přes poušť, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
17. Kterýž nabil krále veliké, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
18. A zbil krále znamenité, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.
19. Seona krále Amorejského, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Př.135,5.

2. Kterž stáváte v domě Hospodinově, v síňkách domu Boha našeho.

3. Chvalte Hospodina, nebo * jest dobrý Hospodin: žalmy zpívejte jménu jeho, nebo rozkošné jest. *Ž.136,1.
4. Jákoba zajistě sobě vyvolil Hospodin. * A Izraele za svůj lid zvláštní. *Př.136,5.
5. Jáť jsem jistě seznal, že veliký jest Hospodin, a Pán, náš * nade všechny bohy. *Př.136,11. Ž.136,8.
6. Cožkoli * chce Hospodin, to činí na nebi i na zemi, *Ž.136,3. i ve všech propastech.
7. Kterýž * způsobuje to, že páry vystupují od krajů země; blýskání s deštěm přivodí, a vyvodí vítr z pokladů svých. *Jer.10,13.
8. Kterýž * zbil prvorozené v Egyptě, od člověka až do hovada. *Př.136,2,9.
9. Poslal znamení a zázraky u prostřed tebe, Egypte, na Faraona i na všechny služebníky jeho. *Př.136,2,9.
10. Kterýž * pobil národy mnohé, a zbil krále mocné, *Př.136,2,9.
11. Seona * krále Amorejského, a Oga krále Bázan, a všechna království Kananejská. *Př.136,2,9.
12. A dal zemi jejich v dědicví, v dědicví Izraetovi lidu svému.
13. Hospodine, jméno tvé na věky, Hospodine, památka * tvá od národu až do pronárodu. *Ž.136,4.
14. Souditi * zajisté bude Hospodin lid svůj, a služebníkům svým bude milostiv. *V.136,9,8.
15. Ať * modly pohanské stříd-ro a zlato, dílo rukou lidských, *Ž.136,4.
16. Usta mají a nemluví, oči mají a nevidí.
17. Uši mají a neslyší, nýbrž ani ducha není v ústech jejich.
18. Budtež * jim podobni, kteříž je dělají, a kdožkoli naději svou v nich skládají. *Př.136,5,7.
19. Dome Izraelský, dobrořečte Hospodinu; dome Aronův, dobrořečte Hospodinu.
20. Dome Lévi, dobrořečte Hospodinu; kteříž se bojíte Hospodinu; dobrořečte Hospodinu. *Př.136,5,7.
21. Požehnaný Hospodin z Siona, kterýž přebývá v Jeruzalémě, Halelujah.

20. Též Oga krále Bázan, nebo jest věčné milosrdenství jeho.
 21. A dal * zemi jejich v dědictví, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *Joz.12,2 a násl.
 22. V dědictví Izraelovi služebníku svému, nebo jest věčné milosrdenství jeho.
 23. Kterýž v snižení našem * pamatuje na nás, nebo jest věčné milosrdenství jeho. *11.M.37,8.
 24. A vytrhl nás z nepřátel našich, nebo jest věčné milosrdenství jeho.
 25. Kterýž dává pokrm všelikému tělu, nebo jest věčné milosrdenství jeho.
 26. Oslavujte * Boha silného nebes, neboť jest věčné milosrdenství jeho. *11.M.14,18,19.

ZALM 137.

Jaké posmičky v zajetí Babylonském lid Boží anáše, a jak se v té přičině 7. 1 k Bohu svému i k nepřítelům choval.

1. Při řekách Babylonských tam jsme sedávali, a plakávali, rozpomínajíc se na Sion.
 2. Na vrbí v té zemi zavěšovali jsme citary své.
 3. A když se tam dotazovali nás ti, kteříž nás zajali, na slova písničky, (ješto jsme zavěšili byli veselí,) říkájce: Zpívejte nám některou píseň Sionskou:
 4. Kterakž bychom měli zpívati píseň Hospodinovu v zemi cizozemců?
 5. Jestliže se zapomenou na * tebe, ó Jeruzaléme, zapomeníž i pravič mé.
 6. Přihniž i jazyk můj k dáším mým, nebudu-li se rozpomínati na tebe, jestliže v samém Jeruzalémě nebudu mít svého největšího potěšení.
 7. Rozpomeň se, Hospodine, na Idumejské, a na den Jeruzaléma, kterýž pravili: Rozbořte, rozbořte až do základů v něm.
 8. Ó dcero * Babylonská, zkažena býti máš. Blahoslavený ten, o kohož odplatiť tobě za to, což jsi nám zlého učinila. *12.19,19. *Jer.50,29; 51,24.
 9. Blahoslavený, kdož počtyví děti ky tvé, a o skálu je roztrázeť bude.

ZALM 138.

David děkuje Bohu, že ho v tak velikém nebezpečství zachoval, a k děkujícím královskému doprovodu ráčil; 7. při čemž doufání své v Bohu ukazuje.

1. Davidův.
 Oslavovati tě budu, Pane, celým

10. I tamť by mne ruka tvá prohledala, a pravice tvá by mne popadla.
 11. Dim-li pak: Aspoň tmy, jako v soumrak, přikryjí mne, ale i noc jest světlem vůkol mne.
 12. Aníž ty * tmy před tebou ukryjí mohou, anobrž noc jako den tobě svítí, rovně tma jako světlo. *Jak.1,17.
 13. Ty jistě v moci máš ledví má, přioděl jsi * mne v životě matky mé. *Job 10,11.
 14. Oslavuji tě, proto že se * hrozným a divným skutkům tvým divím, a duše má zná je výborně. *Job 10,8 násl.
 15. Neníť ukryta žádná kost má před tebou, jakž jsem učiněn v skrýti, a řemeslné složen v nejhlubších místech země. *Job 10,8 násl.
 16. Trupel můj viděl očí tvé, v knihu svou všickni oudové jeho zapsáni jsou, i dnové, v nichž formováni byli, když ještě žádného z nich nebylo.
 17. Protěž u mne ó jak * dráhá jsou myšlení tvá, Bože silný, a jak jest jich nescísná summa! *Z.99,6.
 18. Chtel-li bych je scísti, * více jst jich než písku; procítim-li, a já jsem vždy s tebou. *1.Ka.1,4,20.
 19. Zabíliť bys, ó Bože, bezbožníka, tehdaž by muži vražední odstoupili ode mne.
 20. Kterž mluví proti tobě neslečně, a marně vyvyšují nepřáteli tvé.
 21. Zdalíž těch, kteříž tě v nenávisťi mají, ó Hospodine, v nenávisťi nemám? A ti, kteříž proti tobě povstávají, zdáť mne nemrzí?
 22. Uhlavní nenávisťi jich nenávidím, a mám je za nepřátely.
 23. Vyzpívuť * mne, Bože silný, a poznej srdce mé; zkus mne, a pozněj myšlení má. *v.1.
 24. A popatř, chodim-liť já cestou odpornou tobě, a veď * mne cestou vědnou. *Z.25,4; 143,8,10.

ZALM 140.

David nobď vyzobovení, to, nešťastným pak v zarytosti urážejícím, vyhlázením od Boha žádá; 13. v důvěrnosti k milosrdenství a spasení Bohu jistěmu se utvrzuje.

1. Přednímu z kantorů, žalm Davidův.
 2. Vysvobod' mne, * Hospodine, od člověka zlého, a od muže utrošného ostříhej mne. *Z.43,1.
 3. Kterž myslí zlé věci v srdci, a na každý den sbírají se k válce.

4. Naostřuji * jazyk svůj jako had, jed lítého hada jest ve řítech jejich. Sélah. *Z.5,10; 55,22. R.3,13.
 5. Ostříhej mne, Hospodine, od rukou bezbožníka, od muže ukrutného zachovej mne, kteříž myslí podraziti noby mě.
 6. Poléklí písní na mne osídlo a provazy, roztráhlí teneta i cesty, a lécky své mi položili. Sélah.
 7. Rekl jsem Hospodinu: * Bůh silný můj jsi, pozoruj Hospodine, hlasu pokorných modliteb mých. *Z.22,11.
 8. Hospodine Pane, silo spasení mého, kterýž * přikryváš hlavou v čas boje. *Z.78,9.
 9. Nedávej Hospodine, bezbožnému, čehož žádostiv jest, ani předsevzetí zlého vykonati jemu dopouštěj, aby se nepovyšil. Sélah.
 10. Vůdce těch, jenž obklíčují mne, nepravost * rtů jejich ať přikryje. *Z.7,17.
 11. Padej na ně uhlí řetavé, a na oneh uvrz je, do jam hlubokých, aby nemohli povstati.
 12. Clověk utraťat nebude upevněn na zemi, a muž ukrutný, zlosti polapen jsa, padne.
 13. Vím, žeť se Hospodin * zasadí o při chudého, a pomstí nuzných. *Z.9,19.
 14. A tak spravedliví slaviti budou jméno tvé, a upřími přebývati před obličejem tvým.

ZALM 141.

David od přibuzných k rozkazu Saulovu jsa stíhán, Boha ku pomoci 8. doufavitě vyzývá, 9. nepřátel zproštěn, 10. a nad nimi pomstěn býti žádáje.

1. Žalm Davidův.
 Hospodine, k toběť volám, * pospěš ke mně, pozoruj hlasu mého, když tebe vyzívám. *Z.40,14.
 2. Budiz příjemná modlitba má, jako kadění před obličejem tvým, pozdrvižení * rukou mých, jako oběť večerní. *11.M.9,29.
 3. Polož, Hospodine, stráž ústům mým, ostříhej dveři rtů mých.
 4. Nedopouštěj srdci mému uchýliti se ke zlé věci, k činění skutků bezbožných, s muži činícími nepravost, a abych nebyl přelouzen lipostmi jejich.
 5. Necht' mne bje * spravedlivý, přijmu to za dobrodini, a nechť tresce mne, bude mi to olej nejčistiší, kterýž neprozrazí hlavy mé, ale ještěť modlitba má platná, bude proti zlosti jejich. *Př.1,10,20.

6. Smetání jsou do míst skalnatých soudcové jejich, aby slyšeli slova má, nebo jsou líbá.
7. Jako když někdo rouhá a štipá dříví na zemi, tak se rozletují kosti naše až k ústům hrobovým.
8. Ale k tobě, Hospodine Pane, oči mé: v tebe doufám, nevrátí se levé duše mé. **Ž. 128,2.*
9. Zachovej mne * od osídla, kteréž mi roztráhl, a od sítěk čínicích nepravost. **Ž. 140,6.*
10. Necht' * padnou bromaďné do sítěk svých bezbožní, a já zatím přejdu. **Ž. 7,16; 9,6.*

ZALM 142.

David od Saule sevrán jsa, Boha za vysvobození žádá pro slávu jeho.

1. Vyukující Davidův, když byl v jeskyni, modlitba jeho.
2. Hlasem svým k Hospodinu volám, hlasem svým Hospodinu pokorně se modlím.
3. Vylévám před obličejem jeho žádost svou, a soužení své před ním oznamuji.
4. Když se úzkostmi svírá ve mně duch můj, ty znáš stezku mou; na cestě, po kteréžkol' chodím, * osídlo mi ukryjí. **Ž. 119,110; 140,6.*
5. Ohlédám-li se na pravo, a patřím, není, kdo by mne znáti chtěl; zhynulo útočiště mé, není, kdo by se ujal o život můj.
6. K tobě volám, Hospodine, říkají: Ty jsi * doufání mé a díl můj v zemi živých. **Ž. 91,2.*
7. Pozoruj volání mého, neboť jsem zemdlen přenámenné; * vysvobod mne od těch, jenž stíhají mne, nebo jsou silnější nežli já. **Ž. 77,2.*
8. Vyveď * z žaláře duši mou, abych oslavoval jméno tvé; obstoupí mne spravedliví, když mi dobrodini učiním. **Ž. 148,11.*

ZALM 143.

David Boha vzýváje, 2. a k své nehosti se znaje, 3. křivdu sobě činěnou, 4. i úzkost ducha svého vypravuje; 7. době vysvobození, 10. vyučení, 12. nepřátelům pak zahubení od Boha žádá.

1. Zalm Davidův.
- Hospodine, slyš * modlitbu mou, pozoruj pokorné prosby mé; pro pravdu svou vyslyš mne, i pro spravedlnost svou. **Ž. 5,2; 17,1; 27,7.*
2. A nevházejí v soud s služebníkem svým, neboť by nebyl spravedliv před tebou nížádný živý.

3. Nebo stihá nepřítel duši mou, potřá až k zemi život můj; na to mne přivodí, abych bydlil v mrákotě, jako ti, kteříž již dávno zemřeli.
4. Tak že se * svírá úzkostmi duch můj ve mně, u vnitřnosti mé hyne srdce mé. **Ž. 148,4.*
5. Rozpomínaje se na dny předešlé, a rozvažuje všechny skutky máje, a dílo rukou tvých rozjímaje.
6. Vztahuji ruce své k tobě, duše má * jako země vyprařná žádá tebe. Selah. **Ž. 42,2; 88,2.*
7. Pospěšiz a vyslyš mne, Hospodine, hyne duch můj; neukryjím se podobný těm, kteříž stupují do hrobu.
8. Učin to, ať v jitre slyším milosrdenství tvé, neboť v tobě naději mám; * oznam mi cestu, po kteréž bych choditi měl, neboť k tobě pozdvihuji duše své. **Ž. 56,11; 139,24.*
9. Vytrhni mne z nepřítel mých, Hospodine, u tebeť se skrývám.
10. Nauč * mne činiti vůle tvé; nebo ty jsi Bůh můj; duch o tvůj dobrý vediz mne jako po rovné zemi. **Ž. 63,2; 27,11.*
11. Pro jméno své, Hospodine, obživ mne, pro spravedlnost svou vyveď z úzkosti duši mou.
12. A pro milosrdenství své vylepš nepřítel mé, a vyhlad všechny, kteříž trápi duši mou; nebo * já jsem služebník tvůj. **Ž. 116,18.*

ZALM 144.

David poděkovav Bohu za vítězství, 6. ostatkům nepřítel vyhazené, 7. sobě pak za svým královstvím, apasení 13. a poženání žáků, 16. blahoslavenství lídu Božího vypravuje.

1. Davidův.
- Požehnaný Hospodine, skála má, kterýž uci * ruce mé boli, a prsty mé bitvě. **II Sam. 22,35; Ž. 18,35.*
2. Milosrdenství mé, vysvoboditel můj, a útočiště mé, vysvoboditel můj, a štít můj, protož v něhož já doufám, onť mi podmanuje lidi.
3. Hospodine, * co jest člověk, že se znáš k němu, a syn člověka, že ho sobě tak vážíš? **Ž. 8,5.*
4. Člověk * marnosti podobný jest, dnové jeho jako stín pomylející.
5. Hospodine, * nakloň svých nebes a stoup, dotkni se hor, a kouřiti se budou. **II Sam. 22,10; Ž. 18,10.*

6. Sešli hromobití a rozptýl je, vypusť střely své a poraz je.
7. Vztáhni ruku svou s výsostí, vysvobod mne, a vytrhni mne z vod mnohých, z ruky cizozemců.
8. Jejichž ústa mluví marnost, a pravice jejich jest pravice lživá.
9. Bože, * píseň novou zpívají buďu tobě na loutně, a na desíti strunách žalmy tobě propěvovati.
10. Dávajícímu * vítězství kráľum, a vysvobozujícímu Davida, služebníka svého od meče vražedného. **Přel. 21,31.*
11. Vysvobod mne, a vytrhni * mne z ruky cizozemců, jejichž ústa mluví marnost, a pravice jejich jest pravice lživá. **Ž. 17,18,14.*
12. Aby * synové naši byli jako štípkové zdárné rostoucí v mládosti své, a deery naše jako úbělní kantenové, tesani ku podobnosti chrámu. **Job 21,11.*
13. Spířirny naše plné ať vydávají všelijaké potrav; dobytek náš ať rodí na tisíce, a na deset tisíců v stájích našich.
14. Volové naši ať jsou výtily; ať není vpádu ani zajetí, ani nářků ani pláči na ulicích našich.
15. Blahoslavený * lid, jemuž se tak děje, blahoslavený ten lid, jehož Hospodine * Bohem jest. **Ž. 33,22; II M. 8,18; 5,8.*

ZALM 145.

David jakž sebe, tak i všecky věci k Bohu chváli, 5. odbojuje k dověřování se Bohu, a oznámením velikých přičin toho obojho.

1. Chvalitebná píseň Davidova.
- Vyvyšovati * tě budu, Bože můj králi, a o dobrořečítí jmény tvými na věky věků. **Ž. 34,4; 22,09,31.*
2. Na každý den dobrořečítí budu tobě, a chváliti jméno tvé na věky věků.
3. Hospodine, * veliký jest, a vši chvaly hodny, a velikost jeho nemůž vystižena býti. **Ž. 135,5; 147,6.*
4. Rodina rodině vychvalovati bude skutky tvé, a předivnou moc svou zvěstovati.
5. O slávě a kráse velebnosti tvé, i o věcech tvých předivných * mluviti budu. **Ž. 71,1; 77,12; 145,6.*
6. A moc přehrozných skutků tvých rozhlašovati budou; i jdú důstojnost tvou budu vypravovati.
7. Paměť mnohé dobroty tvé hlásati budou, a o spravedlnosti tvé zpívati, Pkouce:

8. Milostivý * a litostivý jest Hospodin, dlouhoshovívající a velikého milosrdenství. **II M. 34,6,7; Ž. 86,5,16.*
9. Dobrotivý * Hospodin všech-něm, a slitování jeho nade všechny skutky jeho. **R. 11,82.*
10. Oslavujítez tebe, Hospodine, všickni skutkové tvoji, a * svatí tvoji tobě dobrořečte. **Ž. 139,9.*
11. Slávu kráľovství tvého ať vypravuji, a o síte tvé mluvím.
12. Aby v známost uvedli synům lidským moci jeho, a slávu * i ozdobu kráľovství jeho. **Ž. 5.*
13. Kráľovství tvé jest kráľovství všech věků a panování tvé nad jedním každým pokolením.
14. Zdržujeť Hospodin všechny padající, a * pozdvihuje všechněch sklícených. **Ž. 146,8.*
15. Oči * všechněch v tebe doufají, a ty dáváš jim pokrm, jejich v čas přihodný. **Ž. 104,27.*
16. Otvíráš ruku svou, a nasycuješ každý živočich podle libezné vůle své.
17. Spravedlivý * jest Hospodin ve všech cestách svých, a milosrdný ve všech skutcích svých. **Ž. 102,4.*
18. Blizký jest Hospodin všech-něm, kteříž ho vzývají, všechněm, kteříž ho vzývají v pravdě.
19. Vůli * těch, kteříž se ho bojí, činí, a křik jejich slyší, a spo-máhá jim. **Ž. 10,17; 37,4; 147,11; Přel. 10,24.*
20. Ostřihá Hospodin všech, kdož jej milují, ale všechny bezbožné ztratí.
21. Chválu Hospodinovu vypravovati budou usta má, a * dobrořečítí bude všeliké tělo jménu svatému jeho od věků až na věky. **Ž. 85,3.*

ZALM 146.

Skidazeť napomenuv sebe k chvále Bohu, 3. odbojuje od doufání v smrtelných věcech, 5. a vzbuzuje k dověřování se Bohu, a oznámením velikých přičin toho obojho.

1. Halelujah.
- Chval, * duše má, Hospodina. **Ž. 108,1.*
2. Chváliti * budu Hospodina, dokud jsem živ, žalmy zpívají Bohu svému, dokud mne stává. **Ž. 104,98.*
3. Nedoufejtež v knížatech, v synech lidských, v * nichž není vysvobození. **Ž. 118,8,9; Jer. 17,5.*
4. Vychází duch jejich, navracují

se do země své, v tentýž den mi-
zej myšlení jejich.

5. Blahoslavený ten, * jehož spo-
mocník jest Bůh silný Jákobův,
jehož naděje jest v Hospodinu
Bohu jeho,
6. Kterýž * učinil nebe, zemi,
moře, i vše, což v nich jest, kte-
rýž ostříhá pravdy až na věky,
*Sk.14.16.

7. Kterýž činí soud utištěným,
dává chléb lačným, * Hospodin
vysvobozuje vězně,
*Z.105.18.20.

8. Hospodin * otvárá oči slepých,
Hospodin pozdvihuje snížených,
Hospodin miluje spravedlivé,
*Z.39.5.

9. Hospodin ostříhá přitchozích,
* sirotku a vdově pomáhá, ale
cestu bezbožných podvrací *Z.68.6.
10. Kralovati * bude Hospodin na
věky, Bůh tvůj, ó Sioně, od ná-
rodu až do pronárodu. Halelujah.
*Z.10.16.

ZALM 147.

Prorok vzbuzuje církev k chválení Bo-
ha, z vysvobození i jiných dobrodiní,
kteráž jí i jiným tvořím čini.

1. Chvalte * Hospodina, nebo dob-
ré jest zpívat žalmy Bohu naše-
mu, nebo rozkošné jest, a ozdoba-
ná jest chvála. *Z.92.2.134.12.

2. Stavitel Jeruzaléma Hospodin,
rozptýlený lid Izraelský shromaž-
ďuje,
3. Kterýž uzdravuje skroušené
srdcem, a uvazuje bolesti jejich,
4. Kterýž sčítá počet hvězd, a
každé z nich ze jména povolává.
5. Velikýť jest Pán * náš, a ne-
smírný v síle; rozumnosti jeho
není počtu. *Z.135.5.146.3.

6. Pozdvihuje pokorných Hospo-
din, ate bezbožné snižuje až k
zemi.
7. Zpívejte * Hospodinu s dik-
činím, zpívejte žalmy Bohu na-
šemu na citarě, *Z.34.2.naš.

8. Kterýž zastírá * nebesa hustý-
mi oblaky, nástrojuje zemi dešť,
a vyvodí irávu na horách. *Sk.14.17.

9. Kterýž * dává hovadům po-
travu jejich, i mladým krkavcům,
o kteréž volají k němu.
*Job.39.4. Mat.6.36. Job.39.41. Z.104.14.

10. Nemáť v síle koně zalíbení,
aniž se kochá v lejtkách muže
udatného.

11. Lůbost má * Hospodin v těch,
kteříž se ho bojí, a kteříž doufají
v milosrdenství jeho. *Z.146.19.

12. Chval, Jeruzaléma, Hospodi-
na, chval Boha svého, Sioně.

13. Nebo on utvrzuje závory
bran svých, požehnaní udílí sy-
nům tvým v prostřed těch.
14. On působí v končinách svých
pokoj, a bělí * pšeničnou nasyču-
je té.
*Z.81.17.

15. On když vysílá na zemi roz-
kaz svůj, velmi rychle k * vyko-
nání běží slovo jeho. *Z.142.12.13.

16. Onť dává snih jako vlnu, ji-
ním jako popelem posypá.
17. Hází ledem svým jako skya-
mi; před zimou jeho kdo ostojí?

18. Vysílaje slovo své, rozpouští
je; hned jakž povane větrem
svým, anť tekou vody.
19. Zvěstuje * slovo své Jákobo-
vi, ustanovení svá a soudy své
Izraelovi. *V.1.29.39.39.4.

20. Neučinilt tak * žádnému ná-
rodu, a protož soudů jeho ne-
poznali. Halelujah. *V.1.4.7.

ZALM 148.

Prorok vstovření napominá k omla-
vování Boha, 13. proto že jest dštojný,
a k řídá svému velmi dobrotvý.

1. Halelujah.

Chvalte Hospodina, stvoření ne-
beská chvaltež ho na výsostech.
2. Chvalte jej * všickni andělé
jeho, chvalte jej všickni zástupo-
vé jeho. *Z.103.20.21. Lak.2.13.

3. Chvalte jej slunce i měsíc,
chvalte jej všechny jasné hvězdy.
4. Chvalte jej nebesa nebes, i vo-
dy, kteréž jsou nad nebem tímto,
5. Chvalte jméno Hospodinovo
všecky věci, * kteréž, jakž on
řekl, pojednou stvořeny jsou. *Z.39.9.

6. A utvrdil je na věčné věky, u-
ložil cíle, z nichž by nevykročo-
valy.
7. Chvalte Hospodina tvorové
zemští, velrybové a všechny pro-
pasti.

8. Oheň a krupobití, snih i pára,
vitr bouřlivý, vykonávající roz-
kaz jeho,
9. I-hory a všickni pahrbkové;
stromoví ovoce nesoucí, i všickni
cedrové,
10. Zvěř divoká i všeliká hova-
dá, zeměplavové i ptactvo létavé,
11. Králové zemští i všickni ná-
rodové, knížata i všickni soudco-
vé země.

12. Mláďenci, * též i panny, star-
ci s dítkami, *Z.139.13.

13. Chvalte jméno Hospodinovo;
nebo vyvýšeno jest jméno jeho

sameho, a sláva jeho nade všecku
zemí i k strestání národu,
8. K svazování králů jejich ře-
tezy, a šlechticů jejich pouly že-
leznými,
9. K nakládání s nimi podle prá-
va zapsaného, k slávě všemném
svatým jeho. Halelujah.

14. A vydvíhl * roh lidu svého,
chválu všech o svatých jeho, sy-
nů Izraelských, lidu s ním spoje-
ného. Halelujah. *Z.89.18.2.149.1.5.

ZALM 149.

Prorok církev vzbuzuje k chválení Bo-
ha, z lásky i spasení od něho přja-
tého, 6. též i z slova jeho přemociého,
mohoucnosti i dštojnosti jeho.

1. Halelujah.

Zpívejte * Hospodinu píseň no-
vou, chválu jeho v shromáždění
svatých.
2. Vesel se * Izrael v tom, kterýž
ho učinil, o synové Sionští přesej-
te v králi svém. *Z.100.3. Ozach.9.9.

3. Chvalte jméno jeho na píšťalu,
na buben a na citaru propěvujte
jemu.
4. Nebo * zalíbilo se Hospodinu
v lidu jeho; onť ozdobyje o po-
korné spášením. *Z.147.11. *Přil.11.20. Mat.5.5.

5. Plesáti budou svatí v Boží
slávě, a zpívati v pokojích svých.
6. Oslavování Boha silného bude
ve rtech jejich, a * meč na obě
straně ostrý v rukou jejich. *Z.14.4.2.

7. K vykonávání pomsty nad po-
hany, a k strestání národu,
8. K svazování králů jejich ře-
tezy, a šlechticů jejich pouly že-
leznými,
9. K nakládání s nimi podle prá-
va zapsaného, k slávě všemném
svatým jeho. Halelujah.

14. A vydvíhl * roh lidu svého,
chválu všech o svatých jeho, sy-
nů Izraelských, lidu s ním spoje-
ného. Halelujah. *Z.89.18.2.149.1.5.

ZALM 150.

Prorok napominá církev, aby všelijak
ochotně Boha chválila pro svatost, vše-
mohoucnost i dštojnost jeho.

1. Halelujah.

Chvalte Boha silného pro svatost
jeho, chvalte jej pro rozšíření
síly jeho.
2. Chvalte jej ze všelijaké mo-
ci jeho, chvalte jej * podle veliké
dštojnosti jeho. *Z.146.6.

3. Chvalte jej * zvukem trouby,
chvalte jej na loutnu a citaru. *Z.98.3.

4. Chvalte jej * na buben a
píšťalu, chvalte jej na huše a
varhany. *Z.149.3.

5. Chvalte jej na cymbály hla-
síť, chvalte jej na cymbály
zvučné.
6. Všeliký * duch chval Hospo-
dina. Halelujah. *Z.1.5.13.

KNIHA PŘÍSLOVÍ.

KAPITOLA 1.

Salomonn nářtečnost knihy této ukázav,
7. otkud pravé moudrosti dosaženo bý-
vá, i proč jí mnoho nedocházejí, učí; 8.
mladým starších poučuješati veli, 10. s
zlymi jim tovaryšiti brání, 20. Zastí-
moudrost sama k sobě hloupé záře, a
nepostupným hrozí.

Přísloví * Salomouna syna Da-
vidova, krále Izraelského,
*1 Kr.2.12. K.az.1.1.

2. Ku poznání moudrosti a cvi-
čením, k vyzkoumání řečem roz-
umnosti.

3. K dosažení cvičení v opa-
trnosti, spravedlnosti, soudu a
toho, což pravého * jest, *Z.28.21.

4. Aby dána byla hloupým dů-
myslnost, mládenčku umění a
prozřetelnost.

5. Když poslouchati bude moudrý,
přibude mu umění, a rozumny
bude vtipnější.

6. K srozumění podobenství, a
loupeží;

výmluvnosti řeči moudrých a po-
hákám jejich.

7. Bázeň * Hospodinova jest po-
čátek umění, moudrosti a cviče-
ním pohrdají blázní.
*K.3.10. Job.28.28. Z.111.10.

8. Poslouchej, * synu můj, cvi-
čení otce svého, a neopouštěj na-
učení matky své. *K.6.20. 23.22.

9. Neboť to přidá příjemnosti
hlavě tvé, a bude zlatým řetězem
10. Synu můj, * jestliže by tě na-
mlouvali hříšníci, nepřivolu-
j. *K.23.17.

11. Jestliže by řekl: Poč s námi,
uklady * činné krvi, skryjeme se;
proti nevinnému bude ostýchání se;
*Mat.22.

12. Sehitíme je jako hrob za ži-
va, a v cele jako ty, jenž stupují
do jámy.

13. Všelijakého drahého zboží
dosáháme, naplníme domy své
loupeží;